la humanitat

EL TEMPS. — A Catalunya el cel està cobert per Andorra i semicobert per la resta. Els vents són forts del SW. pel Gironès, moderats del NE. pel pla de Barcelona i Baix Ebre; fluixos del N. pel Baix Empordà i camp de Tarragona; per la resta molt fluixos o en calma. La pluja registrada en les darreres 24 hores ha estat de 4 mm. a Ransoll; 3 a Angolaster; 1'5 mm. a Escaldes i ha plogut lleugerament a Capdella, Pobla, Adrall, Ribes, Tremp, Camarasa, Serós i Manresa. Ha nevat a Núria.

Any V — Núm. 1.001 — Preu: 10 cèntims | Fundador: LLUIS COMPANYS | Barcelona, dimarts, 7 de maig del 1935

LA CRISI, RESOLTA

Cinc ministres de la C. E. D. A. al Poder

GIL ROBLES OCUPA LA CARTERA DE GUERRA

Els ministres radicals, comptant-hi el President del Consell, són quatre

Guió del moment

I ARA, QUÈ?

No és la primera vegada que apareix l'interrogant a la capçalera del nostre «Guió». Després de les jornades d'octubre, la trajectòria d'esdeveniments que han anat produint-se en el curs de la vida del règim, venia justificant constantment la nostra pregunta. Avui, vista la llista del nou Govern que acaba de constituir-se, hem de reiterar-la. Si la pregunta és la mateixa de sempre, l'accent ha canviat. [illegible]

Fa un mes va produir-se una crisi total. La qüestió dels indults en fou la primera causa aparent. Va resoldre's la crisi amb la formació d'un Govern minoritari. Són conegudes les exigències de la CEDA per a tornar a collaborar aleshores amb Lerroux. Aquella vegada no prevalgueren. La Premsa republicana —tan ingènua!— acollí la llista d'aquell Govern amb visible alegria. A la sortida de la cambra presidencial, Lerroux cridà un expressiu «Visca la República!» Què significava aquell crit de Lerroux?

Moltes interpretacions hi foren aplicades, amb elogi. ¿De quin perill, de quin pesombre, de quina amenaça, de quina amargura s'havia lliurat la República que el president del Consell, en el mateix moment de donar a la publicitat la llista del nou Govern, sentia la necessitat de victorejar-la d'aquella manera tan ostensible i expressiva? Era, sens dubte, que finalment podia tallar-se una collaboració amb elements que havia calgut identificar com a enemics? ¿Era, possiblement, que aquella solució interina significava el pont cap a una consulta electoral i cap a la pacificació del país, que vivia en guerra civil d'ençà del moment que els elements que acabaven d'allunyar-se havien vingut a participar en la direcció de l'Estat republicà? Era això, tot això? ¿Així, doncs, no eren banalitats ni ficcions per a la galeria les afirmacions constants de republicanisme, de patriotisme dels qui, en una mala hora, havien cregut que calia eixamplar la base de la República? Realment, en presentar-se el perill, sabia plantar-se cara a la realitat i cridar: «prou!»?

La Premsa republicana aplaudí el gest. Les multituds respiraren, com si s'haguessin tret un pes de sobre. Nosaltres no vam compartir aquell optimisme. En absolut. No era lògic ni el crèiem justificat. Lamentem profundament sentir-nos avui carregats de raó, davant la solució que acaba de donar-se a la crisi plantejada divendres passat.

Què ha passat aquí? Això: En el ministeri del 4 d'octubre del 1934, la CEDA hi entrà amb tres ministres. En la crisi que acaba de resoldre's, la CEDA hi entra amb *cinc* ministres. Més: l'última crisi hagué de solucionar-se amb un govern minoritari perquè el líder de la CEDA exigia, com és públic i notori, la cartera de Guerra. Per no donar-la-hi, es tallà el pas a tota solució conjunta. Ara, al cap d'un mes es dóna al senyor Gil Robles la cartera de Guerra i als seus companys de partit les de Justícia, Treball, Indústria-Comerç i Comunicacions! Les raons per les quals el senyor Gil Robles sentia, i ha sentit, aquesta preferència per la destacada cartera de Guerra, escapen forçosament a la nostra ploma. Les deixem a la consideració del lector, així com moltes d'altres consideracions i comentaris que ens és impossible d'escriure. Com a novetats en la composició del nou ministeri, podem afegir-hi que els agraris hi augmenten la seva collaboració en una cartera. Ara, doncs, són dos els ministres agraris al Govern de la República. Un d'ells es diu Royo Villanova. En canvi, els radicals queden en nombre de quatre en el nou Gabinet, comptant-hi el seu President. Afegim a la llista un ministre melquiadista —Dualde— i un independent, Chapaprieta, i tindrem una visió de conjunt de la solució [illegible]

* * *

Recordem les tres fases polítiques de la CEDA, pregonades reiteradament pels seus líders en discursos i declaracions: ajudar, collaborar, governar. Som al començament de la tercera. La segona acabà amb la crisi d'abril. Ara, després d'un mes de repòs, s'obra el pòrtic a la tercera, amb cinc ministres vaticanistes i dos agraris al gabinet que encara presideix Lerroux. Gil Robles, l'home més destacat de l'anti-14 d'abril, hi aporta la seva collaboració personal en una cartera de la transcendència de la de Guerra, que ha ocupat, durant el mes que acaba de passar, i en qualitat de tècnic, el general Masquelet.

* * *

Què hi direm, que ens sigui possible d'expressar públicament? Recordem que en altres hores, en la imminència de l'avatar que avui enfosqueix el present i el futur, vam dir el que havíem de dir, perquè ens ho dictava la nostra consciència i el nostre sentiment del deure. No hem d'insistir-hi. En tenim prou amb mostrar a tots els noms dels nous ministres. [illegible]

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

Honradament, emocionadament, [illegible] i amb amargura, nosaltres afirmem que no és aquest el camí de la pacificació [illegible], ni el del prestigi de la democràcia republicana. [illegible] Ara s'insisteix amb usura. Què significa això? [illegible]

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

No és aquest el comentari que escriuríem si poguéssim parlar lliurement. El lector se'n farà càrrec. I davant d'aquest Govern amb cinc cedistes i dos agraris, comprendrà que repetim la nostra pregunta, accentuada aquesta vegada amb matisos d'angoixa i de dolor:

—I ara, què?

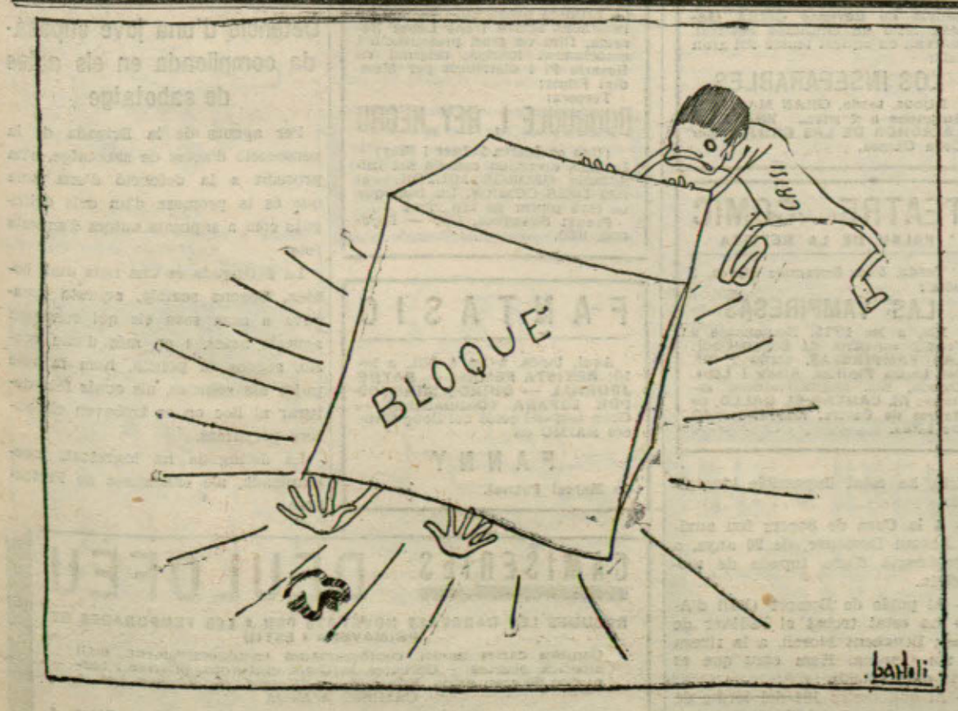

El qui paga els plats trencats (Per Bartolí)

Dos agraris -- un d'ells Royo Villanova -- un melquiadista i un independent completen el ministeri que acaba de formar-se

Una nova entrevista Lerroux - Gil Robles

Madrid, 6. — A les 9'45 ha abandonat el seu domicili particular el senyor Lerroux. Ha marxat directament al despatx oficial de la Presidència.

En veure els periodistes, els ha dit:

—Aquest matí celebraré unes reunions amb cadascun dels caps que integren l'anomenat bloc governamental. Aquestes reunions les celebraré separadament amb cada un d'ells. Vindrà en primer lloc, d'aquí uns moments, el senyor Gil Robles.

Efectivament, a les deu en punt ha arribat a la Presidència el cap de la Ceda, el qual ha entrat per la porta del carrer d'Alcalà Galiano, i, en veure que l'esperaven els periodistes, ha dit:

—Observo que heu après el meu camí. Jo —ha afegit— no puc dir-vos res. Unicament vinc cridat pel senyor Lerroux.

Un periodista li ha preguntat:

—Creieu que hi haurà Govern a migdia?

—No ho sé —ha respost el senyor Gil Robles.

A les 11'15 el senyor Gil Robles ha sortit de la reunió i els periodistes li han remarcat que la conferència havia estat llarga. El cabdill de la Ceda ha replicat:

—Efectivament, i és cosa natural, perquè hem tractat de punts concrets.

—I la vostra impressió?

—Que hi haurà Govern aquesta tarda.

—Però, abans de l'obertura de les Corts? —ha insistit un periodista.

—No; perquè fins a les cinc el senyor Melquíades Alvarez no podrà entrevistar-se amb el senyor Lerroux, puix que ha d'informar com a defensor en la vista del procés per l'afusellament de Galan i Garcia Hernàndez.

—Creieu que s'ampliarà la base parlamentària del nou Govern?

—Això és de l'absoluta incumbència del President; però ja us dic —ha afegit— que crec que hi haurà Govern aquesta tarda. A les 12 vindrà el senyor Martínez de Velasco per tal d'entrevistar-se amb el senyor Lerroux.

Nova entrevista Lerroux-Martínez de Velasco

Madrid, 6. — Tal com ha anunciat el cap de la Ceda, a les 12 en punt ha arribat al palau de la Castellana el senyor Martínez de Velasco. S'ha limitat a dir als periodistes que acudia a la crida del senyor Lerroux i que no podia avançar cap impressió fins després de l'entrevista amb aquell.

A les 12'35 ha sortit el Sr. Martínez de Velasco de conferenciar amb el cap del Govern dimissionari. En ésser interrogat pels periodistes ha dit:

—Com haureu vist, l'entrevista ha durat quaranta minuts i he canviat amb el senyor Lerroux impressions sobre el nou Govern, que espero que podrà quedar constituït aquesta mateixa tarda.

—Hi entraran elements que no formin part del bloc?

—Això heu de preguntar-ho al senyor Lerroux, que és qui ha d'informar sobre aquest extrem.

—Hi haurà sessió de Corts, aquesta tarda?

—No. Suposo que serà llegida la comunicació que el Govern està en crisis i no res més.

La llista del nou Govern

PRESIDENCIA	Alejandro Lerroux, radical
ESTAT	Juan José Rocha, radical
GOVERNACIO	Portela Valladares, radical
JUSTICIA	Càndido Casanueva, «Ceda»
HISENDA	Joaquín Chapaprieta, independent
GUERRA	José María Gil Robles, «Ceda»
MARINA	Antonio Royo Villanova, agrari
INSTRUCCIO PUBLICA...	Joaquín Dualde, liberal demòcrata
TREBALL	Federico Salmón, «Ceda»
OBRES PUBLIQUES	Manuel Marraco, radical
AGRICULTURA	Nicasio Velayos, agrari
COMUNICACIONS	Luís Lucía i Lucía, «Ceda»
INDUSTRIA I COMERÇ	Rafael Aizpún Santafé, «Ceda»

EL MINISTRE DE LA GUERRA

El senyor Guerra del Río és optimista

Madrid, 6. — A les 12'45 ha arribat a la Presidència el ministre d'Obres públiques, senyor Guerra del Río, el qual ha preguntat als informadors quines notícies hi havia. Hom ha dit que han estat a parlar amb el senyor Lerroux els senyors Martínez de Velasco i Gil Robles, els quals han expressat la seva creença que aquesta tarda hi haurà Govern, per bé que no abans de les sis.

El senyor Guerra del Río ha preguntat:

—Aleshores, demà al Banc blau?

—Sobre això no han puntualitzat res —han respost els periodistes. De tota manera, sembla que sou optimista.

—Com no he d'ésser-ho després del «tinglado» que s'ha armat!

A la una de la tarda ha arribat a la Presidència el senyor Rocha. Ha conversat durant uns pocs minuts amb els periodistes i aquests li han donat compte de les visites rebudes pel senyor Lerroux durant el matí.

I assegura que la formació del nou Govern és cosa de poques hores

A la una i cinc minuts ha sortit del despatx el senor Guerra del Río després d'haver parlat amb el senyor Lerroux. Els periodistes l'han voltat i li han demanat notícies i el ministre dimissionari d'Obres públiques ha manifestat que no sabia res; únicament que també ell creia que aquesta tarda hi hauria Govern i que el senyor Melquíades Alvarez no podia conferenciar amb el Cap del Govern, pel motiu ja conegut, fins a les cinc o les sis de la tarda.

Contestant a altres preguntes ha dit que ell no sabia si en el futur Govern entrarien elements no pertanyents al bloc. De tota manera, podeu estar segurs que aquesta tarda hi haurà Govern. Ara el que em sembla que no serà tan factible és la presentació a les Corts en el dia d'avui.

El senyor Lerroux no vol parlar, però diu que hi ha dificultats d'acoblament

Madrid. 6. — A la 1'20 de la tarda ha abandonat el seu despatx oficial el president del Consell dimissionari, acompanyat del ministre d'Estat, i, en veure l'afluència de periodistes que l'esperaven, ha exclamat:

—Sembla mentida que, amb l'experiència que teniu de les crisis, espereu amb les quartilles i el llapis a la mà la llista del Govern!

—No —han dit els periodistes— ja sabem que no hi haurà llista fins a la tarda, però esperem que ens digueu alguna cosa de les converses que heu celebrat amb els senors Gil Robles i Martínez de Velasco.

—Això ja ho sabeu tot —ha respost.

—No; ells ens han remès a la referència que vós donareu.

—No; jo sé el que us han dit, perquè tinc el text taquigràfic i sé bé la resposta o referència que us han donat.

Després el senyor Lerroux ha afegit:

—Han vingut, hem parlat i seguim tramitant la crisi. Com ja sabeu, m'han visitat els senyors Gil Robles i Martínez de Velasco. Ja en teniu les referències. Aprofitant la circumstància, que també coneixeu, que el senor Melquíades Alvarez ha d'assistir a la causa pels afusellaments de Galan i Garcia Hernàndez i no podrà parlar amb mi fins després de les cinc de la tarda, dedicaré aquestes hores a llimar dificultats, ja que en política es tasca difícil: la d'inflar un gos.

Un periodista li ha preguntat:

—Els caps polítics que han conferenciat aquest matí amb vós, es mostren d'acord amb el tercer paràgraf de la nota que facilitàreu ahir del President de la República, en la qual es parla de la convivència?

EL MINISTRE DE MARINA

—Si formem el bloc —ha respost— cal que hi hagi convivència. La política és una convivència que afecta aquests senyors.

—Però, aquesta convivència és acceptada pels caps del bloc?

—Jo no recordo bé el text de la nota. Si la tingués us contestaria quina és la interpretació que jo li dono; però crec que el que voleu preguntar-me, millor dit, el que voleu saber és si el desig de S. E. està d'acord amb el nostre. De tota manera, veig que un de vosaltres té la nota. Ara veurem què diu:

Un informador ha llegit el paràgraf de referència, que diu així:

«S'ha de confiar novament al senyor Alexandre Lerroux la cura de constituir Govern amb l'expressada

(Passa a la pàg. 7)

IARA, QUE?

El triomf definitiu, absolut, de la C. E. D. A.

Madrid, 6. — «Ya», el diari nocturn de Gil Robles, comenta així la solució de la crisi:

«Se ha impuesto la lógica a la solución de la crisis puesto que esta ha sido la que tenía que ser. Cuando en el Parlamento hay una mayoría gubernamental no cabe formar un Gobierno sobre base distinta de la que brinda la composición de la patria. Ha triunfado la lógica y se ha dado un paso de gran importancia. No cabe desconocer el triunfo de aquella que quiere decir el triunfo definitivo, absoluto de la Ceda. La solución de la crisis no hace otra cosa que colocar a este partido en trance de llegar a su verdadera victoria. Llega la Ceda al Gobierno con plenitud de funciones y responsabilidad. Ha llegado su momento y hemos de esperar que sea triunfante. Està demostrado que la tàctica empleada por la Ceda no era una simple forma política, sino el antecedente eficaz de una verdadera visión de soluciones de Gobierno en la hora política presente. Hay que hacer destacar otro hecho y es la llegada al Gobierno del señor Gil Robles. Esto tiene el valor de un símbolo.»

*

ELS CONSELLERS MUNICIPALS D'ESQUERRA

"Diario de Barcelona" explica per què han estat "eliminats"

El que resultava misteriós per a tothom, no ho és per l'alcavota periodística del senyor Borbó, «Diario de Barcelona».

Heus ací com raona — i aquesta vegada deu estar en el cert — l'eliminació dels consellers municipals de les esquerres a l'Ajuntament de Barcelona:

«Por decretos de presidencia dejan de formar parte del Ayuntamiento de Barcelona los concejales suplentes y los efectivos, de izquierda republicana de Cataluña, por no haber atendido a los requerimientos para que presentaran sus credenciales, constituyendo ello un exponente claro de simpatía a los hechos que han producido la actual situación en la Región autónoma.

En consecuencia, pasan a ocupar sus puestos las personas que les corresponde por su orden de colocación en la respectiva lista del anexo publicado por decreto del 29 de abril.»

*

Ni un pas més a la dreta!

Veus illustres de la República, i ésser consultades aquests dies President de la República, senyor Alcalà Zamora, han dit clarament al primer magistrat del règim que no es podia donar ni un pas més a la dreta en la solució de la crisi, si es volia pacificar el país i assegurar la vida del règim.

Remetem als nostres lectors la llista del nou Govern, que publiquem en aquesta mateixa pàgina.

*

I ARA, QUE?

L'editorial d'avui de "La Veu"

Esperem amb veritable curiositat llegir l'editorial sobre la solució de la crisi, que deurà publicar «La Veu» d'avui, òrgan de la Lliga.

I ara, què?, preguntem al senyor Cambó i als seus collegues.

Una mica de formalitat, senyors!

Tot un cas

A grans titulars, La Veu *de diumenge afirma, i intenta demostrar, que «No hi ha tals comissions gestores» en els Ajuntaments de Catalunya. La demostració vol fer-la el periodista de la Lliga a base del decret del 28 de febrer en el qual s'autoritzava al Governador interi a «acordar la suspensió dels Ajuntaments de la regió autònoma que s'haguessin sumat al moviment subversiu del 6 d'octubre o adoptat acords,* o pres actituds concordants amb el propòsit, tendències i sentit polític marcat pel Govern de la Generalitat en aquella data...» *Sobre aquesta base — diem-ne base — la Lliga fa unes quantes filigranes per veure de convèncer el lector que, efectivament, els Ajuntaments no són de fet i de dret Comissions gestores.*

Sempre hem suposat a la Lliga una capacitat inesgotable de cinisme. Però ens crèiem, francament, que els seus dirigents tenien el talent necessari per a esbiaixar qüestions tan escandalosament clares com aquesta dels Ajuntaments, en la qual, faci's el que es vulgui i digui's el que es digui, no es convencerà absolutament ningú amb dos dits de front i de decència política.

Els arguments, però, ens els dóna fets la mateixa Veu. *En el mateix número publica el decret del* Butlletí Oficial *pel qual s'ordena que deixin de formar part de l'Ajuntament de Barcelona els nostres amics, consellers municipals elegits pel lliure sufragi amb més de 164.000 vots, sesenyors Massip, Serra Hunter i Bofer. El titol de la informació del diari de la Lliga és d'allò més expressiu. Diu: «Són eliminats de l'Ajuntament de Barcelona tres regidors de l'Esquerra.»*

«Són eliminats...» Aquesta és l'expressió de La Veu. *¿Es que aquests tres consellers no foren elegits democràticament? ¿Es que no s'ha considerat* oficialment *que no estaven encartats en els fets del 6 d'octubre? Aleshores, ¿en nom de què se'ls* elimina? *¿Aquest és el respecte a la voluntat popular que predica la Lliga?*

I quan es substitueix els tres consellers municipals d'Esquerra, pel sol delicte *de no haver acudit a una reunió a la qual els convocà Pic i Pon, ¿qui substitueix aquests tres consellers, i els sis suplents que havien estat* eliminats *abans? Els substitueixen nou individus nomenats a caprici, sense cap garantia, sense cap vot, sense altre aval que el de pertànyer a un Partit que no ha tingut mai* ni un vot *a Catalunya ni s'ha presentat mai a demanar els sufragis del cos electoral.*

¿Què és tot plegat sinó una petita dictadura, que prescindeix en absolut de la voluntat popular i que, a falta d'elements jurídics per a resoldre legalment situacions, fonamenta les decisions en una informació misteriosa que discrimini el grau de simpatia *que uns homes puguin sentir per unes idees i per uns fets determinats?*

I el cas es repeteix fins a l'infinit, a tots els Municipis de Catalunya, dels quals han estat eliminats *— com diu* La Veu *— tots aquells que representaven precisament la majoria del sufragi, i substituïts,* ¡naturalment!, *per radicals, lligaires i cedistes, els quals, per cert, ara es barallen ells amb ells per discutir qui té més mèrits per a ocupar les alcaldies, tinències, presidències de Comissió, etc.*

¿Que d'això La Veu *no en vol dir Comissions gestores? Ens és igual. No és pas una qüestió de nom. La qüestió és una altra: respectar o prescindir dels sufragis populars emesos, d'acord amb la Llei, el 14 de gener del 1934. Aquesta és la qüestió. I ni* La Veu *ni ningú no podrà afirmar, sense faltar a la veritat i a la decència, que aquí s'ha respectat la voluntat del lliure sufragi. Ni s'ha respectat ni hi ha cap ganes de fer-ho, perquè allò que interessa és apoderar-se dels Municipis i arreconar les esquerres catalanes.*

Altrament, estiguin-ne segurs a la Lliga i a La Veu: *cada ciutadà de Catalunya sap perfectament a què atenir-se. Ho sap ara i els ho demostrarà el dia — que ja arribarà! — en què calgui acudir a la consulta electoral.*

*

Aquest número ha estat visat per la censura

· COMERÇ I FINANCES ·

LA BORSA

Impressió

Els Deutes de l'Estat, quelcom desiguals en la cotització privada d'ahir.

Les Obligacions Municipals, Diputacions, Provincials i Tresoreria de la Generalitat, sostingudes i sense variacions. Les ferroviàries i industrials amb sosteniment i força transaccions.

Als rotllos de fi de mes, dominà, en general, força fermesa, tant al d'accions ferroviàries com al d'industrials.

Al rotllo internacional, Chades i Filipines, es notava un xic d'incertesa, però llurs cotitzacons es mostraren sostingudes.

Borsí del matí

Nord, 54'50, 54'70, 54'30, 54'65; Alacant, 41'30, 41'20 ,41'10; Ford, 245, 233, 2'39; Petrolets, 5'35, 5'25; Hulleres, 49'75, 49'50; Asland, 63'00; Felgueres, 40'25, 40'00; Sucres, 32'15; Transversal, 21'00, 63, 65, 64'00; Aigües, 183'50, 184, 183'75; Tramvies P, 53'00, 52'25; Tramvies O, 33'00, 32'50; Filipines, 363, 361, 362; Chade, 445, 446, 443, 443'50.

Borsa de la tarda

Nord, 54'80, 54'60, 55'00, 54'85; Alacant, 41'70, 41'90, 41'65, 41'80; Orenses, 17'25, cupó tallat; Rif, 64'25, 64; Explosius, 138'25, 139'35, 139'25; Ford, 339, 336, 340; Petrolets, 5'20, 5'25, 5'20; Colonial, 44'50, 44'35; Transversal, 21'25; Aigües, 183'75, 186'00; Gas E, 122'50, 122'25; Tramvies P, 52, 52'35; Felgueres, 40'00, 40'50, 40'00; Hulleres, 49'50; Asland, 63'00; Filipines, 362, 363, 360, 361; Chade, 447, 444.

Borsa oficial

Colonial, 44'25; Chade, 446, 444, 445'50; Chade D, 85'60, paritat; Chade E, 86'00, paritat; Filipines, 362, 363, 361, operacions; Explosius, 138'75, 139'00, 138'25, 139'35; Rif, 64'25; Sucres O, 32'15; Ford, 238; Sevillana d'Electricitat, 82'00, paritat; Marroc 5 per 100, 88'50, operacions.

CANVIS DE MONEDES

Lliures	35'55	35'65
Francs	48'35	48'45
Dòlars	7'35	7'37
Lires	60'60	60'80
Marcs	2'94	2'96
Suissos	237'75	238'00
Belgues	124'25	124'75
Florins	4'955	4'965
Escuts	32'20	32'60
Cor. Praga	30'70	30'90
Cor. sueques	1'83	1'85
Cor. noruegues	1'78	1'80
Cor. daneses	1'58	1'60

A PARIS

MENJAR BE I ECONOMIC AL RESTAURANT

"AU SOLEIL D'ESPAGNE"

Rue Geoffray Marie, 11

CUINA CATALANA I ESPANYOLA

Deutes de l'Estat

	TANCA Ant.	Avui
Interior 4 °/. A	74 90	74 65
» B	74 90	74 65
» C	74 90	74 65
» D	74 80	74 65
» E	74 90	74 65
» F	74 90	74 65
» G i H	78 25	78 00
Perp. Ext. 4 °/. A	92 85	93 00
» » B	91 50	92 50
» » C	91 50	
» » D	90 50	
» » E	89 55	89 65
» » F	89 35	89 65
» » G i H	90 00	
Amortit. 4 °/. A	84 75	
» 1900 B	84 75	
» C	84 50	84 50
Amortit. 5 °/. A	96 50	95 50
» 1900 B	96 75	96 50
» C	96 75	96 75
» D	96 75	
» E	97 50	
» F	97 00	
Amortit. 5 °/. A	95 25	95 25
» 1917 B	95 15	95 30
» C	95 40	95 50
» D	94 85	
» E	94 85	
» F	94 75	
Amortit. 5 °/. A	102 40	
» 1926 B	102 15	102 00
» C	102 00	102 00
» D	102 00	102 00
» E	101 70	102 00
» F	101 70	
Amort. 4 1/2 °/. A	99 15	99 10
» 1928 B	99 00	99 05
» C	99 00	99 05
Amortit. 5 °/. A	102 15	102 35
» 1927 sense B	102 00	102 10
» impostos C	102 00	102 10
» D	102 00	
» E	102 00	102 10
» F	102 00	102 10
Amortit. 5 °/. A	95 00	95 10
» 1927 amb B	95 00	95 00
» impostos C	95 00	95 00
» D	94 85	95 00
» E	95 00	95 10
» F	95 00	
Amortit. 5 °/. A	78 40	78 30
» 1928 B	78 20	78 30
» C	78 40	78 30
Amortit. 4 °/. A	94 80	
» 1928 B	94 80	94 80
» C	95 00	
Amortit. 5 °/. A	102 00	102 00
» 1929 B	101 85	
» C	101 85	102 25
» D	102 00	
» E	102 25	102 25
» F	102 25	
Bons or Tresoreria A...	246 00	246 00
Bons or Tresoreria B...	246 00	246 00
Deute Ferroviari 5 °/. A	101 15	101 15
Deute Ferroviari 5 °/. B	101 15	101 15
Deute Ferroviari 5 °/. C	101 00	
Deute Ferrv. 4 1/2 °/. A	97 15	
Deute Ferrv. 4 1/2 °/. B	96 25	
Deute Ferrv. 4 1/2 °/. C	96 00	
Oblig. Tresor 5 1/2 °/. A		
Oblig. Tresor 5 1/2 °/. B		

Generalitat

Tres. Generalitat 6 °/.	100 50	100 50

Ajuntaments

Badalona 6 °/.	87 50	
Barcelona, semestre ...	64 25	65 25
» 1906 A	68 50	
» 1906 B	67 —	66 75
» 1906 C	62 50	
» 1907 D	62 —	
» 1910 D	62 50	
» 1912 B ampl.	68 75	66 —
» 1912 E	62 50	
» 1912 F	63 —	
» 1913 B ampl.	65 —	66 —
» 1910 B	64 25	
» 1917 B	66 —	
» 1918 B	65 —	
» 1919 B	66 —	65 75
» 1920 B	65 25	
» 1921 6 °/.	87 —	86 50
» 1921 6 °/. dc	86 35	87 —
» 1925 6 °/.	86 —	
» 1926 6 °/.	84 50	85 50
» 1929 6 °/.	85 —	85 —
» 1922 Expos.	92 50	
» 1925 Baimes	83 50	85 —
» 1928 Baimes	82 50	
» 1928 P. Frc.	84 25	
» 1928 5 °/.	74 25	73 75
» Eixample 1907	68 75	
» Eixample 1913	68 50	
» Eixample 1927	85 50	86 50
» Bons Reforma	66 50	67 —
Càdiz 5 1/2 °/. 1929 ...	75 —	
Màlaga 6 °/. 1923	60 —	
Màlaga 6 °/. 1925	55 —	55 —
Sevilla Exposició 6 °/.	94 75	
València 5 °/.	75 75	75 25

Antigues Diputacions

Barcelona, 9 milions ...	82 —	
» 5 milions ...	78 75	
» sèrie B	74 50	
» sèrie C	74 50	
» 6 °/. 1926...	90 —	
» 6 °/. 1930...	95 —	95 50
» Provincials.	95 25	95 50
Mancomunitat 1914 ...	69 —	
Mancomunitat 1920 ...	69 —	
Caixa Crèdit Com.	71 —	

Juntes d'Obres Públiques

Port Barcelona 1908 ...	98 —	
» Barcelona, diverses	92 25	
» de Càdiz	93 75	
» de Gijón Musel...	97 —	
» de Sevilla s. D. ...	93 50	
» » s. E....	94 —	
» » s. F....	91 —	
» de Tarragona	95 —	

Valors amb garantia de l'Estat

Caixa d'Emis. 6 °/. ...	91 75	91 75
Hidrogràfica Ebre 6 °/.	94 50	

Valors que es cotitzen com efectes públics

Banc Hip. d'Esp. 4 °/.	93 —	93 —
» » » 5 °/.	81 —	
» » » 5 °/.	99 —	99 —
» » » 6 °/.	108 50	108 25
» » » 5 1/2 °/.	102 65	
» Crèdit Local 6 °/.	97 —	
» » » 5 1/2 °/.	91 50	91 50
» » Interprv. 5 °/.	93 75	
» » Interprv. 6 °/.	101 50	101 50
Crèdit Local 6 °/. 1932.	102 15	
Bons Expos. Internac...	100 —	100 25
Local 6 °/. amt. per lots	110 50	

Deutes i Obligacions

Cèdules Argentines	1 55	
Emprést. Argenti 6 °/. A	98 —	
» » B	98 50	
» » C	99 75	
Empr. Austriac 6 °/. A	99 —	
Empr. Austriac 6 °/. B	98 50	
Empr. Austriac 6 °/. C	99 —	
Gov. Imp. Marroc 5 °/.	87 50	88 50
Emprst. Maizen 6 °/. A	106 75	
» » B	106 65	
» » C	104 —	
Céd. 7 °/. Costa Rica...	61 —	

Ferrocarrils

	Ant.	Avui
Nord Espanya 1.a s. 3 °/.	61 —	62 50
» » 2.a s. 3 °/.	55 75	
» » 3.a s. 3 °/.	57 25	
» » 4.a s. 3 °/.	56 75	
» » 5.a s. 3 °/.	57 —	
Esp. Pamplona 3 °/. ...	57 —	57 50
Prior. Barcelona 3 °/....	62 75	62 50
Segòvia a Medina	50 —	49 75
Astúries 1.a hipoteca...	66 25	
» 2.a hipoteca...	56 50	56 50
» 3.a hipoteca...	56 25	
Lleida a Reus 3 °/. ...	59 —	
Villalba a Segòvia	58 50	59 50
Especials Almansa	63 25	63 85
Almansa a València ad	55 —	55 25
Mines Sant Joan 3 °/.	55 —	55 —
Alsasua i Sant Joan ...	71 75	
Osca a França	65 50	
Nord especials 6 °/. ...	95 25	95 —
Id. Valencianes 5 1/2 °/.	89 65	83 —
Alar a Santander	78 25	78 50
Alacant 1.a hipoteca ...	54 —	54 25
» 2.a »	76 —	
» 3.a »	74 —	
» A 5 °/.	70 25	
» B 4 1/2 °/. ...	58 25	60 —
» C 4 °/.	54 25	56 50
» D 4 °/.	55 —	
» E 4 1/2 °/. ...	61 85	62 65
» F 5 °/.	72 85	72 75
» G. 6 °/.	85 25	85 25
» H 5 1/2 °/. ...	77 75	
» I 6 °/.	85 65	85 75
» J 5 °/.	69 —	
» França 1864 ...	85 50	83 50
» França 1878 ...	85 50	
» Directes	44 —	
» Reus a Roda...	32 —	
» Còrdova 3 °/....	50 50	
» Badajoz 5 °/....	81 25	
Andalusos 1.a variable..	6 —	
» 1.a 3 °/.	10 75	
» 2.a variable.	6 —	
» 2.a 3 °/.	12 75	
» 1907, 3 °/. ...	11 —	
» «Bobadilla»..	12 50	
» 1918 5 °/. ...	12 —	
» 1920 6 °/. ...	12 50	
F. C. de Catalunya 5 °/.	63 —	64 —
» » 6 °/.	80 50	80 —
» Central d'Aragó °/.	77 75	
F. C. Oest Espanya 3 °/.	40 —	41 —
F. C. Cremallera 6 °/....	8 50	
F. C. Secundaris	39 —	
Gran Metro 1922 6 °/....	13 —	
Gran Metro 1925 6 °/....	83 —	83 25
Medina a Salamanca...	41 —	
Metropolità Trans. 6 °/.	28 —	
Orense A B C D E F ...	87 50	86 75
Orense G i H prior. ...	51 —	
F. C. Sarrià 6 °/.	95 —	
Tànger a Fez 6 °/.	104 —	

Algua i Canals

Gas i Electricitat

Aigües de Huelva 6 °/.	50 —	
Aigües València 6 °/....	100 —	
Barcelonesa Elect. 1907	99 —	
Barcelonesa Elect. 1908	98 —	
Barcelonesa Elect. 1912	96 75	
Barcelonesa Elect. 1913	97 —	
Barcelonesa Elect. 1920	102 —	
Canal d'Urgell	57 50	57 50
Catalana Gas D	91 —	
Catalana Gas E	90 —	
Catalana Gas F	88 25	89 —
Catalana Gas G 6 °/....	103 25	
Catalana Gas Bons	101 25	101 —
Hisp. Amer. d'Elec. 6 °/.	104 —	
Hisp. Amer. d'Elec. bons	115 —	
Regants Ebre, Bons ...	65 —	
Coop. Fluid Elec. 6 °/..	62 50	
Coop. Manresana Ener	93 75	
Energ. Elec. Catal. 5 °/.	98 75	
Energ. Elec. Catal. 6 °/.	100 —	
Energ. Elec. Cat. 5 °/. or	100 —	
Energ. Elec. C. 6 °/. 1928	102 65	102 35
Energ. Elec. C. 6 °/. 1932	102 50	
Euer. Elec. C. Bons 1918	103 50	
Ener. Elec. C. Bons 1924	103 —	
Elèctrica Cinca 6 °/. ...	99 75	
Elèctrica Tenerife 6 °/.	97 50	
Elec. i Gas Lebon 6 °/.	100 —	100 —
Aigües Barcelona 3 °/.	70 —	
Aigües Barcelona 4 °/.	83 —	
Aigües Barcelona 5 °/.	98 —	93 —
Aigües Barcelona 6 °/. C	108 —	108 —
Aigües Barcelona 6 °/. D	108 50	108 50
General Regadius 6 °/.	76 —	
Llum i Força Llevant...	94 50	94 25
Manresana Elec. 6 °/....	99 —	
Prod. Forces Motr. 6 °/.	77 —	
Prd. For. M. Bons 7 °/.	90 —	
Pro. For. M. 6 °/. 1923	80 50	80 50
Can. i Regants Ebre ...	87 25	
Bons Regads. Llevant...	104 —	
Regadius Llevant 5 °/.	76 —	77 —
Sevillana d'Elec. 7 sér.	96 50	
Sevillana d'Elec. 8 sér.	98 —	
Sevillana d'Elec. 9 sér.	101 —	
Unió Elèct. Catalunya	101 50	101 50

Tramvies

	Ant.	Avui
Gral. Tramvies 4 °/. ...	68 50	67 5
Gral. Tramvies 5 °/. ...	71 —	
Eixample i Gràcia 4 °/.	60 25	
Tramv. St. Andreu	65 75	
Tramv. Barcelona 1925	85 25	85 25
Tramv. Barcelona 1930	86 —	84 75
Tramvies Sevilla 6 °/....	93 50	
Tramvies Granada 6 °/.	79 50	

Navilieres

Transatlàntica 4 °/. ...	7 —	
Transatlànt. 6 °/. 1920	15 —	
Transatlànt. 6 °/. 1922	14 —	
Trans. 6 1/2 °/. esp.1925	81 25	
Trans. 6 1/2 °/. cns.1925	91 —	90 75
Transatlànt. 5 °/. 1926	95 25	95 25
Transatlànt. 5 °/. 1928	85 50	85 75
Bons Transmedit. 6 °/.	95 75	
U. Naval Llevant 6 °/.	85 —	

Obligacions Industrials

Aplicacions Elec. 6 °/..	95 —	
Asland 6 °/. preferents	90 —	
Asland 6 °/. 1916	95 —	
Asland 7 °/.	102 25	
Asland 6 °/. Villafuenga	93 —	
Asland 6 °/. Còrdova...	92 50	
Auxil. Cons. «Sansóns»	84 50	
Comp. Auxil. de F. C.	100 —	
Carbons Belga 4 1/2 °/.	57 —	
Colònia Güell 6 °/. ...	97 —	
Const. Paviments 6 °/.	35 —	
Const. Ferrov. 5 1/2 °/.	75 50	
Cros, S. A. 6 °/.	104 —	104 —
Electro Met. Ebre 6 °/.	99 —	
El Tibidabo 5 °/.	87 —	87 50
Com. d'Obres Ced. 6 °/.	85 —	
Energ. Ind. Aragón 6 °/.	98 25	98 50
Esp. Carburs Met. 6 °/.	100 50	101 25
Construccions Elec. 6 °/.	95 —	
Colorants i Explos. 6 °/.	100 50	
Fin. i Fid. Arnús-Garí	90 —	
Fom. d'Obres 4 1/2 °/.	98 —	
Fom. d'Obres 5 °/.	86 —	
Fom. d'Obres 6 °/. 1923	91 50	
Fom. d'Obres 6 °/. 1925	98 50	
Fom. d'Obres Bons 6 °/.	98 —	
Fom. d'Obres Ced. 6 °/.	97 50	
Magatzems «El Siglo».	99 —	
Hotel Ritz 7 °/.	84 —	
Hulera Espanyola 1924	90 —	
Hulera Espanyola 1926	82 —	82 —
Hulera Espanyola 1932	90 —	
Madrid-Paris 6 °/.	82 —	
Manufactures de Suro	88 25	
Maqu. Terres. Mar. 6 °/.	82 —	82 75
Metropolitana de Cons.	77 —	
Min. Potassa Súria 7 °/.	101 75	101 75
Productes Pirelli 1928..	99 —	
Sert, S. A. 6 °/.	40 —	
Telefònica 5 1/2 °/. ...	99 75	99 50
Teneria Moderna 7 °/..	83 25	80 50
Unió Cotonera 6 °/. ...	47 50	
Unió Salinera d'Es. 6 °/.	101 —	
Valèn. Millores Urbanes	91 —	

Accions Industrials

F. C. Grans Pendents.	7 —	
Funicular Montjuic ...	10 —	
Tramv. Barc. pref. 7 °/.	51 50	52 25
Tramv. Barc. pref. 6 °/.	70 —	70 —
Tramv. Elèc. Granada..	60 —	
Aigües València, pref...	125 —	
Catalana Gas s. D	105 —	
Catalana Gas s. E	120 —	
Catalana Gas s. F 6 °/.	101 50	101 75
Hisp. Amer. Elec. ABC	415 —	414 —
Hisp. Amer. Elec. s. D.	75 50	
Hisp. Amer. Elec. s. E.	84 —	
Aigües del Llobregat...	88 —	87 50
Elec. Gas Lebon s. B....	80 —	
C.a Transmediterrània..	135 —	136 —
Banc d'Espanya	568 —	
Banc Ext. d'Espanya ...	32 —	
Ciment «Asland» ord...	61 —	
Ciment «Asland» pref...	90 —	
Ciment «Sansón» ord...	25 —	
C. «Sansón», pref. 7 °/.	60 —	
Cros, S. A.	141 —	142 —
Const. Ferroviària	100 —	
Cobertes i Teulades ...	92 —	
Espanya Industrial	115 —	111 —
Carburs Metàlics	104 —	
Foment d'Obres	160 —	
Tabacs Filipines	380 —	
Hispano Suïssa	85 —	
Hotel Ritz 6 °/.	89 —	
Indústries Agrícoles ...	205 —	
Maquinària Terrestre...	71 —	
Monopoli Petrolis	189 50	
Salinera Catalana ptes.	95 —	
Telefònica 7 °/. pref ...	111 25	111 —
Telefònica ordinàries ..	110 75	110 —
Unió Salinera Espanya	65 —	

MERCAT DE LLOTJA

FARINES

	PREUS	
Aragó	66	70
Castella (corrent)	64	65
Id. (extra)	70	71
Força	80	95
Local, corrent	64	65
Idem extra	69	70
Regió	65	66

Preus en ptes. els 100 quilos.

BLATS

Aragó	50	
Castella	50	
Extremadura (corrent).	50	
Idem (cruixer).	50	
Mancha	50	
Navarra	50	
Penedès		
Urgell	50	

Preus en ptes. els 100 quilos.

ARROSSOS

Bomba	115	120
Idem Calaspar	125	130
Bell-lloc O.	60	61
Floret	63	64
Granja	68	70
Selecta	64	65
Trencat	47	48
Farina d'arròs	50	52

MONGETES

Castella (corrent)	100	105
Idem (selecta)	118	120
Estrangeres	60	80
Mallorca	62	64
Prat	85	90
València	80	90

CIGRONS

Andalusia	95	100
»	79	80
»	73	75
»	63	64
»	57	58
»	55	56
Marroc		
Mexicans	105	105
Palous	60	62
Sauc	155	183

Preus en ptes. els 100 quilos.

DESPULLES

Segones	23 50	24
Terceres	21	22
Quartes	19 50	20
Núm. 3	28	29
Núm. 4	27	28

Preus en ptes. els 60 quilos.

Menuts prims	18	19
Segonet	17 50	18
Segó	17	18

Preus en rals la quartera de 70 litres

ORDI, MORESC I CIVADES

Civada Extremadura ...	39	40
Idem Mancha	39	40
Moresc Plata, dispon...	50 50	
Idem pais	48	
Ordi, Urgell	43	44
Escaiola, Andalusia	61	62

LLEGUMINOSES

Faves Andalusia	50	51
Idem Extremadura	50	51
Idem Mallorca		
Favons Andalusia	47	48
Idem Extremadura	47	48
Veces Andalusia	50	
Idem estrangeres		
Ers pais	42	42 50
Idem estrangers	42	42 50
Guixes	42	44
Pèsols estrangers	90	95
Idem pais		
Llentilles Andalusia	100	
Idem Salamanca	90	100

PALLA I ALFALS

Alfals 1.a	6	
Alfals 2.a	5	
Palla d'Urgell	2 50	3
Idem curta	50	4

Preus en ptes. els 40 quilos.

GARROFES

Castelló, negra	38	33
Eivissa	28	28
Mallorca	28 50	29 50
Matafera, negra	31 50	32 50
Roja	30	30 50
Vinaroç, negra	33	33 50

Preus en rals els 42 quilos.

S'ha reunit el Consell d'Administració de la Companyia Hispano-Americana d'Electricitat, S. A. (Chade) i ha examinat el Balanç i el Compte de Pèrdues i Guanys que seran sotmesos a l'aprovació de la Junta General que es celebrarà a Madrid el dia 31 d'aquest mes.

El benefici net repartible és de pessetes or 24.391.016'20, contra pessetes or 25.165.301'96 el 1933, després d'haver destinat a amortitzacions pessetes or 29.176.952'52 el 1934 contra pessetes or 33.813.414'28 el 1933.

El saldo a compte nou serà de pessetes or 11.863.845'46, contra pessetes or 9.289.212'53 el 1933.

El Consell d'Administració proposarà a la Junta General el repartiment d'un dividend complementari de 20 pessetes or, lliure d'impostos espanyols, a cada una de les accions sèries «A», «B» i «C», i de 4 pessetes or per cada acció de les sèries «D» i «E».

En el desembre últim fou distribuït un dividend a compte de 16 pessetes or per cada acció de les sèries «A», «B» i «C», i 3'20 pessetes or per cada acció de les sèries «D» i «E».

El dividend total per al 1934 serà, doncs, de 36 pessetes or, contra 20 pessetes or més 20 pesos moneda nacional argentins el 1933.

COMARQUES

GIRONA

:: ALLIBERAMENT MORT SENTIDA :: ALTRES NOTES D'INFORMACIO

Girona, 6. — Han ingressat a la presó d'aquesta ciutat Jaume Pey i Serramitjana, i Vicenç Vila i Rubiola, veïns de Cornellà del Terri, els quals foren condemnats en Consell de guerra celebrat a Girona a un any de presó el primer i sis mesos l'altre. Com que ja havien fet tres mesos, els en manca nou i tres, respectivament, per a complir la pena imposada. També han ingressat a la presó cellular d'aquesta ciutat oJsep Ruiz i Vilano, i Emili Ciutat i Roselló, regidors de l'Ajuntament de Palafrugell, processats pels fets del sis d'octubre.

Els esmentats companys estaven reclamats i es presentaren voluntàriament.

— Ha estat alliberat provisionalment el senyor Gilabert, un dels onze processats pels fets d'octubre ocorreguts al Govern Civil d'aquesta ciutat.

— Aquest matí ha deixat d'existir, després de llarga i cruel malaltia, la filla del senyor Josep Creixans, destacat element d'«Aliança Obrera» d'aquesta ciutat. Aquesta mort ha estat molt sentida per tots els que coneguereu i tractaren aquesta noia, ja que es tracta d'un model de noia i de filla.

L'acte de l'enterrament tindrà lloc avui, dimarts, a dos quarts de sis de la tarda i serà civil. Sortirà de la casa mortuòria, carrer de la Barca, 29.

No cal dir com fem expressiu el nostre més sentit condor a la família creixans per tan sensible pèrdua.

Descansi en pau la finada.

— Han estat detingudes les veïnes d'Arbúcies Teresa Pou, Pilar Comas, Maria Pagès i Dolors Costa, per haver sostret 94 quilos de carbó de la finca «Can Blanc», de l'esmentat terme municipal i propietat de Josep Reus.

— Al despatx del Magatzem de vins del senyor Eduard Carreres, d'aquesta ciutat, hi han entrat lladres. Els avantatjats deixebles de Caco es veu que eren fumadors de paladar fi, puix que solament s'enduguereu tres paquets de tabac de L'Havana... ¡Així com així també se n'havia d'anar en fum!

— El mestre de Sant Gregori, senyor Joaquim Saurina, ha rebut el següent telegrama: «Asociación Consortes consiguió restablecimiento derecho doble casa. Difunda noticia. Feliciten autoridades. — Presidente, Rojas; secretario, Garrido.»

— Com a incursos en la llei de vagabunds, han estat detinguts i posats a disposició del comissari de Vigilància i Investigació, Pere Subiràs i Pujol, de 30 anys d'edat, solter, natural d'Olot; Félix Garcia i Alcalde, de 46 anys, solter, jornaler, natural de Roa (Burgos), i Joan Pérez, de 28 anys, solter, mariner, natural d'Almeria.

— Aquest matí han estat a la presó per tal de visitar els detinguts polítics els senyors Serra i Moret, diputat a Corts, i Bru Centrie, ex-alcalde popular de Blanes.

— Demà, dimecres, a les set de la tarda, es reunirà el ple de l'Ajuntament per a tractar el següent ordre del dia: Acta de l'anterior. Comptes generals de pressupostos, dipositaria, i béns i drets. Aprovació provisional. Precs i preguntes.

— Cosme Dalmau, amo d'un hostal, ha denunciat que Josep Altimir i un altre individu, anomenat Aradas, van marxar sense abonar-li l'import de l'hostalatge.

Orquestrina Gatzz-Haara

Lepant, 261, cinquè - BARCELONA

LLEIDA

ELS PROCESSATS PER LA CAUSA NUM. 106 :: TROBALLA DE CADAVERS :: ATROPELLAMENTS ALTRES NOTICIES

Lleida, 6 (per telèfon). El jutge instructor de la causa núm. 106 de la Caserna de la Panera reclama amb urgència, per tal que es presentin demà, els paisans processats per dita causa.

— El veí d'aquesta ciutat Domènec Besó, de 57 anys, ha estat atropellat per l'automòbil 25.220 de Barcelona, conduït per Pere Bover, de Valls.

El ferit fou auxiliat a la Casa de Socors.

— Amb motiu de l'arribada del Bisbe a aquesta Ciutat, ahir hagueren de romandre més de quatre hores — malgrat el mal temps — a la banqueta per a poder-lo rebre.

Aquesta tarda ha estat recollit el cadàver d'un home a la vorera del riu. Degut al seu estat de descomposició, ha estat impossible identificar-lo.

— A la Casa de Socors fou auxiliat Antoni Domènec, de 20 anys, a conseqüència d'una topada de motocicleta.

— Al poble de Bossort (Vall d'Aran) ha estat trobat el cadàver de Teresa Benabent Morell, a la ribera del riu Garona. Hom creu que es tracta d'un suïcidi.

— Al quilòmetre 164 del terme de Talladeres han topat dos autoòmnibus, i han resultat ferits el xofer Marian Gómez, de Saragossa, i els acompanyants de l'altre automòbil.

· ESPECTACLES PUBLICS ·

TEATRES

GRAN TEATRE LICEU

AVUI, segona de propietat i abonament, a les 10 de la nit:

LES NOCES D'AURORA
LA TENDA FANTASTICA
EL PRINCIPE IGOR

Demà, nit: ELS CONTES RUSSOS - JARDI PUBLIC (Estrena) - EL DANUBI BLAU — Es despatxa a Comptaduría.

TEATRE APOL·LO

Telèfons: 15948 - 12125

Gran Companyia Lírica d'EMILI SAGI BARBA

A les 4'30: EL GADITANO i La del manojo de rosas

A les 10: EL GADITANO i La del monojo de rosas

per Maria Vallejera i LLUIS SAGI VELA

Demà, tarda i nit: LA DEL MANOJO DE ROSAS — Dijous, tarda: LUISA FERNANDA, per Emili Sagi - Barba

TEATRE POLIORAMA

Companyia Catalana NICOLAU-MARTORI

Avui, tarda i nit i cada dia, el sorollós èxit de Marcel Pagnol, traducció de Melcior Font:

FANNY

Darrera setmana d'actuació d'aquesta Companyia.

TEATRE BARCELONA

Companyia de comèdies Pepe Isbert, Milagros Leal, Maria Bru i Soler Mari

Avui, dimarts, tarda, a les 5'15:

El padre soltero

Nit, a les 10'15, ESTRENA del sainet en tres actes de Pilar Millán Astray:

La chica de la pensión

TEATRE NOVETATS

GRAN COMPANYIA LIRICA

Inauguració de la temporada

Tarda, 4'30. Butaques a 2 ptes.: LA DOLOROSA, per Santoncha-Rosich - ESTRENA en aquest teatre: SOL DE LIBERTAD, per Clement, Conti, Menéndez, Rubio - «Fandanguillos» cantats pel gran Fanegas — NIT, a les 10. ESDEVENIMENT LIRIC. Estrena en aquest teatre:

LA MALQUERIDA

de Benavente i mestre Penella - Creació de MATILDE MARTIN, AMALIA PARDO, PAU GORGE, JOAN ROSICH. Triomf de tota la Companyia — Demà, tarda: LA MALA SOMBRA - SOL DE LIBERTAD. — Nit: LA MALQUERIDA.

TEATRE NOU

VILA - DAVI

Avui, dimarts, tarda, a les 4'30 i nit, a les 10'15. La divertida joguina: JUGAR A CASATS i l'èxit més gran de la temporada:

REINA

Durant el segon entreacte de la nit es procedirà a la proclamació de

MISS TEATRE NOU

Demà, tarda i nit: REINA — Molt aviat, ESTRENA de EL ROSARI DE L'AURORA.

TEATRE ROMEA

Telèfon 22026

A les 5'30 i a les 10'15 (Tardes, la millor butaca, 4 ptes.):

MORENA CLARA

La millor entre les bones comèdies de Quintero i Guillén - 45 representacions a teatre ple. Inimitable interpretació d'Antònia Herrero, Rafael Bardem i tota la Companyia — Demà i cada dia, a les 5'30 i 10'15 (Tardes, la millor butaca, 4 ptes.): MORENA CLARA

EL POBLE NO VOL LA GUERRA

TEATRE VICTORIA

Demà, nit, DEBUT de la Companyia de Revistes CELIA GAMEZ amb un Grandiós Festival. Estrena en aquest teatre del gran èxit:

LOS INSEPARABLES

Dijous, tarda, GRAN MATINEE. Butaques a 2 ptes.. ESTRENA: LA RONDA DE LAS BRUJAS, per Cèlia Gàmez.

TEATRE COMIC

PALAU DE LA REVISTA

Tarda, 5'15. Butaques platea, 3 ptes.:

LAS VAMPIRESAS

Nit, a les 10'15. Homenatge a l'equip espanyol de Basquet-bol: LAS VAMPIRESAS, tarda i nit, per Laura Pinillos, Alady i Lope. Dijous, nit. Definitivament estrena: AL CANTAR EL GALLO, de Ramos de Castro, Mayral i mestre Luna.

TEATRE VICTORIA

Demà, dimecres, 8, nit: Grandiós Festival organitzat per «Las Noticias», a benefici de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i Invalidesa del Sindicat Artistes Teatrals, amb assistència de les primeres autoritats, l'elecció de Miss Teatre 1935 per votació directa del públic. Primer: LOS INSEPARABLES, per Cèlia Gàmez, Castrito i Artega,

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració
RONDA UNIVERSITAT 25
Telèfon 77172

Imprenta:
TALLERS NUM 48
Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, un mes	2'50 ptes
Fora un trimestre	7'50 »
America Llatina i Portugal un trimestre	9 — »
Altres països un trimestre	18 — »

—¡Tanto se tira de la cuerda, que se rompe!»
(De «La Tierra»)

«PEQUEÑO DETALLE
—¡Con esto sí que no contábamos!»
(De «El Liberal»)

«LA CUESTION DE CONFIANZA
—No sé la hora exacta; pero, desde luego, a pleno sol...»
(De «A B C»)

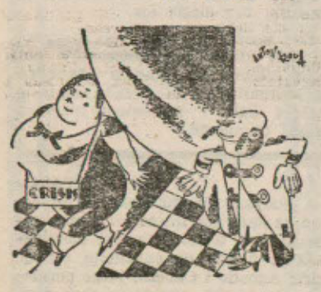

«GENTE CONOCIDA
—A quién anuncio?
—No es necesario. Me conocen de sobras»
(De «Las Noticias»)

«CUESTION DE CARTERA
—...y todo esto ha sido por culpa de la repartidora.»
(De «El Diluvio»)

«OTRA VEZ
—¡Bah! Todo se reduce a zurcir bien este siete... de mayo.»
(De «El Debate»)

VAN NUEVE GOBIERNOS...
Nueve novios has tenido,
y el décimo lo hace Roque.
¡Pues me alegraré muchísimo
que este décimo te toque!»
(De «El Sol»)

· LA PREMSA ·

Les notes de S. E. i la crisi

El setmanari La Rambla *publica un interessant editorial, mutiladissim, sobre el moment polític. Diu així:*

«En el moment d'escriure aquest comentari la crisi està encara per resoldre.

Ha passat exactament el que vàrem dir quan vàrem veure que els que havien pujat al Poder el 4 d'octubre es barallaven. Vàrem dir que acabarien entenent-se i que tractarien de tornar a governar junts, perquè amb les actituds heroiques només hi podien perdre. Perdre-hi tot el que són, sense esperança de retrobar-ho. Són ells els que temen la dissolució de Corts; per això abans d'acceptar-la passarien i passaran per tot.

El President de la República, després de les consultes del dissabte, s'ha cregut ahir en el cas de tornar a parlar amb els components del bloc (Lerroux-Gil Robles-Melquíades-Martínez de Velasco) i amb Maura, Besteiro i Martínez Barrio.

Després d'això, el President donava una nota en la qual manifesta que «creient ara pitjor dissoldre les Corts, cal confiar una altra vegada al senyor Alexandre Lerroux l'encàrrec de constituir Govern amb l'esmentada majoria (la del bloc cedista - agrari-melquiadista - lerrouxista), i amb llibertat necessària perquè, amb el seu patriotisme republicà, pugui procurar una convivència, tan necessària per al país, feta malbé per la discòrdia —diu el President— i que imposa la prudència davant els problemes plantejats en la vida interna, i l'ambient, que cal no oblidar, de l'exterior».

No cal dir com els bons desigs de S. E. són compartits per tots nosaltres. Sempre hem demanat aquesta convivència. Ja la demanàrem quan, en ple bienni, el senyor Lerroux sollicitava el Poder amb el pretext que s'havien de pacificar els esperits, que —segons ell— havien despacificat els Governs Azaña.

... ...

Claredat és el que vol el país, heus ací. I no pas (censura) que se li està fent amb crisis cada dos per tres per aguantar un Parlament que no pot anar ni amb rodes.»

La crisi inútil

Es ací com la qualifica La Publicitat:

«Evacuades les consultes amb plausible rapidesa, ahir al vespre, el senyor Lerroux rebia l'encàrrec de formar Govern. Es pot dir, doncs, que som exactament allà on érem l'endemà del 29 de març, perquè el Govern que sortia d'aquella crisi de fet no ha estat sinó una interinitat.

El senyor Lerroux ha iniciat de seguida les exploracions el resultat de les quals ignorem al moment d'escriure aquest comentari. Volem creure que no topará amb dificultats insuperables, després de les reunions i de les entrevistes que han precedit la declaració de la crisi. Es lamentable que aquests plets es plantegin fora del Parlament, però seria imperdonable que després de caure en aquest pecat contra el sistema parlamentari, els que l'han comés, a l'hora de solucionar-lo s'entretinguessin en un regateig ben poc respectable. El President de la República ha cregut oportú donar una nota aclaratòria del criteri que creu que ha d'informar l'orientació del Govern. Si la crisi s'hagués produit al Parlament hauria estat més fàcil a S. E. reprimir el seu impuls aclaratori, perquè, conegut el parer de la Cambra, la manifestació del seu punt de vista hauria resultat innecessària, perquè les ratificacions o els canvis de política és el Parlament qui ha de marcar-los.

Durant aquest període d'interinitat hem sostingut que la crisi de març era supèrflua; si el Govern que ara es formarà és sensiblement igual al que dimitia aleshores quedarà demostrada la inutilitat d'aquestes dues crisis, que no hauran modificat en res el sentit de la política governamental ni la significació de la majoria. La Ceda abandonava el poder per incompatibilitat amb el criteri de clemència sostingut pel partit radical. Concedits els indults que tant de greu li sabien, torna al Govern com si aquella incompatibilitat no hagués existit. Si hi havia de tornar al cap d'un mes, per què se n'anava? Aquests tripijocs al marge del Parlament no poden enrobustir la confiança del país, que cada dia veu més clar el fracàs dels victoriosos en les eleccions de novembre.

Per això, contra el parer dels partits del bloc i els seus afins que han aconsellat la conveniència de mantenir un Parlament del qual ells són els primers de prescindir-ne quan els escau, els representants dels partits republicans d'oposició s'han mostrat unànimes per la dissolució d'una Cambra que no té cap correspondència amb la realitat política del país i que s'ha manifestat tan desorientada en les qüestions vitals que encara no ha pogut confeccionar un pressupost. El divorci entre l'opinió i el Parlament actual es farà més sensible quan, transcorregut el més que falta per a complir amb el precepte constitucional, el Govern tancarà el Parlament fins al primer d'octubre, sense que en els dies que li manquen d'activitat legislativa hagi avançat ni un pas en la solució dels problemes que anguniegen l'opinió.

Aquesta perspectiva és ben poc encoratjadora, i el Govern que neixi d'aquesta crisi per força haurà de sentir els efectes de l'escepticisme que ell mateix ha creat amb una actuació que els veritables republicans estan molt lluny de poder-li aplaudir.

Terrenys per edificar en magnífiques condicions, a Sant Feliu de Codines. Informarà Josep Falqués, i a Barcelona telèfon 81528 o escriure a LA HUMANITAT, núm. 300.

«PERDIENDO EL TIEMPO
«...al campo salí
a estudiar la crisis
de mayo y de abril.»
(De «Ya»)

Ni un pas més a la dreta

La Tierra, *que no ha estat cridada a consulta, també opina. I opina com la majoria del poble espanyol: ni un pas més a la dreta.*

«Ya està la crisis en medio de la calle. Después de la meditación a que le invitase el Presidente de la República, don Alejandro Lerroux creyó preferible presentar anoche mismo la dimisión a presentarse al Parlamento con el Gobierno que presidía. Ignoramos la fuerza de las presiones derechistas que indujeron al jefe radical a tomar esta determinación. Pero seguimos pensando que lo normal, lo lógico, lo constitucional, era presentarse a las Cortes con el Gobierno constituído. Si contando con la confianza presidencial se aceptó la formación de un ministerio, si se continuaba teniendo esa confianza, no había por qué, fueran cuales fuesen las indicaciones de los amigos de la pena de muerte, dimitir antes de llegar a la reapertura del Parlamento. No se ha hecho así. Y nosotros lo sentimos. Lo sentimos porque nos parece la dimisión poco delicada respecto a los nuevos ministros, respecto al mismo Parlamento y, sobre todo, con relación a la confianza presidencial.

Pero planteada ya la crisis no hay, por ahora, que mirar hacia atrás. Es preciso ocuparse de su posible solución. Todos los comentaristas coinciden en un mismo punto: la solución és difícil y no es posible, hoy por hoy, hacer la menor profecía. Pero todos coinciden también en que, tal com està la situación, sólo caben dos caminos: o Gobierno centro-derechista en el que las huestes católicas tuvieran la parte del león, o Gabinete de concentración republicana. Con la primera solución —si solución puede llamársele— podrían mantenerse las actuales Cortes. Con la segunda, en cambio, se afianzaría definitivamente la República.

La primera ofrece no pocos inconvenientes. No es el menor el dudoso republicanismo de las masas cedistas. El domingo mismo, al terminar una reunión de las juventudes de Acción Popular, se dieron vivas a la bandera monárquica. Y ni ahora ni antes ni nunca el partido en pleno, por boca de sus líderes, ha hecho pública y solemne declaración de fe republicana. Un Gobierno en el que la Ceda lograse realizar sus ambiciones de predominio podría gobernar con las actuales Cortes. Pero, ¿cuál sería su labor? Los dieciocho meses que tiene de vida el actual Parlamento, la absoluta esterilidad de su labor, responden mejor que cuanto pudiéramos decir a la anterior pregunta. Y esto, sin contar con el peligro en que forzosamente se vería, puesto el timón del Estado en manos de antiguos monárquicos, el régimen en pie.

La segunda solución se nos antoja, hoy más que nunca, la única solución. En ella coinciden todos los hombres de izquierda. Con ella está conforme todo el país. Es precisa la formación de un Gobierno de amplia concentración republicana —pero de republicanos claros, abiertos y declarados; de republicanos que no encubran una segunda intención ni vitoreen a la bandera monárquica— que disuelva el actual Parlamento, que acabe con la situación de interinidad en que vivimos desde el 19 de noviembre de 1933, que restablezca las garantías ciudadanas que, casi sin interrupción alguna, están en suspenso desde el 3 de diciembre del 33, y que ponga en vigor las libertades de pensamiento y reunión y convoque para fecha inmediata al cuerpo electoral.

Si las derechas creen que el actual Parlamento representa al país; si tan seguras están de que su ansia de sangre y exterminio, de que sus peticiones de fusilamientos y «masacres» las comparte la opinión pública; de que la absoluta esterilidad de los meses en que influyeron en el Gobierno de la nación ha satisfecho a las gentes, no tienen por qué temer esa contienda electoral. Vayamos cuanto antes a ella. Los hombres de izquierda —ahí está como prueba la opinión de Martínez Barrio en la consulta evacuada esta mañana— la desean. El país la ansía. Porque servirá para marcar una orientación definitiva y salir de este caos en que se debate la política, sin rumbo fijo ni orientación acertada.»

Tornem-hi que no ha estat res

La Veu de Catalunya *comentant la crisi, diu que el poble comença a cansar-se d'aquesta manera tan estèril de passar el temps.*

«Evacuades les consultes que podríem anomenar protocolàries, el President de la República ha encarregat al senyor Lerroux la formació del ministeri nou. El senyor Lerroux ha acceptat l'encàrrec i ha anunciat als periodistes que probablement avui ja podrà facilitar la llista del nou govern.

La primera etapa de la tramitació de la crisi s'ha desenrotllat, doncs, com la de cinc setmanes enrera. Les consultes, naturalment, han vingut a ésser una ratificació de les d'aleshores. La situació política no ha variat essencialment i ve a ésser la mateixa que quan es produïa la crisi anterior. La veritat és que el país i l'opinió comencen de sentir-se una mica fatigats amb la repetició freqüent d'aquests episodis.»

MAS & ROCA
CAMISERS
BARNUSSOS NOVETAT
Des de 12 pessetes
VESTITS BANY LLANA
Des de 6 pessetes
Portaferrisa, 24 i 26
Fontanella, 16

Sentiment d'amargor

Davant l'espectacle de la crisi, escriu l'editorialista de El Sol:

«Hemos debido vacilar mucho antes de decidirnos a poner un comentario al margen de la crisis política en curso. Y hemos vacilado porque, actuando al servicio de la opinión pública, asistimos al espectáculo con sentimientos de asombro y amargura que más bien paralizan el menester crítico y producen un efecto inhibitorio. Como en tantos otros aspectos de la política actual, la demasía de las objeciones, cuando no destempladas protestas que ella reclama, se traduce en forzada parálisis de la pluma. Dejemos el detalle, abandonemos el intento de hurgar, pinchar o sajar en los entresijos del momento, y remontémonos hacia consideraciones más generales y quizá más importantes a la larga. Porque del conjunto de esta comedia de los despropósitos, en la que parece no puede haber gracia si no hay embrollo, trama, complicación barroca de las situaciones, salidas inesperadas, y en suma amontonamiento de dificultades para crear el placer de resolverlas en el desenlace, aun a riesgo de que, fracasado el empeño, quede cortado el paso, lo que más padece es el decoro y la seriedad de nuestro país, al que se le distrae en tales bagatelas. Y este hecho —de donde se originan el estupor y la amargura de quienes desde fuera lo contemplan— es en sí más importante que todas las peripecias e incidencias que contribuyen a producirlo. ¿Seremos tal vez demasiado exigentes si pedimos un poco de lógica en las conductas? No se trata ahora de derechas ni izquierdas, no se trata de defender esta solución ni atacar aquella otra, sino de algo previo: de reclamar un poco de lógica, que —salvemos esto siquiera— es el decoro de la inteligencia y puede sobrevivir y regir aún en el vicio de la voluntad. Quien quisiera explicarse esta crisis —una crisis que viene arrastrando ya desde hace más de un mes— tendrá que ponerla en relación con todo el proceso político que se ha denominado oficialmente de ensanchamiento de la base de la República. Ese observador empeñado en entender la crisis presente no alcanzaría su propósito sin que previamente se le señalara con un criterio objetivo, ajeno al capricho y al humor, cuál es el límite de aquel ensanchamiento, o más bien se le aclararía el designio de retroceder y enmendar —en lo reparable, que es poco— el exceso que en tal caso se reconociera cometido.

Pero esta crisis —dicho queda— es todavía la misma que se tramitaba hace un mes. En el interregno parlamentario ha actuado un Gobierno cuyo acierto o desacierto no es hora de juzgar. Gobierno que no ha conocido las Cortes y que «a priori» sabía no contar con su confianza. Desaparecido antes de que éstas reanuden sus sesiones, no podrá responder ya él de su gestión política. Ello explica el deseo del jefe del Estado de dilatar la dimisión hasta después de la presentación y el correspondiente debate parlamentario. En el mejor de los casos podría considerársele como una especie de Gabiente provisional o de negocios —¡que no obstante dicho carácter, y a pesar de carecer la mayoría en el Congreso y rehuir su encuentro, elabora un proyecto de reforma constitucional!—, Gobierno que se ha mantenido en negociaciones con los grupos de la antigua mayoría y que, de acuerdo con ella, ha preparado su propia sucesión, invadiendo a su vez la función del Poder moderador...»

Els que es sacrifiquen per la pàtria

El bloc governamental, o sia els senys de les dretes, volen sacrificar-se per la República. No hi comptàven, la veritat, amb què es trobessin tan republicanes.

El corresponsal de La Vanguardia, *a Madrid escriu, parlant-nos dels dessous de la crisi:*

«El jefe del Estado parece impulsado en estos momentos de confusión y desconcierto por un justo deseo de claridad. Quiere que los partidos le expongan el verdadero fondo de su pensamiento, y desea, sobre todo, que si en realidad están de acuerdo, la inteligencia se traduzca en conclusiones concretas y en labor útil. Todo menos seguir en la incertidumbre que originan los pactos sin base de coincidencia y las alianzas sin otro propósito que ir tirando. Pero la claridad que desea el señor Alcalá Zamora es tan rara en la política de España, que nos tememos que, a pesar de todos sus esfuerzos no consiga despejar las nebulosas que han creado muchos meses de política vacilante y desorientada.

La otra condición impuesta por su excelencia al Sr. Lerroux para formar Gobierno encierra también transcendencia indudable. Ensanchar la base parlamentaria del Gobierno resulta empeño dificilísimo, en vista de la actitud de la C. E. D. A. respecto a los diversos grupos de la Cámara. Todos los que el día 4 de octubre suscribieron las famosas notas rompiendo con las instituciones, deben estar proscritos del Gobierno, según juicio de Acción Popular. Queda, de consiguiente, eliminado del posible «ensanchamiento» don Miguel Maura, a quien sin duda desearía ver en el Gobierno el jefe del Estado. En cuanto a la «Lliga», la C. E. D. A. proclama, respecto a ella, una indudable afinidad ideológica, menos en lo que se refiere a la cuestión autonómica de Cataluña.

Quedan, pues, los minúsculos grupos de los señores Chapaprieta y Calderón (don Abilio), pero como la intervención de cualquiera de ellos vendría a estorbar la proporcionalidad ya establecida por acuerdos más o menos explícitos respecto a la distribución de carteras, se considera también poco probable que la presencia de cualquiera de ellos en el Gobierno sea tolerada.

Esta misma noche el Sr. Lerroux comenzó sus gestiones: hubo una nueva reunión de «los cuatro» en el domicilio del jefe radical, pero como era de presumir, no salió acuerdo alguno. Tienen que meditar mucho los cuatro jefes del bloque. Estuvieron discutiendo días y más días sobre el problema, pero en aspectos que no dudamos en calificar de subalternos. Las cuestiones graves, básicas, de la situación política, no parece que se estudiaran mucho en aquellas reuniones.»

Quelcom més que una crisi ministerial

La Libertad *publica el següent editorial, ple d'una dolcrosa certesa:*

«Si el Sr. Lerroux consigue formar Gobierno, o si lo pudiese constituir alguno de los recién adheridos a los cuadros de mando del régimen, permanecería invariable el problema de fondo, que no es una crisi ministerial, sino del regimen.

Ese Gobierno del Sr. Lerroux, sostenido por los votos parlamentarios ultraderechistas, hallaríase como se vió antes del 3 de abril. Sujeto a las conveniencias de núcleos que sienten la República al través de las convicciones que trajeron del otro régimen. Y no se diga si el Gobierno lo presidiera un Gil Robles o un Martínez de Velasco. Siempre veríamos triunfante la tendencia antiliberal; es decir, aquella por donde se desliza la República, de tumbo en tumbo, desde marzo de 1934. ¿Y cómo no, si la mayoría de la mayoría vino al Parlamento con significación monárquica?

Por eso, ahora, como antes de esta crisis, como con anterioridad a la que trajo la ruptura del bloque, el problema real, indiscutible, el que siempre asoma por bajo de todos los arreglos dilatorios, se reduce a que las Cortes actuales son inservibles para la República. Mientras más se demore su disolución, más se retrasa la salida del caos en que las Cortes nos tienen.

¿Que la disolución resulta imposible ahora por lo de los Presupuestos y porque urge atender a muchos y muy graves problemas de índole nacional? Eso dicen las derechas. Pero lo dicen tras haber dejado en reserva lo de los Presupuestos para aducirlo ahora, así que la nación reclama el licenciamiento de las Cortes. Lo dicen tras muchos meses de insubstancial parlería, o de actuar contra las esencias de la República, sin que ni por un instante se decidiese acudir a la resolución de los problemas tan traídos y llevados ahora, cuando España pide que las Cortes sean disueltas y, al fin, se salga del período de interinidades. Ardid. Ardid tosco, pero que se emplea sin el menor escrúpulo. Por algo provienen las ultraderechas de lo más viejo de la vieja política.

Si no nos doliesen las amarguras de España, que son las mismas del régimen, nos alegraría la continuación del sistema en que se hunden quienes deseaban transformar la República a medida de sus antiguas convicciones. La substancia de unas Cortes como las actuales, prototipo de la impopularidad y del fracaso; la perduranza de una política desacorde con los deseos del país, trae por consecuencia lógica un aumento formidable del fracaso y la impopularidad ultraderechistas. Por ahí gana España. Pero ¿y los estragos que produce la prolongación del funesto paréntesis?

De ahí que continuemos juzgando viva la crisis. No proviene de que salgan unos hombres y entren otros, de que la Ceda y los agrarios logren remuneración para su concurso. Nace de la entraña misma de lo que constituye la mentalidad de las Cortes y, por tanto, de los Gobiernos que vengan a ser su brazo ejecutor. Así, mientras no se licencie la Cámara, mientras no se retorne al camino propio de la República —desviado en todo este segundo bienio—, continuará intacta la crisis efectiva. Porque no es ella ministerial, sino de régimen.

Quiense duden, lean las consultas emitidas por los republicanos leales al espíritu del 14 de Abril. Frente a eso, que representa la voluntad de la nación, ¿qué valer tienen las alegaciones capciosas de los recién adheridos al régimen? ¿El que les dan sus recientes vítores a la bandera bicolor? ¿Sus agresiones continuas al espíritu republicano? ¿El brío con que los apoyan los monárquicos francamente hostiles a nuestras instituciones?

Lo decimos con tristeza. Con ello durarán todavía las Cortes, estas Cortes que pretenden reformar la Constitución republicana; pero la crisis de fondo, la crisis de régimen que producen con su propia existencia las Cortes, ésa continuará intacta. Lo mismo si forma Gobierno el señor Lerroux, estribado en las ultraderechas, que si lo constituye algunos de sus aliados del bloque. Todo el problema está en que subsistan las Cortes. O, dicho de otro modo, en lo de la reforma constitucional.»

Ara sí que l'hem feta bona!

La Lliga i els radicals ja es barallen. El Día Gràfico *d'ahir dedica unes floretes no massa amables al Brunet de* La Veu, *amb motiu d'un comentari que aquest individu escrivia el diumenge en la seva secció habitual. Heus-en ací uns fragments:*

«El señor Manuel Brunet, editorialista de «La Veu de Catalunya», dedica su «Comentari» de ayer a los concursos de belleza. El artículo del señor Brunet es mucho más que un ex-abrupto. Considera que las señoritas que se presentan a los concursos podrían figurar dignamente en la colección zoológica del Parque. Califica de dudoso y equívoco el ambiente en que se exhiben esas señoritas y añade que en nombre de ninguna delicadeza pueden los padres de las «misses» protestar de los calificativos que les dedica. A los que forman los jurados de estos concursos les llama «sapastres», «jalos» y «periodistes atrotinats».

No queremos reproducir más que las líneas generales del artículo del señor Brunet, lleno de conceptos que son una ostensible vejación para todos aquellos a quienes van dirigidos y que parecen concebidos en un momento epiléptico.

Concebimos la salida de tono en un señor de la contextura del que se trata, pero es altamente sensible y parece inexplicable que un periódico que, como «La Veu de Catalunya», representa un núcleo que quiere tener por característica la ponderación, se permita a uno de sus colaboradores sobrepasar la agresividad en un terreno tan frívolo, tan banal, si se quiere, pero tan respetable, como es un concurso organizado por el periódico «Ahora», de Madrid, y secundado por nosotros en el que intervienen mujeres tan honorables como puedan serlo las familiares de ese señor Brunet.

Manuel Brunet se permite hacer unas graduaciones sobre la caballerosidad de los señores que integran los jurados de los concursos de belleza. Manuel Brunet es el señor a quien, hace unos días, se le ha llamado, desde el diario «La Humanitat», cobarde y canalla, sin que se hayan observado en él señales de reacción.

Pero, en fin, las mujeres agraviadas tienen familiares masculinos. Los jurados, nombres conocidos, sobre los que suponemos no se puede echar una ofensa impunemente. Ellos sabrán el camino a escoger cuando se desmanda un zulú.»

Lluita d'apetències

Les dretes enemigues de la República es lliguen i s'uneixen per a apoderar-se de la República. Llegiu aquest editorial de El Liberal:

«Nuestro Código fundamental instituyó un régimen mixto, ni parlamentarista ni presidencialista, sino mitad y mitad, por entender que esto era lo más conveniente a una democracia que acababa de nacer, y que a falta de la educación y de la instrucción cívica que le son precisas para gobernarse a sí misma, debía tener, a manera de tutela, un jefe del Estado, con funciones de Poder moderador, encaminadas a proveer lo que fuera preciso para impedir la tiranía nacional, a la que son propicios pueblos como el español, formado en las guerras civiles...

No pudo ser más sabia la medida de la necesidad que en esto tuvieron nuestras constituyentes. Si de algo pecaron, no fué ciertamente de amplitud, sino de restricción al instituir las prerrogativas pesidenciales.

Y pugna con este matiz presidencialista que dieron las prerrogativas a la Constitución, ese otro matiz parlamentarista puro que quiere darle la Ceda, circunstancialmente, a nuestro Código fundamental.

¡La Ceda! ¿Quién podía sospecharlo siquiera? Los descendientes por los cuatro costados de los apostólicos de 1824; los vencidos en las dos guerras civiles promovidas por el absolutismo; «aquellos a quienes ni Cánovas dejó gobernar al restaurar la Monarquía», según recordó muy oportunamente D. Fernando de los Ríos en el mitin de Pardiñas la víspera del Primero de Mayo...

¡Esos son los que ahora flamean la bandera parlamentarista, de puro parlamentarismo, contra la función presidencial, no presidencialista, encaminada a la reconciliación nacional! ¡Es natural! ¡Quieren encender otra guerra civil!

Reconciliación, cordialidad, convivencia, lealtad, igualdad y fraternidad, son para ellos postulados del rey que ellos llevan en la masa de la sangre, en los repliegues del cerebro, como floración maldita de las entrañas de sus almas.

* * *

¡Eso es todo! Y quien no lo vea será porque no quiera verlo. ¡A la vista está!

La crisis que atravesamos desde 19 de noviembre de 1933 no es otra cosa sino una reacción consentida y tolerada —por lo menos soportada— de los apostólicos de 1824.

Se ha hecho cuanto humanamente se pudo hacer para demostrarles que la República no era incompatible con nadie, ni siquiera con ellos. Que la República era de todos, lo mismo de la derecha que de la izquierda. Pero a esta generosidad republicana, a esta amplitud espiritual del régimen, contesta la derecha en la forma que estamos viendo durante dieciseis meses.»

Les discussions de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya

La competència de les jurisdiccions especials en estat de guerra i les facultats legislatives de Catalunya en matèria de dret civil

Avui, dimarts, a les set de la tarda, a l'estatge de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya (Mallorca, 283), continuaran les discussions sobre temes de dret constitucional.

Després de votar-se les conclusions de la ponència de l'acadèmic senyor Francesc Artigues i Castelltort sobre la competència de les jurisdiccions especials en estat de guerra, començarà la discussió del tercer tema per a fixar l'opinió de l'Acadèmia sobre si la competència legislativa de Catalunya en matèria de dret civil queda suprimida per la sentència del Tribunal de Garanties Constitucionals.

Aquestes sessions són públiques, però només podran fer ús de la paraula els senyors acadèmics.

Les ponències i les actes de les discussions d'aquest curs de l'Acadèmia, que és dedicat a l'estudi dels problemes que planteja l'anunci d'una possible reforma constitucional, seran publicades en un volum juntament amb l'exposició que s'elevarà als Poders Públics en presentar les conclusions aprovades.

Focs de Bengala

ELEGANCIA

L'estació termal de Bath venera la memòria d'un home, Richard Nash, al qual suara ha dedicat un marbre. Aquest home, que va animar Bath entre 1705 i 1745, no era savi, ni estratega, ni filàntrop, ni taumaturg, ni inventor, ni poeta. Li deien «le beau Nash» i va ésser, simplement, un elegant, un dandi.

Però Nash, precursor de Brummel, va incrementar enormement la prosperitat de la vila. Mestre de cerimònies insubstituïble, va saber donar a la seva residència balneària un to i un ritme de distinció que varen atreure els nobles i els «ricatxos» de tot Europa. Nash, infatigable, organitzava balls, concerts, lluminàries, «carroussels»... I erigit en dictador de la moda, intervenia les casaques, el calçat, les perruques. Quaranta anys d'experiència varen fer del «beau Nash» una institució.

Altrament, va estructurar la indústria hotelera, controlant serveis i tarifes, i va donar un impuls formidable a la urbanització local. Solia passejar per Bath — el seu reialme — vestit com un emperador, dalt d'una carrossa tirada per sis cavalls blancs. I encara més cavalls varen arrossegar el seu vehicle mortuori en l'enterrament fastuós que la vila, agraïda, va costejar-li, el 3 de febrer del 1762.

I jo, amics, de tota l'elegància de Nash vull recollir els dos aspectes que em són més simpàtics i crec que us ho seran a tots. En les seves festes rutilants va prohibir que els cavallers duguessin espasa i, a més a més, va ridiculitzar i caricaturitzar el duel, epidèmia de l'època. Jo voldria que s'escampessin les idees del «beau Nash» i tothom, sense excepció, comprengués com són ridicules i inelegants les espases i els sabres en la Festa que caldria que fos la vida. I com el qual — de nacions o d'homes — caldria escarnir-lo i desacreditar-lo fins a esborrar-ne la idea de tot cervell sa.

J. M. FRANCES

Noticiari

*

— El Club Esportiu Gimnàstic Nacional de l'Avinguda Gaudí, 79, baixos, fa avinent als posseïdors d'apuntacions del bitllet número 20.975 del sorteig del dia 11 de maig proper, que passin a canviar-les per estar equivocat el número.

Les apuntacions que no hagin estat retornades es consideraran vàlides per al número 02.975, que és el que substitueix l'equivocat.

— La Previsió Ferroviària, socors mutus, celebrarà reunió general el croper dia 9 del mes que som, al local de la Federació de Societats de Socors Mutus de Catalunya, Llúria, número 7, pral., a les 10 de la nit.

Fulla d'una Agenda trovada a la via pública

Any 1935	Mes de MAIG	Anotacions
6	Dilluns	Portar la meva dona al Cine
7	Dimarts	Sopar amb els amics de la "Penya"
8	Dimecres	El sant de la meva sogra ¡ojo! que no se m'oblidi com l'any passat
9	Dijous	Día de globus
10	Divendres	¡Dema es sorteja!
11	Dissabte	Avui el sorteig de la Ciutat Universitària
12	Diumenge	A celebrar-ho, si toca

·EL TREBALL·

L'ACOMIADAMENT DELS VAGUISTES

Una entitat que respon al nom de «Unión Económica» ha tramès una nota a la Premsa, i que publiquen en lloc preferent els periòdics monàrquics de Madrid, en la qual demana protecció al Govern Lerroux per tal de no resta desemparada davant el nombre crescut de vaguistes que solliciten llur reingrés a la feina.

Aquesta entitat, ... ensems que ultrareaccionària, no pot oir parlar del reingrés, encara que individual, dels vaguistes del mes d'octubre proppassat. Són titllats de revolucionaris i «la disciplina social, que no es cosa que admita intermitencias, y, por tanto, hay que imponerla desde arriba y servirla desde abajo con continuidad; y no nos engañemos; mientras no se haga así no será posible la reconstrucción económica y, ni tal vez, la propia existencia nacional».

Aquestes són les paraules finals de la seva nota. Bona nota de pacificació.

L'home que ocupa la plaça d'un vaguista realitza un acte que tot home de consciència ha de rebutjar, car no solament s'aprofita del pa d'altri, sinó que gaudeix de les millores que el que resta sense pa ha aconseguit amb lluites i privacions. Representa una doble usurpació: la de la plaça i gaudir de les millores en les quals l'esquirol mai no ha intervingut per covardia i malvolença vers els treballadors.

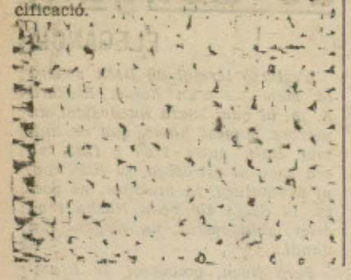

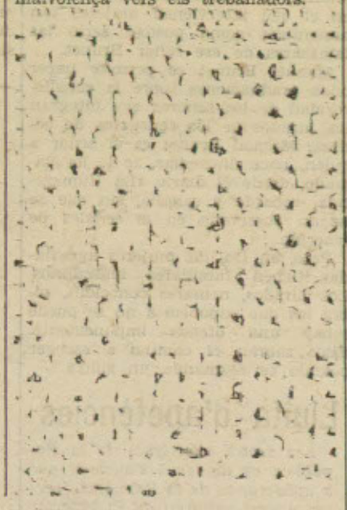

Joan Ferrer i Alvarez, ha mort

A vint-i-sis anys va morir diumenge, a les sis de la tarda, al Sanatori de Sant Quirze de Safaja, després d'una penosa malaltia, Joan Ferrer i Alvarez. S'havia distingit per la seva intervenció en les lluites vers un millorament de les condicions de les classes treballadores, i les seves conviccions profundes i grans dots personals l'havien portat a ocupar darrerament el Secretariat general del C. A. D. C. I. Per la seva significació al Centre, havia estat detingut com a suposat complicat en els fets d'octubre i a conseqüència del seu estat de salut havia estat traslladat seguidament a l'Hospital. Segurament el fet d'haver estat allunyat de les seves ocupacions professionals — i no ens referim a la circumstància del seu empresonament — va determinar un agreujament en la seva malaltia. Aconseguit el seu trasllat a un sanatori fa cosa d'un mes, el seu estat ja produïa inquietuds desesperants.

La mort, implacable, se'ns l'ha emportat quan tan necessària era la seva presència entre nosaltres. Pel seu caràcter afabilíssim, la seva absència serà molt sentida entre tots els que l'havien tractat, car arreu on havia actuat hi havia deixat l'empremta del seu idealisme insubornable. El record d'ell, per les circumstàncies greus i tràgiques en les quals s'ha produït la ràpida desaparició, perdurarà llarg temps i no cal dubtar que la seva vida ens servirà d'exemple i ens donarà nous ànims.

Descansi en pau.

* * *

Avui, a dos quarts de tres de la tarda, tindrà lloc l'enterrament del malaguanyat Joan Ferrer.

El fèretre partirà del local del Sindicat Mercantil (Portaferrissa, 19, principal).

Convocatòries

Del Front Unic de Treballadors Mercantils hem rebut la següent nota:

«La Comissió integrada per: Partit Català Proletari, Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, Minoria d'Oposició Mercantil del C. A. D. C. I., Front Unic de Treballadors Mercantils, Federació d'Empleats i Tècnics i Ateneu Enciclopèdic Popular, amb motiu del traspàs del secretari general del C. A. D. C. I., company Joan Ferrer Alvarez, invita tota la dependència mercantil, totes les entitats culturals i polítiques i tot el proletariat en general, que vulguin assistir a retre el darrer homenatge al qui fou valent lluitador en el camp obrer, a la cambra mortuòria instal·lada a l'estatge del Front Unic de Treballadors Mercantils (Portaferrissa, 19, pral.) fins a dos quarts de tres de la tarda d'avui, hora en què s'efectuarà l'enterrament.»

El Partit Català Proletari convoca tots els seus militants i simpatitzants a l'enterrament de Joan Ferrer i Alvarez, que tindrà lloc avui, a dos quarts de tres de la tarda.

Lloc de concentració a l'estatge del Front Unic Mercantil (Portaferrissa, 19, pral.) on hi ha establerta la cambra mortuòria.

— Es recomana a tots els associats del Sindicat Mercantil de Barcelona que assisteixin a l'enterrament del secretari general del C. A. D. C. I., company Joan Ferrer Alvarez, que s'efectuarà avui, a dos quarts de tres de la tarda.

El lloc de reunió serà al carrer Portaferrissa, 19, pral.

— El Consell Directiu del C. A. D. C. I. assabenta al poble de Catalunya el traspàs del seu secretari general i el convida a l'acte de l'enterrament, que s'efectuarà avui, dimarts, a dos quarts de tres de la tarda, sortint de l'estatge del Front Unic de Treballadors Mercantils (Portaferrissa, 19, pral.) on hi ha la cambra mortuòria.

— El Comitè de l'Aliança Obrera prega a tots els treballadors de Barcelona que avui, a dos quarts de tres de la tarda, assisteixin a l'enterrament del lluitador proletari Joan Ferrer, secretari general del C. A. D. C. I.

La comitiva sortirà de l'estatge social del F. U. T. M. (Portaferrissa, 19, pral.).

— La Cambra del Viatjant, Corredor i Representant de Catalunya té el sentiment de comunicar a tots els seus associats la mort del malaguanyat company Joan Ferrer Alvarez, secretari general del C. A. D. C. I.

La C. V. C. R. C. recomana a tots els seus socis que concorrin a l'acte solemne del trasllat a la seva estada definitiva, que es verificarà avui, des del local del F. U. T. M.

Punt de reunió, estatge de la Cambra, a les dues de la tarda.

La producció hullera francesa el març del 1935

Les indústries de la hulla a França, durant el mes de març del 1935, han produït 3.886.953 tones d'hulla i de lignit, és a dir, en 26 dies hàbils, en lloc de 3.803.793 tones el febrer, per 24 dies hàbils i 4.320.140 tones el maig del 1934 per 27 dies hàbils.

La producció mitjana per dia hàbil, que era de 158.492 tones el febrer, baixà a 149.498 el març, en lloc de 160.005 el març del 1934.

L'efectiu obrer inscrit era de 229.672 unitats a la fi de març, contra 230.827 el febrer. El març del 1934 era de 242.975 unitats.

A la conca del Nord i al Pas de Calais, la producció mitjana per dia hàbil era de 91.227 tones, en lloc de 97.267 el mes precedent i de 100.689 durant el mes de març del 1934.

A la conca de Lorraine, la producció diària mitjana s'ha estabilitzat a 18.925 tones el febrer i a 17.694 tones el març, en lloc de 16.991 tones durant el mes corresponent del 1934.

Al Centre i al Migdia va extreure's per dia 40.577 tones el març, en lloc de 42.300 el mes precedent i de 42.325 el març del 1934.

La producció de coc, que fou de 316.387 tones el febrer, passà a 347.406 tones el març del 1935; en el mes de març del 1934 fou de 352.529.

La producció d'aglomerats —compresos els semicocs en carbons semidestillats del Nord i del Pas de Calais— ha assolit 456.031 tones el mes de març, en lloc de 437.497 el febrer i de 490.146 el març del 1934.

Durant el primer trimestre del 1935 s'ha produït 11.824.638 tones d'hulla i de lignit, en lloc de 12.777.134 durant el trimestre que correspont al 1934; 1.014.538 tones de coc, en lloc de 1.038.086 i 1.390.464 tones d'aglomerats semicocs o carbons semidestillats en lloc de 1.530.104.

BIBLIOTECA PER ALS OBRERS EN ATUR FORÇOS

De **M. A.** hem rebut cinc volums:

«Un libertino», de H. Kesten.

«Judíos sin dinero», de Michael Gold.

«La risa negra», de Sherwood Anderson.

«Tres días con los endemoniados. La España tenebrosa y desconocida», d'Alard Prats.

«Cumbres d'Espanto», de C. F. Ramuz.

D'una amiga de LA HUMANITAT, **E. B. T.**, hem rebut tres volums:

«Càndid», de Voltaire.

«La dispesera», de Dostoiewski.

«Camino de perfección», de Pío Baroja.

JOSEP BOSCH ens ha tramès dos volums:

«Excursiones celestes», d'Amiques.

«Nuevo teatro crítico», d'Emilia Pardo Bazan.

* * *

Recomanem als nostres lectors i amics que continuïn trametent-nos llibres. No en tenim prou encara. Que no s'oblidi que una Biblioteca pública no pot obrir-se si no posseeix alguns milers de volums.

Si cada lector de LA HUMANITAT aportés un sol llibre i per una sola vegada, la Biblioteca per als obrers en atur forçós seria un fet immediatament.

Doncs a l'obra: cadascun de vosaltres, lectors, doneu un llibre i podrem establir la Biblioteca.

Aportacions a la nostra Redacció, Ronda Universitat, 25.

ENTRENANT DONES PER A LA MARINA MERCANTIL RUSSA

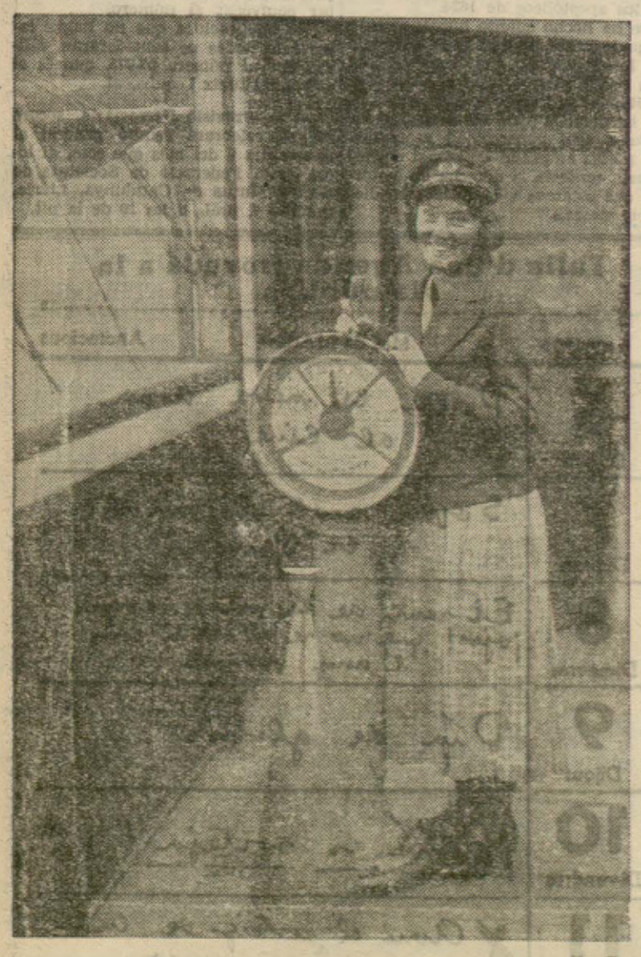

Una noia russa, ha arribat a Liverpool procedent de Vladivostock capitanejant un vaixell mercantil. S'anomena Tararina Raysa i té 23 anys. Actualment moltes dones a Rússia, s'entrenen per als càrrecs marítims, per la qual cosa dintre de pocs anys és possible que molts vaixells soviètics siguin completament equipats amb dones. Tararina Raysa fotografiada a bord del seu navili «Kuznetz Lesov», a Liverpool

(Express - Foto.)

Exportació de la taronja valenciana

El mercat d'Alemanya s'ha sostingut gràcies al control que s'ha exercit sobre la taronja gelada, la qual ha estat refusada. En canvi, als mercats d'Anglaterra la penetració de la taronja de Jaffa per una banda i les conseqüències de la gelada per l'altra, han minvat considerablement. També han perjudicat la taronja de València algunes expedicions arribades del Brasil i del Sud d'Africa.

Heus ací un resum comparatiu de les exportacions fins el 30 d'abril del 1935:

Exportació temporada 1934 - 1935: 8.632,534 caixes.

Exportació temporada 1933 - 1934: 7.423,739 caixes.

A favor de 1934-1935: 1.258.795 caixes.

Per ferrocarril, sortiren de València el 1934 - 1935 52,188 vagons amb 285,634 tones.

Els 1933 - 1934, 54,968 vagons amb 314.829 tones.

Associació Pro Infància Obrera

L'Associació Pro Infància Obrera segueix en el seu treball per a estendre i fer conèixer arreu de Catalunya la seva finalitat, perquè no quedi un sol poble català sense contribuir amb el seu esforç, amb la seva aportació econòmica en pro dels infants, víctimes dels fets d'octubre.

Tarragona, Lleida, Girona, Sabadell, Terrassa, Mataró, ténen ja la seva comissió constituïda o en camí d'ésser-ho, delegada de la de Barcelona, i que apleguen un estol de dones obreres i menestrals que treballen amb entusiasme i fervor, per eixamplar l'obra de l'Associació Pro Infància Obrera.

A les fàbriques, als veïnats, als tallers, s'obren subscripcions per a recaptar cabals, i cal fer constar que les llistes que s'omplen amb donatius de treballadors, manta vegades són iniciativa d'obrers que han llegit quelcom de la nostra Associació, però que, fins el moment en què vénen a lliurar la quantitat recaptada, no tenien la més petita relació amb els elements de Pro Infància. Això palesa el corrent de simpatia que existeix a casa nostra per als infants d'Astúries, pel poble que fou víctima d'uns fets sagnants.

A Barcelona s'han celebrat dos actes públics que han contribuït a popularitzar l'Associació Pro Infància Obrera. El dia 23 d'abril, festa del llibre, les dones d'aquesta Associació installaren una parada de llibres a la Plaça de Catalunya, que fou afavorida pel públic que comprava llibres, i renunciant moltes vegades al 10 per 100 de benefici en llegir en el cartell l'objecte de la venda.

El 27 de l'esmentat mes es féu un festival de teatre obrer amateur amb la col·laboració d'alguns elements professionals que generosament contribuïren a l'acte.

Aquest mes, l'Associació Pro Infància Obrera realitzà un segon viatge per a portar més infants d'Astúries a Catalunya, per tal de col·locar-los a les llars de la nostra terra, que s'han ofert a l'Associació.

Les llistes de subscripció i de les famílies per a rebre infants continuïn obertes al domicili de l'Associació Pro Infància Obrera, Ateneu Politècnicum, Alta de Sant Pere, 27, tots els dies feiners, de set a nou de la vetlla.

ESTADISTICA D'ACCIDENTS DEL TREBALL

Els esdevinguts durant el mes de març passat

Durant el mes de març foren comunicats a la Caixa Nacional d'Assegurances d'Accidents del Treball, 136 sinistres, 58 dels quals, de mort, i 78 d'incapacitats permanents.

Des del punt de vista de l'assegurança, dels 136 patrons responsables dels sinistres, 31 estaven assegurats a la Caixa Nacional; 55 en companyies d'assegurances; 44 en mutualitats i 6 no estaven assegurats.

En el mateix període han estat resolts 79 expedients de mort, 43 d'incapacitat permanent parcial, 16 de total i 9 d'absoluta.

Les mitjanes de cost des del primer d'abril del 1933, són: de mort, 15.195'07; d'incapacitat permanent parcial, pessetes 11.624'40; d'incapacitat permanent total, 17.332'17 pessetes, i d'incapacitat permanent absoluta, 23.069'40 pessetes.

El nombre de nous pensionistes és de 273.

LLEGIU:
Barcelona, 6 d'Octubre
de PERE FOIX
SEGONA EDICIO
4 PESSETES EXEMPLAR

L'ORDRE PUBLIC

*

TRANQUIL·LITAT

El senyor Alvarez Santullano, en rebre ahir els periodistes, al migdia, els digué que no tenia res per a comunicar-los, car regnava tranquil·litat completa.

Millor.

AMENAÇA ELS SEUS AVIS AMB UNA PISTOLA

Oscar Galceran es presentà al carrer de Casanoves, 144, domicili dels seus avis i els amenaçà amb una pistola si no li donaven menjar i diners. Els amenaçats varen poder demanar auxili i aconseguiren la detenció de l'amenaçador, e lqual fou conduït a la Prefectura de Policia, on es pogué comprovar que l'arma utilitzada l'havia robat de la caserna on feia el servei militar del qual havia desertat.

UN AUTOMOBIL ABANDONAT

A la carretera de Ribes, entre els carrers d'Espronceda i Lope de Vega, fou trobat abandonat l'automòbil número 53.623 d'aquesta matrícula.

EL PREHISTORIC PROCEDIMENT DE LES MISSES

Per mitjà del procediment de les misses, uns desconeguts prengueren a Aurora Dijon i Alvarez mil pessetes que acabava de treure de la Caixa d'Estalvis.

AUTOMOBIL QUE DESAPAREIX I APAREIX

Lluís Torres i Ametlla denuncià que de la Rambla li desaparegué el seu automòbil. Posteriorment fou trobat abandonat a la carretera de Ribes.

LA VISITA DELS PRESOS

Ahir tingué lloc la protocolària visita als empresonats.

La VI Diada Mutualista i el V Tribut a la Vellesa

Diumenge passat va tenir lloc la celebració de la VI Diada Mutualista i el Vè Tribut a la Vellesa, organitzats per la Federació de Societats de Socorsos Mutus de Catalunya, que tant d'èxit han aconseguit en anys anteriors.

La Federació de Societats de Socors Mutus de Catalunya ha fet fins ara una obra positiva quant al mutualisme català, i és per això que creiem encertada la celebració d'aquestes festes anuals, que dignifiquen, una vegada més, l'obra que han emprès.

L'acte de la IV Diada Mutualista tingué lloc al Gran Price i començà a les deu del matí, amb una assistència de públic fins a vessar. La festa es desenvolupà sota el programa següent:

El quadre artístic de la Penya Cors d'Or interpretà la divertida comèdia, en tres actes, de Maurice Hennequin, traducció catalana de Joan Vila i Pagès, «Les delicies de la llar», que va plaure molt al públic. Els intèrprets, senyoretes M. T. Montejo i M. Vila, la senyora C. Prats i els senyors Lluís Amat i Casanovas, Carbonell, Prats, Marsal i Bonet, foren molt aplaudits per la justesa d'interpretació de l'obra.

Seguidament, la nena d'onze anys Herminia Marín interpretà algunes danses i fou ovacionada.

Finalment, la tiple senyoreta Emília Español i el tenor Pasqual Alberó interpretaren diverses peces i foren molt aplaudits pel públic.

A un quart de tres començà l'acte del lliurament als vellets i velletes pensionats de les llibretes vitalícies, després d'un breu parlament del president de la Federació.

Els premis foren els següents:

PENSIONS MORAGAS

1. Ramon Ollé i Súria, 78, «Montepío Libre».
2. Pere Rimbau i Homs, 76, «Nova Fraternitat Graciencа».
3. Teresa Brufau i Gasó, 75, «El Màrtir del Gòlgota».
4. Roser Balaciart i Tomàs, 75, «Nostra Senora del Pas de la Santa Espina».
5. Joan Sabaté i Pugés, 76, «Jesús Natzaré».

PENSIONS FEDERACIO

6. Jaume Picarín i Uberni, 75, «Nostra Senyora del Angels i Sant Roc».
7. Josep Caldas i Grive, 80, «Germandat de Sant Pelegrí».
8. Gaietà Joan Mariano, 78, «Sant Antoni de Pàdua», d'Hostafrancs.
9. Joan Costa Simon, 75, «Montepío Montserrat».
10. Rossend Penedès i Esteve, 76, «Societat de Socorsos Mutus de Sords-Muts».
11. Erasme Jaumejuan i Montserrat, 76, «Sant Pere Apòstol», de Sants.
12. Josep Roger Torner, 76, «Sant Antoni Abad», Cotxers de Barcelona.
13. Jaume Biosca i Salat, 85, «Jesús Crucificat», de Sants.
14. Josep Derbra i Coma, 82, «El Progrés Mataronès», de Mataró.
15. Jacinta Masergas i Basedas, 75, «Nostra Senyora de Lourdes».
16. Francesc Roig i Domingo, 87, Associació Mutual «La Igualtat», de Valls.
17. Rafael Forasté i Cudern, 80, «Montepío Letamendi».
18. Maria Solsona i Bragués, 81, «Immaculada Concepció de Nostra Senyora».
19. Josep Enrich i Mussons, 81, «Sant Mus».
20. Esteve Elias i Roca, 81, «Nou Mont de Pietat Barcelonés».

A les tres de la tarda es celebrà al Restaurant Pàtria el banquet de confraternitat mutualista, al qual assistiren uns quatre-cents comensals.

Ocuparen la presidència, junt amb el senyor Vilardebó, president de la Federació de Societats de Socorsos Mutus de Catalunya, els senyors Colominas Maseras, en representació de la Generalitat; Amador Conde, per l'Ajuntament; Noguer i Comet, doctor Boix, per la Caixa de Pensions; Salat, per la Villa de Salut L'Aliança; C. Ventura, per les Cooperatives; Farré i Puig, pel Consell Superior de la Cooperació; Culillá i Coll, consellers municipals de Barcelona; Mon i Salà, de la Caixa de Pensions; Milian, Grau, Vandellós, Oromí i Oliva, directius de la Federació.

Durant l'acte regnà un gran entusiasme i a les postres pronunciaren breus parlaments els senyors Vandellós, president de la Comissió organitzadora, i Vilardebó, president de la Federació, el qual agraí als presents llur assistència a l'acte i, després d'exalçar l'esperit mutualista, acabà amb les paraules: «Fins l'any vinent».

Al preu de la presidència hi havia exposada una maqueta del monument que els sords-muts mutualistes dediquen a llurs redemptors Ira Pere Ponce de Leon (1520 a 1584) i Joan Pau Bonet (1579-1633), segons deia la dedicatòria que acompanyava la maqueta.

A dos quarts de cinc acabà aquesta festa tan simpàtica.

Ens resta dir només que desitgem que en altres anys successius puguin celebrar-se aquestes festes de la Mutualitat i la Vellesa amb el mateix èxit i increment d'aquest passat diumenge.

DIADA MUTUALISTA I TRIBUT A LA VELLESA. AL GRAN PRICE.— Lliurament de llibretes vitalícies als vellets

(Foto. Centelles)

JUSTICIA MILITAR

*

RECURSOS DE COMPETENCIA DESESTIMADA

En rebre ahir, al migdia, l'auditor els periodistes, els manifestà que havia desestimat els recursos de competència presentats en les causes número 200 contra Josep Mitjans i un altre, i la número 762, també de l'any passat, contra Magí Barteolot.

MOVIMENT DE CAUSES

Digué també el senyor Grau Singla, que passava a senyalament per a vista i sentència la causa número 339, del 1931, contra Francesc Alonso.

Igualment digué que s'arxivava la causa número 86 de l'any passat, que és la instruïda contra el tinent coronel senyor Ricart i que actualment està extingint condemna. Afegí que s'havien aprovat les sentències dictades en Consell de guerra contra Salvador Lluís Moreno i Francesc Rey i altres.

Finalment, manifestà que havia desestimat la petició de llibertat demanada pel defensor de Jaume Cornudella, que està processat en virtut de la causa número 558 de l'any passat.

EN LLIBERTAT PROVISIONAL

El tinent coronel jutge, senyor Angel Martínez i Peñalver, ha decretat la llibertat provisional de Conrad Obrador, Miquel Obrador, Ramon Gaja i Pere Casals, processats amb motiu dels fets ocorreguts el passat mes d'octubre a Navàs. Aquesta llibertat ha estat decretada sota fiança personal.

LA CAUSA PELS FETS DE CAMBRILS

Es troba en periode de plenari la causa instruïda amb motiu dels fets ocorreguts el passat mes d'octubre a Cambrils. S'han realitzat diverses proves a instàncies de la defensa.

LA CAUSA PELS FETS DE L'HOSPITALET AL SENYOR URRUTIA

La causa número 101, de l'any passat, instruïda amb motiu dels fets ocorreguts el passat mes d'octubre a l'Hospitalet, que instruïa el jutge senyor Uriarte, ha passat perquè continuï la seva instrucció al jutge comandant senyor Josep Urrutia. En aquesta causa figuren processats, entre altres, l'alcalde popular senyor Ramon Frontera, l'ex-cap de policia Cle i el sergent d'assalt senyor Morondo.

CITACIO

A l'objecte de notificar-los un assumpte que els interessa, comparegueixeran en el termini de vuit dies, davant el capità de cavalleria senyor Enric Aguado i Cabeza, jutge permanent de causes, que té la seva residència oficial a la Porta de la Pau (edifici de Dependències Militars), els individus que a continuació s'expressen: Pere Cortes i Sardum, Joaquim Ros i Guillen (que tenia el seu domicili al carrer de Ponent, 10, segon, primera), Carles Hernàndez i Rodríguez, Antoni Fernàndez i Poveda i el senyor Ernest Garcia i Prades, tinent d'infanteria retirat.

*

Suposats atracadors detinguts

A Prefectura es troben detinguts i incomunicats Emili Magriñà i Anastasi Mur.

Segons la policia, sembla que estan complicats en l'atracament que tingué lloc a Terrassa la tarda del divendres, del dia 19 del passat mes d'abril, al cobrador i al xofer de la fàbrica de l'esmentada població, anomenada «Tintes y Aprestos para Lanerías». En aquest fet els atracadors s'enduguèren unes 42.000 pessetes.

Uns dels esmentats detinguts sembla que és el que s'agafà al volant de l'auto on anaven els atracats.

Joan Ferrer i Alvarez

Secretari general del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria

Ha mort a l'edat de 26 anys

La seva mare, Enriqueta Alvarez; germana Llucieta i altres familiars; la senyoreta Maria Cinta Ranis i el jove Francesc Nacher; el Partit Català Proletari la M. O. M. C.; el Consell Directiu del C. A. D. C. I.; l'Ateneu Enciclopèdic Popular; Federació d'Empleats i Tècnics i Front Unic de Treballadors Mercantils, en assabentar a llurs amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, preguen l'assistència a l'acte de l'enterrament que tindrà lloc avui, dimarts, dia 7, a les 2'30 de la tarda, i partirà del Sindicat Mercantil (Portaferrissa, 19), on hi ha instal·lada la capella ardent.

L'ENTERRAMENT SERA CIVIL

CONCURSOS NACIONALS DE MECANOGRAFIA

En els concursos celebrats entre tres-cents cinquanta concursants, el 28 d'abril darrer, al Saló d'Actes de la Cambra de Comerç i Navegació de Barcelona, sota la presidència de l'excellentíssim senyor Alcalde de Barcelona, i davant d'un Jurat integrat per eminents personalitats docents i representatives, amb la gran marca Nacional

Hispano-Olivetti

La màquina de més venda a Espanya en 1932-1933-1934

Ha estat assolida la velocitat rècord de 480 pulsacions netes per minut, mai no aconseguida a Espanya per cap marca de màquines d'escriure i ha estat superada la velocitat assolida pel vencedor del darrer Campionat d'Espanya sobre la mateixa marca nacional en competència renyida amb les més conegudes marques estrangeres

VEREDICTE DEL JURAT

Primer concurs nacional lliure

Primer premi de 1.000 pessetes.,	a J. M.ª RODRIGUEZ,	480'40	pulsacions netes per minut
Segon » » 300 »	a ENRIC MARIMON,	465'55	» » » »
Tercer » » 300 »	a SIMONA VERGNES,	433'40	» » » »
Premi especial » 100 »	a MIQUEL GAMUNDI,	439'10	» » » »

Tercer concurs nacional femení

		Pulsacions netes per minut
Primer	premi de 500 pessetes, a Ivette Campiche,	429'20
Segon	premi de 400 pessetes, a Ofèlia Fernàndez,	426'25
Tercer	premi de 300 pessetes, a Carme Puig	418'90
Quart	premi de 200 pessetes, a Carme Raduà,	418'30
Cinquè	premi de 100 pessetes, a Josefina Puig,	411'90
Sisè	premi de 100 pessetes, a Maria García M. C.,	402'40
Setè	premi de 100 pessetes, a Maria Reixach,	398'35
Vuitè	premi de 100 pessetes, a Mercè Prat,	395'15
Novè	premi de 100 pessetes, a Soledat Amigó,	390'45
Desè	premi de 100 pessetes, a Soledat García,	389'10

Segueixen 20 premis més, de 50 pessetes, a altres tantes senyoretes classificades a continuació

PREMIS COL·LECTIUS

Copa d'argent de l'excel·lentíssim Ajuntament de Barcelona

A l'equip format per l'Escola de Secretàries Comercials d'Orientació Catòlica per a senyoretes Oficinistes

Mitjana de 332'96 pulsacions netes per minut

PRIMER PREMI per a institució d'ensenyança

Copa d'argent a l'Acadèmia Cots, de Barcelona

Mitjana de 325'45 pulsacions netes per minut

PRIMER PREMI per a casa comercial

Copa d'Argent a Comercial Pirelli, S. A.

Mitjana de 280'79 pulsacions netes per minut

Oficines: Laietana, 37 - Telèfon 14734

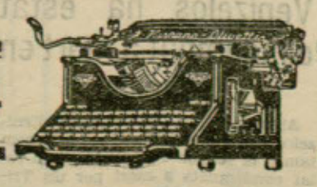

Fàbrica: Castillejos, núms. 87 i 89

· LES LLETRES ·

ON VA LA NOVEL·LA?

Un bell assaig, dintre una excellent revista

El darrer número de «Cruz y Raya», de Madrid, publica aquest interessant assaig — per bé que breu — de Pérez Ferrero. El seu títol, «Derrotero de la novela», ja dóna idea del problema apassionant que aborda. Segons ell, en literatura, el gènere novellesc és el que opera més directament sobre la vida, introduint en els resultats vitals un mínim o un màxim de desfiguració, quedant-se sempre una mica més ençà o més enllà de la realitat estricta. No és estrany, doncs, tenint en compte aquesta actuació, que el camp novellístic es trobi en els presents instants sotmès, a tot el món, a desorientacions i agitacions semblants a les que aquest ens ofereix i que sigui impossible assenyalar rumbs per a l'esdevenidor i sols sigui fàcil de registrar fets concrets.

Fent una divisió de caire humà, ni erudita ni acadèmica, la novella se'ns presenta *com allò que s'ha viscut, com el que es volgué viure, o com el que hom sentí horror de viure*, i, també, *com l'amalgama dels tres aspectes*.

Hom podria omplir fàcilment de noms àquestes categories i fins caracteritzar amb un sol nom cada un dels aspectes. Es pot dir, també, que la barreja dels tres aspectes es sol donar en les obres mestres. El «Quixot» ho demostra.

La imaginació del novellista — diu Pérez Ferrero — està predisposada sempre als grans processos, a les enormes elucubracions; la imaginació consola, però també tortura el qui la posseeix; una imaginació fogosa tant pot derivar vers mons lluminosos com vers d'altres plens de terrors i tenebres; a vegades aquests mons prenen tant de cos en la imaginació del novellista que arriben a influir en la seva vida omplint-la de sobresalts; llavors el novellista pensa, no ja en el moment de la creació, sinó també en el desenvolupament dels seus actes més vulgars, que està a la llinda d'un precipici i que hi ha un monstre que vigila la seva existència per a intervenir d'un moment a l'altre en ella. Aquest monstre és el destí? ¿La desgràcia imminent? ¿La inclinació instintiva, malgrat la pròpia voluntat, que haurà de portar-lo per terribles viaranys? No és altre el cas de Dostievski, mostra rotunda d'una vida torturada, en la qual jugà la imaginació el paper de torturar-la més encara.

Spengler suposa que la novella ha clos el cicle de la seva evolució, que està en decadència. «La novella està en crisi», s'ha dit, com de totes les coses. Però el fet que la novella reflecteixi la crisi del món, ¿vol dir que ella mateixa estigui en crisi? Els que creuen la novella en crisi, consideren, és clar, el segle dinovè, el «segle de l'Enciclopèdia de la novella», que és com l'altra Enciclopèdia, «suma i compendi, compendi i suma de tots els espectacles humans, sobre els quals opera la imaginació».

A continuació Pérez Ferrero dóna un cop d'ull a la generació espanyola del 98. Fermament, rotundament — diu — Galdós és el gran novellista de la seva època a Espanya, de la seva època i de tot el seu segle.

I, a la fi, l'assagista castellà, després d'haver considerat ràpidament l'evolució de la novella, tracta de predir-ne el «derrotero». Són — escriu —, de bon antuvi, tres novellistes, de nacionalitats distintes, els que sustenten en el nostre fur intern la convicció que la novella no podrà sucumbir fàcilment al conjur de les veus de «crisi!» llançades de totes bandes.

Marcel Proust, Tomàs Mann i James Joyce... Cada un busca en el seu món la definició de la novella. El «temps lent», amb el qual estan escrits els llibres de Proust, apareix ben justificat, posat que el més minúscul objecte, el més simple succés, poden reservar a l'home de suprema sensibilitat milers de sensacions. Es en aquest sentit que ha de veure's el títol genèric de la seva obra: «A la recerca del temps perdut». Es ben veritat; el novellista busca de nou el temps que se li escapà, sempre que els records li poden fer «sentir» passats esdeveniments.

Joyce, per contra, mostra el món de l'anècdota també en relació amb l'esperit. Recull el detall, el petit succés, aquestes diminutes accions que són de vegades rumb i caracterització de la vida dels humans. També justifica la lentitud — no és premiositat — de les seves obres. Acumula anècdota sobre anècdota. L'esperit les sedimenta.

Tomàs Mann es troba situat entre un i altre — Proust, Joyce —, no perquè aquells manquin d'imaginació, sinó perquè en ell la imaginació és el que predomina. Per això Tomàs Mann ens mostra el món de la imaginació en relació igualment amb l'esperit. Justifica menys la seva lentitud, tal vegada apresa dels altres; però, en canvi, no necessita justificar-se en un sol punt com a novellista. Es el més de tots. El món novellesc surt de les seves mans més orgànic, més complet, amb més ímpetu d'ingent creació.

JOSE BERGAMIN
director de «Cruz y Raya»

Dels tres costats del triangle — Proust, Mann, Joyce — han partit altres homes illusionats en busca de la mateixa aventura: «derrotero» d'això eternament nou i distint.

S.

LA FLOR NATURAL D'ENGUANY

A prec de molts lectors, inserim, amb molt de gust, la bellíssima poesia llorejada:

MIMOSA, FLOR DE FEBRER

Groc d'or vell

Mimosa, flor de febrer,
borrissol d'or de casulla,
que arribes quan l'ametller
silenciosament s'esfulla.

Mimosa, flor de febrer,
d'un groc de noia malalta,
que saps que el bon temps que te
no t'ha de besar la galta.

Tu que tens el goig intern
que et puja per dins la soca
i el llavi fi de l'hivern
per tes branques l'esbadoca.

Tu que mires el voltant
i, pequà no et trobis sola,
contemples com va esclatant
alguna que altra viola.

Mimosa, tu que presums
d'haver estat la flor primera
i d'aguantar enlaire els llums
que encengué la Candelera.

Tu que en les nits hivernals
t'estires i et desdalites
per haver els estels més alts
que se't tornen flors petites.

I, a voltes, has somniat,
voltada de boires blanques,
que portes la immensitat
pengim penjam per les branques.

Estarrufa un poc el cor
tu que ets flor estarrufada,
dient que l'hivern s'ha mort
amb la darrera gebrada.

I diga'ns que el bes del sol
que les branques t'estremia
se t'ha tornat borrissol
florit de tanta alegria.

Mimosa, finor de gel
i besada tebiona
d'un sol de color de mel
que les branques t'acarona.

Encomana'ns la finor
de la teva polidesa
tu que, essent flor de fredor,
ets caliu i flama encesa.

Mimosa, flor de febrer,
que veus amb l'ànima eixuta
sota la flor d'ametller
una ametlla diminuta.

I et marceixes poc a poc
en veure que el març s'acosta
i se't fon el color groc
com se fon l'or de la posta.

Mimosa, flor de febrer,
que tens tan curta la vida
que, en pensar en el mes que ve,
t'esfulles esporuguida.

Si ens esfullessis del cor
l'hivern de gebre i boirina,
d'entre les flors del record,
fores la flor més divina.

SALVADOR PERARNAU

Pròximament apareixerà el llibre de

GOMEZ HIDALGO

Catalunya-Companys

Pròleg d'AZORIN

Preu: 5 pessetes

Trameteu les vostres comandes a:

Llibreria Catalònia

3, Ronda de Sant Pere, 3 Telèfons: 11147-12456

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

LES ELECCIONS DE IUGOSLAVIA

S'han celebrat en mig de la més gran coacció governamental

El cos electoral s'ha abstingut --- Els croates obtenen el segon lloc malgrat la persecució del Govern

ELS GRUPS NO GOVERNAMENTALS TROBEN MOLTS OBSTACLES LEGALS

Belgrad, 6. — Ahir s'iniciaren les eleccions enmig de gran excitació, especialment entre els partits de l'oposició, degut als obstacles que el Govern posa a les seves candidatures.

Des d'ara ja es pot afirmar que ha desaparegut la possibilitat que Iugoslàvia torni aviat a un sistema de govern representatiu, i que, pel contrari, continuarà en realitat l'actual dictadura militar, dissimulada per un Parlament fictici.

La veritable lluita electoral d'ahir es va plantejar entre l'anomenat partit governamental del senyor Jevtich i l'oposició unida, que girava entorn del líder croata doctor Machec.

Per bé que Jevtich es titula demòcrata, en realitat és un enèrgic centralista, partidari de la concentració de l'Administració de Iugoslàvia i de l'autoritat executiva a Belgrad. Es també partidari de la continuació del domini definit dels serbis per damunt de tota la resta del país.

El doctor Machec és croata i defensa el nacionalisme de Croàcia. Anaven aliats amb ell ahir molts servis, tals com Bogolut i Jovanovich, els quals creuen que l'esdevenidor de Iugoslàvia seria més brillant si l'administració del país es descentralitzava, per tal de permetre un límit d'autonomia a la població no sèrvia, tals com els croatas, montenegrins, macedònics i musulmans, d'idiomas, cultura i religió diferents.

Si la votació d'ahir hagués estat lliure i secreta, potser la candidatura d'oposició hauria assolit una gran majoria. Però la votació fou oberta, per la qual cosa el Govern comptà amb molts avantatges.

Fins poques hores abans de les eleccions, els oposicionistes estigueren estudiant la conveniència o no de retirar llurs candidatures i declarar el boicot a les eleccions com a protesta contra l'actitud del Govern, que va detenir nombrosos candidats i tots aquells que el criticaren en la propaganda electoral. Amb el boicot es pensava també protestar per la mort de nombrosos oposicionistes durant la campanya electoral.

Ara, quan, segons les darreres dades oficials hom declara que la llista governamental posseeix més de tres cinquenes parts dels sufragis, emesos, s'accentua entre els oposicionistes el decidit propòsit de boicotejar el Parlament que sorgeixi de les eleccions d'ahir.

GRAN ABSTENCIO :: LA CANDIDATURA GOVERNAMENTAL EN PRIMER LLOC

Belgrad, 5. — En les eleccions generals celebrades ahir, la candidatura governamental ha obtingut, en aquesta ciutat, 24.000 vots contra 10.000 que n'aconseguí l'oposició, la llista de candidats de la qual anava encapçalada pel líder croata doctor Machek. Aquests resultats no són definitius.

El nombre de votants a Belgrad ha estat molt escàs, igual com a Eslovènia, on un gran nombre d'electors s'abstingué de votar, bo i seguint les recomanacions del cap del partit catòlic eslovè, M. Koroschetz, que aconsellava els seus seguidors que no votessin.

El Govern s'ha assegurat pràcticament la gran majoria de vots emesos a les províncies del Sud, no es coneixen encara detalls dels resultats a Croàcia.

DETENCIO DE GENT DE L'OPOSICIO I PERSECUCIO DELS CANDIDATS

Belgrad, 6. — Comuniquen de Zagreb que durant les darreres hores que precediren a les eleccions, la policia va practicar, a Croada, nombroses detencions.

El doctor Vladimir Machek, líder de l'oposició, ha dirigit un telegrama al príncep regent Pablo, protestant contra el fet que la policia prohibeixi que els candidats de l'oposició viatgin per les seves pròpies circumscripcions.

EL PRESIDENT SATISFET DE LA VICTORIA

Belgrad, 6. — El president del Consell, senyor Jevtich, ha declarat als periodistes que estava molt complagut del resultat de les eleccions, conegut fins el moment, i ha afegit que, segons les seves informacions personals, la llista governamental ha obtingut la majoria absoluta en gairebé tot el país.

ACUSACIONS CONTRA EL GOVERN

Zagreb, 6. — El líder croata, doctor Machek, ha fet greus acusacions contra el Govern, en referir-se a les eleccions d'ahir. El doctor Machek ha declarat:

«He d'acusar el Govern de Belgrad d'exercir el terrorisme i la brutalitat amb motiu de les eleccions generals del diumenge. Malgrat les coaccions exercides, el 97 per 100 dels croates votaren contra el govern en les eleccions. Clar que els resultats seran falsificats. Gairebé tots els nostres interventors electorals han estat detinguts, i cada cap de districte ha rebut l'ordre de donar uns resultats amb una majoria mínima d'un 70 per 100 dels vots a favor del Govern, sense tenir per a res en compte el resultat real de la votació. Un 10 per 100 dels 144 candidats parlamentaris d'oposició estan a la presó o bé internats, i als els ha estat prohibida la celebració de mitings.»

QUATRE CINQUENES PARTS DEL PARLAMENT SERAN GOVERNAMENTALS

Belgrad, 6. — Segons dades oficials, els partits governamentals, en les eleccions d'ahir obtingueren les cinquenes parts de tots els llocs de la Cambra iugoslava. Encara manquen per conèixer algunes dades, les quals no poden alterar el resultat.

A més, segons la llei electoral vigent, els partits governamentals poden reclamar alguns llocs addicionals a la Cambra, per tots el districtes als quals hagin assolit majoria absoluta.

LES XIFRES OFICIALS

Belgrad, 6. — Segons les xifres oficials publicades a darrera hora, la candidatura governamental ha obtingut 1.640.000 sufragis i 900.000 la del líder croata, doctor Machek.

Les eleccions municipals a França

(Ve de la pàgina 12)

la Cambra francesa, el nombre de la qual és de 615 diputats.

DESACORD ENTRE LA PREMSA DE DRETA SOBRE ELS RESULTATS

París, 6. — Encara no són coneguts exactament els resultats de les eleccions municipals celebrades ahir a França. Hi ha un 50 per 100 de llocs encara indecisos.

«Le Matin» declara que les esquerres han estat derrotades a París i la seva força ha minvat força als departaments.

«Le Matin» declara que les esqE

«L'Echo de Paris» posa de relleu el gran avanç aconseguit pels comunistes.

«L'Ouvre» diu que les eleccions d'ahir significaven la consolidació dels partits extremistes.

El periòdic comunista «L'Humanité» diu que les forces del seu partit han fet progressos en les eleccions d'ahir.

SEGONS LES PRIMERES NOTICIES ELS COMUNISTES GUANYEN LLOCS

París, 6. — Els resultats oficials de les eleccions d'ahir rebuts fins aquest moment no suposen cap canvi profund en el repartiment de les municipalitats respecte a la situació anterior.

Hom comprova que en les ciutats de més de 5.000 habitants els comunistes no solament no han perdut cap municipalitat, sinó que n'han guanyat 5.

Els socialistes guayen un ajuntament i en perden 10.

Els guanys i pèrdues dels altres partits són insignificants.

Com que el nombre de «ballotages» és molt elevat, resulta difícil fer pronòstics sobre les característiques definitives d'aquestes eleccions, ja que els resultats de la segona volta, el pròxim diumenge, dependran principalment de les aliances o ruptures que es produeixin en el curs de la setmana.

Respecte al fet que els comunistes hagin guanyat diverses municipalitats, en detriment principalment dels socialistes, resulta interessant a més, fer constar que els comunistes obtenen el segon lloc de les votacions en gran nombre de municipis.

Als cercles ben informats es creu que una aliança socialista-comunista podria fer guanyar als primers força ajuntaments.

CALMA ABSOLUTA

París, 6. — En el Ministeri de l'Interior comuniquen que les eleccions municipals celebrades ahir a França es desenvolupen dintre d'absoluta calma.

HERRIOT NO GUANYA A LA PRIMERA VOLTA

Lió, 6. — En les eleccions celebrades ahir per al Municipi de Lió, s'ha produït una gran sorpresa, en quedar en «ballotage» el ministre sense cartera i alcalde de Lió, senyor Eduard Herriot.

LES DONES COMBATIVES

París, 6. — Durant les eleccions celebrades ahir, les sufragistes provocaren diversos incidents còmics. A primeres hores del matí, les sufragistes establiren collegis de vots a l'aire lliure, àdhuc amb personal de propaganda, però la policia, complint ordres rebudes, prosseguí a dissoldre els serveis del vot femení. Quan els agents intentaren apoderar-se de les urnes femenines, que eren simples capells, les sufragistes atacaren a la policia tirant al rostre dels agents polvos d'arròs tancat en bosses d'enorme tamany.

Immediatament la policia va detenir a la líder sufragista senyora Louise Weiss i de les seves principals col·laboradores, mentre una multitud mig enfadada i mig disposada a fer broma va prorrompre en moris i visques, xiulets, aplaudiments i altres manifestacions tumultuosament i desconcertants.

Al migdia, les detingudes foren posades en llibertat.

Hom sap que a Marsella les sufragistes han provocat incidents semblants i han protestat per no haverles concedit el dret al vot.

FLANDIN ES ELEGIT PEL SEU POBLE

Yonne (França), 6. — En les eleccions municipals celebrades ahir, al petit Consell de Momecy Sur Cure, ha resultat elegit l'actual President del Consell senyor Flandin, el qual obtingué 98 vots dels 109 que foren emesos.

IMPRESSIO GENERAL

París, 6. — Es calcula que en les eleccions celebrades ahir han pres part uns deu milions de francesos per tal d'elegir, amb els seus vots, els Ajuntaments de les 38.000 municipalitats de França.

Els incidents més destacats s'han desenrotllat a Normandia, on, en un centenar d'Ajuntaments s'han registrat abstencions o bé s'ha protestat l'escrutini. Aquesta protesta ha estat afegida a l'actitud de la Cambra, la qual ha estat dissolta sense haver solucionat alguns problemes de gran interès econòmic per a Normandia.

A darrera hora es confirma la primera impressió que el resultat de les eleccions no modifiquen sensiblement el mapa electoral. Hi ha que consignar, no obstant, que l'extrema esquerra socialista perd 10 municipalitats, cinc de les quals les guanyen els comunistes anomenats «pupistes».

En la segona volta, els socialistes es trobaran en desavantatge enfront als comunistes, en nombroses municipalitats del cinturó de París i dels grans centres industrials.

El cap del Govern, senyor Flandin, igualment que els ministres senyors Laval, Marchandeau, Jacquier, Regnier, Mandel, Perreau i Pradier, han estat fàcilment reelegits. Així, doncs, l'únic ministre en «ballotage» és el senyor Herriot. De totes maneres, Herriot figura al cap per a la segona volta amb 6.500 vots contra 2.400 dels socialistes.

El senyor Marquet, de la llista neosocialista, ha estat fàcilment elegit a Bordeus.

La principal característica de les eleccions la constitueix el gran nombre fàcil el pronòstic per al resultat debre de «ballotages», els quals fan difinitiu.

La nota destacada a la capital és l'elecció, pel districte de Notre Dame, de l'ex-cap superior de policia de París, senyor Chiappe. Sobre els 90 regidors de París, 37 han quedat elegits ahir. Ha estat reelegit el president sortint senyor Contenot. Els elegits són: 13 republicans, 15 republicans d'esquerra, 3 radicals, 1 radical socialista, 2 republicans socialistes i 2 comunistes «pupistes».

El ministre de l'Interior ha declarat que a les colònies s'han celebrat les eleccions amb igual calma que a la metròpoli.

A Oran es troba en «ballotage» l'alcalde abat Lambergere, amb 3 700 vots d'avantatge.

A Constantina ha elegit set regidors la llista d'unió republicana i els altres llocs estan en «ballotage».

Venizelos ha estat condemnat a mort en rebellia

Atenes, 6. L'ex-president Venizelos i el general Plastiras, així com també el senyor Tzanakakis, han estat condemnats a mort per un Tribunal Militar. A la mateixa pena ha estat condemnat el senyor Conduros.

El fill del senyor Venizelos ha estat condemnat a 10 anys de presó.

Tots ells es troben refugiats a l'estranger, però llurs bens seran confiscats.

!LLIBRES!

AUTOGRAFS, DIBUIXOS AQUARELLES

i el més important assortiment de GRAVATS de Barcelona

Exposició i venda a preus inversemblants a

METROPOLITANA

Llibreria vella i Nova

Canuda, 31 (baixos Sala Mozart)

ECOS

A la sortida dels Jocs Florals, hem oït això que segueix:

—Què us ha semblat la festa?

—Bé, molt bé. Només trobo que tot plegat ja una escandalosa farum de sagristia.

El bo del cas és que això ho deia... un capellà! I no pas un capellà camuflat com el faceciós Bartrina, sinó un capellà autèntic, molt simpàtic i molt conegut.

* * *

Tot poeta que s'estimi és capaç de fer coses fantàstiques. I encara més quan la seva activitat s'orienta per camins estranys a la Poesia.

Així un poeta i estilista, que nosaltres coneixem, cridat a exercir la Secretaria d'un club de futbol, escriu damunt la seva documentació coses com aquesta:

«...elements escaients per a peremptòries modificacions de darrera hora...»

D'això, els simples mortals, en diem, ras i curt: Suplents. Però un poeta ve obligat a dir-ne: «elements escaients, etc., etc.»

NOTICIARI

«La nit transparent». — Aquest és el títol sota el qual el doctor Carles Cardó ha aplegat seixantena dels seus pòrtics a «La Paraula Cristiana». El llibre ha estat imprès, amb pulcritud i elegància, als tallers de la Tipografia Occitània, i presenta un aspecte atractívol que convida a llegir-lo. L'èxit de venda obtingut per l'anterior llibre del doctor Cardó «El diàleg interior», pròxim a exhaurir-se i el valor, de tothom reconegut, del contingut literari, lingüístic i doctrinal de la seva nova publicació, li fan augurar un èxit no inferior.

El nou llibre del doctor Cardó es troba de venda a totes les llibreries de Catalunya.

Els Jocs Florals de Gràcia. — Després d'alguns anys de suspensió de la celebració dels Jocs Florals de Gràcia, hom procedeix amb gran activitat i entusiasme a la seva reorganització, per tal que puguin assolir la màxima grandiositat.

A aquest fi, hom procedeix al nomenament dels mantenedors dels esmentats Jocs Florals. Es molt probable que siguin nomenats els senyors Domènec Perramon, Nicolau d'Olwer, López Picó, Pociello Forradellas, Octavi Saltor i B. Thió.

La Festa tindrà lloc el primer diumenge de juliol, al local de l'«Ateneu Obrer Artesà», de Gràcia. Hom compta actualment amb premis de vàlua, els quals, així com també els temes i condicions, seran publicats aviat.

Les Converses preparatòries de la Conferència Danubiana

Dificultats a causa de l'actitud d'Hongria

Venècia, 6. — Hom sap que existeixen grans dificultats a la Conferència preparatòria del Danubi, que es celebra en aquesta capital, per l'actitud del ministre de l'Exterior d'Hongria, doctor Kanya, les peticions del qual han originat vius debats. El representant italià, Suvich, tractà de persuadir que adoptés una posició més conciliatòria.

Es diu que Itàlia ha fet diverses concessions referents a les discussions entre Hongria i Iugoslàvia, les quals seran discutides en la propera reunió del Consell de la Societat de Nacions, així com també pel que fa referència al reconeixement, en principi, del rearmament d'Hongria.

Amb respecte a la possibilitat de la revisió dels Tractats de pau, es declara que es celebraran algunes converses a Venècia entre els delegats d'Itàlia i Hongria.

OFICIALMENT DIUEN QUE S'HAN ENTES

Venècia, 6. — Han acabat les converses italo-austro-hongareses i s'ha publicat un comunicat oficiós, en el qual es declara que aquelles han permès comprovar la identitat de l'esperit de col·laboració entre els Governs de Roma, Viena i Budapest.

En el comunicat s'expressa la confiança que l'obra de clarificació política europea, iniciada a Venècia, facilitarà l'acord entre tots els països interessats a la conferència danubiana.

PERO LA REALITAT SEMBLA QUE NO ES BEN BE AIXO

Viena, 6. — Les converses italo-hongareses han acabat a dos quarts de cinc de la tarda.

Els delegats austríacs i hongaresos sortiran en el ràpid de Viena, a les sis en punt.

S'assegura que Hongria ha reclamat un exèrcit de 100.000 homes, però que Itàlia ha insistit en què aquesta qüestió hauria d'ésser exposada davant la Societat de Nacions, ultra això, Itàlia es mostra favorable al reforçament de l'exèrcit hongarès.

SI BE S'HAN POSAT D'ACORD, ARA S'ESPERA QUE SORGEIXIN DIFICULTATS EN LA CONFERENCIA

Venèvia, 6. — El comunicat oficial, publicat després de les reunions preparatòries de la Conferència danubiana, està redactat en els termes usuals en aquestes notes, en la qual es diu que les discussions s'han desenvolupat amistosament i s'han aclarit importants punts i s'ha arribat a un complet acord entre els tres Governs d'Itàlia, Austria i Hongria.

En els cercles polítics s'assegura que la responsabilitat per a ulteriors esdeveniments queda encara amb altres potències, especialment amb els components de la Petita Entesa, els representants de les quals es reuniran el 14 de maig a Bucarest, per a una conferència preliminar dels problemes danubians.

Segons una informació de bona font, Hongria, les sollicitudes de la qual sobre igualtat d'armaments i antagonisme amb la Petita Entesa han constituït un dels principals obstacles i continuaran éssent-lo a la Conferència Danubiana de Roma, que es celebrarà el proper mes, ha accedit a acudir a ella, però es reserva el dret de signar o no el prejectat Pacte del Danubi.

S'afegeix que el ministre hongarès de l'Exterior, anya, ha declarat que Hongria està disposada a signar un pacte militar per tal de garantir la independència d'Austria, però que no vol fer res que sigui contrari a Alemanya. Per tant, es creu que l'adhesió d'Hongria al Pacte del Danubi serà condicionada per tal que li sigui autoritzada la implantació del servei militar obligatori i que s'aixequi el precedent assentat contra Hongria, amb motiu de l'assassinat del rei Alexandre de Iugoslàvia a Marsella. Amb referència al Pacte de «no interferència» a Austria, Hongria no renúncia tampoc a la revisió territorial establerta pels Tractats de pau.

Es creu en els cercles polítics que és molt difícil compaginar les peticions d'Hongria amb els punts de vista dels països que formen la Petita Entesa.

ELS HONGARESOS DIUEN QUE HAN CONCEDIT EL MAXIM

Budapest, 6. — En els cercles polítics, comentant les Conferències que s'han celebrat a Venècia, es diu que Hongria ha fet el màxim de concessions i que s'ha arribat a un acord entre Itàlia, Austria i Hongria, gràcies a la condescendència hongaresa.

S'afegeix que és convenient que la Petita Entesa faci també concessions.

Unes altres informacions diuen que Hongria no plentejarà a Roma la qüestió de la revisió, si les altres nacions admeten que l'article 19 del Govenant de la Societat de Nacions pugui permetre en el futur una revisió de les clàusules territorials del Tractat del Trianon.

EL GOVERN ITALIA CELEBRARA CONFERENCIES PARTICULARS PREPARATORIES

Roma, 6. — S'assegura que, a iniciativa d'Itàlia, els ministres de l'Exterior dels Governs que pertanyen a la Petita Entesa, vindran successivament a Roma abans de la celebració de la Conferència del Danubi, la qual haurà de celebrar-se a començaments de juny vinent.

A ROMANIA ESTAN SATISFETS DEL PACTE FRANCO-RUS I DE LES CONVERSES DE ROMA

Bucarest, 6. — El senyor Titulesco ha celebrat una llarga conferència amb el rei Carol.

A la sortida, el ministre romanès ha declarat que hi ha dos fets que permeten mirar amb esperança envers l'avenir: un d'ells, la signatura del pacte franco-rus i l'altre la perspectiva de la conclusió del Tractat del Danubi, d'acord amb les suggerències de Laval i Mussolini. Afegí que els països de la Petita Entesa són completament favorables als acords de Roma.

Acabà dient que es sentiria satisfet si els esforços d'Itàlia i França a favor de la pau i de la reconciliació dels països del Centre d'Europa, fossin recompensat amb l'èxit.

Les festes del Jubileu del rei Jordi

HAN COMENÇAT A LONDRES I A TOT L'IMPERI

Londres, 6. — Avui han començat les festes de commemoració de les noces de plata amb el tron del rei Jordi V.

Els carrers pels quals ha passat el seguici reial vers la Catedral de Sant Pau, apareixien completament plens per immensa multitud, i la policia no era suficient per a contenir-la. La carrera apareixia coberta per 14.000 homes de l'Armada, Exèrcit i Aviació.

* * *

Londres, 6. — Mentre a Londres es celebren els primers actes commemoratius del jubileu dels reis d'Anglaterra, a tota la resta del país i de l'imperi es desenrotllen altres festes d'igual caire.

Aquest matí, durant una parada de tropes que es celebrava a Newcastle, s'enfonsà una tribuna ocupada per 200 persones que caigueren a una pro funditat de set metres. Resultaren 50 ferits greus que han hagut d'ésser hospitalitzats.

Han estat trobats els cadàvers de Barberan i Collar?

Ciutat de Mèxic, 6. — Hom anuncia que uns indis de l'Estat Oaxaca, recorrent la seva zona muntanyenca, han trobat les despulles de dues persones junt amb les d'un aeroplà. Fonamentadament hom creu que es pot tractar dels esquelts dels aviadors espanyols capitans Barberan i Collar, que desapareguren durant el seu vol de L'Havana a Ciutat Mèxic a bord de l'avió «Cuatro Vientos».

Els cadàvers apareixen a una distància de les restes de l'aeroplà, la qual cosa sembla que vulgui demostrar que els aviadors, o bé es llançaren de l'avió en considerar-se en imminent perill, o foren llançats violentament de l'aparell en el moment de produir-se la topada d'aquest contra les muntanyes.

Les autoritats treballa per tal de confirmar la notícia, la qual encara no és oficial.

El «Pradva» i el «Izvestia» castigats pel Partit Comunista rus

Moscou, 6. — El Comitè Central Executiu del Partit Comunista ha castigat públicament els dos periòdics més importants de Rússia: «Izvestia» i «Pravda», per no haver publicat en llurs edicions el darrer informe oficial sobre la sembra de primavera.

CLINICA MENTAL

(Torre de Campderà)

A LLORET DE MAR - GIRONA - TELEFON 10

Per a l'assistència dels malalts nerviosos, mentals i toxicòmans d'ambdós sexes

Metge Director Resident Doctor Bernat Carreras

DESPRES DE LA SOLUCIO

El nou Govern exposarà el seu programa a la sessió de Corts de demà

Avui es reuneix el Consell, que acordarà la declaració ministerial

(Ve de la pàgina 1)

majoria i la llibertat necessària perquè el seu patriotisme republicà pugui procurar aquella convivència que ja tan necessària és al país, crebantat tradicionalment per la discòrdia i s'imposen a la prudència davant els problemes plantejats en la vida interna i en l'ambient, que no cal oblidar, de l'exterior.»

Després de llegit el paràgraf de l'esmentada nota, el senyor Lerroux ha fet el comentari següent:

—Rememorant el que diu la nota i interpretant el desig de S. E., que coincideix amb el meu, els meus propòsits i els meus actes, en tota la meva actuació com a cap del Govern no hi ha hagut mai res que signifiqui ni persecució ni hostilitat contra ningú, ni tan sols dels grups que actuen en la vida pública; si aquesta ha estat la característica de tota la meva vida, ara he d'accentuar-la, per tal com, passats els moments explosius, liquidat el moviment revolucionari, pacificats els esperits, ha d'anar-se per força a aquesta convivència, en bé del país. On jo estigui no hi haurà persecucions i menys provocacions, i contestaré l'agressió amb la mesura, i una mostra d'això és el silenci que m'he imposat, fins i tot després de veure algunes notes fetes públiques.

Com que els periodistes feien gestos significatius de no comprendre l'abast de l'allusió, el senyor Lerroux ha aclarit:

—No intenteu fer-me parlar perquè ja us he dit que m'he imposat un silenci amb el qual coincideixo; però, natualrment, no em refereixo en absolut a vosaltres.

—Aquestes notes, són de la premsa del matí? —ha preguntat un periodista?

El senyor Lerroux ha tornat a insistir que no diria res i aleshores un altre informador ha preguntat:

—Entraran a formar part del nou Govern ministres que no pertanyin als partits que integren el bloc?

—Espero que no, em temo que no, amb tot i que jo bé ho voldria.

Com que els informadors han mostrat la seva estranyesa, ha afegit:

—No és perquè s'hi oposin aquests senyors, sinó per les dificultats d'acoblament.

—En el cas que aquesta tarda quedi format el nou Govern, i com que ja ens heu dit que no parlareu amb el senyor Melquíades Alvarez fins a les cinc de la tarda i com que és impossible que es presenti avui a les Corts, ho farà demà?

—No; en el cas que es formi gabinet avui, jo hauria de canviar impressions amb alguns companys de Govern per al programa a desenrotllar pels que l'integraran, i, per tant, no hi haurà temps de fer-ho.

—Llavors, es presentarà dimecres?

El senyor Lerroux, sense afirmar-ho, ha donat a entendre que seguramente seria en aquest dia.

Una brevíssima sessió de Corts

Madrid, 6. — En els passadissos de la Cambra hi ha pocs diputats.

A les quatra de la tarda s'obrí la sessió, la qual presidia el senyor Alba. Es llegeix i s'aprova l'acta de la sessió anterior.

El senyor ALBA llegeix una comunicació del Govern de la República en la qual es comunica que per a la pròxima sessió s'avisarà a domicili.

[illegible]

Tot seguit s'aixeca la sessió.

Comentaris als passadissos

Madrid, 6. — En el passadissos es formen animats grups de diputats que comenten la marxa de la crisi i que asseguren que han sorgit dificultats per a la formació del Govern perquè la C. E. D. A. oposa obstacles al fet que es doni la cartera d'Instrucció Pública al senyor Royo Villanova.

Altra vegada Gil Robles al domicili del senyor Lerroux

Madrid, 6. — A tres quarts de quatre arribà al domicili del senyor Lerroux el cap de la Ceda, on va permanèixer uns deu minuts.

Els periodistes l'emprengueren a l'entrada dient-li:

—¿Què ens dieu senyor Gil Robles?

—Res. Poca cosa; he vingut a canviar lleugeres impressions amb el senyor Lerroux, però de mínima importància.

Els «tres» a la Presidència del Consell

Madrid, 6. — A dos quarts de cinc de la tarda arribà el senyor Lerroux a la Presidència del Consell, el qual a l'entrada no féu cap manifestació.

Cinc minuts després arribaren els senyors Martínez de Velasco i Melquiadez Alvarez, els quals digueren que no hi havia res de particular.

—S'han llimat les asprors?

—Sí. El que hi ha ara —digué el senyor Martínez de Velasco— és d'escàs interès per a vosaltres.

El senyor Melquiadez Alvarez no féu cap manifestació.

Tot solucionat!

Madrid, 6. — A les cinc i minuts han sortit de la Presidència del Consell els senyors Martínez de Velasco i Alvarez. (Melquiades).

El senyor Martínez de Velasco ha manifestat que tot estava solucionat i que a darrera hora hi hauria llista.

— ¿Exercirà el senyor Gil Robles la cartera de Guerra?

— D'això jo no en sé res, puix que la designació dels ministres correspon al cap del Govern.

Per la meva banda — ha dit el senyor Melquiades, la representació liberal-demòcrata l'ocuparà en el nou Govern, o almenys és el meu candidat, el senyor Dualde, que continuarà en la cartera d'Instrucció Pública, ja que en el seu anterior període ministerial va demostrar una gran capacitat. Si no ho pot ésser el senyor Dualde, serà nomenat el senyor Alfredo Martínez, diputat a Corts, que també aniria, amb tota probabilitat, a la cartera d'Instrucció Pública.

— I dels altres què hi ha?

— Tot està solucionat i dintre mitja hora hi haurà Govern.

El senyor Martínez de Velasco ha dit també que, llevat el candidat agrari ja assenyalat, sens dubte s'ha referit al senyor Cid, serà nomenat ministre també el senyor Royo Villanova.

El senyor Lerroux facilita la llista

Madrid—, 6. — A les set de la tarda sortí del seu despatx el cap del Govern, el qual digué als periodistes:

—Ara us diré una cosa original. Si em voleu fer cas, no em seguiu com teniu per costum, amb els cotxes. M'espereu aquí i jo us donaré la notícia. He demanat hora a S. E. per tal d'anar-lo a visitar, i se m'ha dit que anava al teatre Espanyol per tal d'assistir a un concert, i han afegit que al teatre hi ha una habitació reservada en la qual podem parlar amb tranquillitat. Si em féu cas, no us mogueu de la Presidència, i després de l'entrevista retornarà aquí per tal de facilitar-vos la llista del Govern. Us faig aquest prec per a evitar l'acumulació de cotxes i de públic al carrer del Prado.

Immediatament el senyor Lerroux es dirigí al teatre Espanyol i tots els periodistes, respectant la seva indicació, quedaren esperant-lo a la Presidència.

En el moment de sortir el senyor Lerroux, digué:

—Jo us asseguro que fins que jo no torni, ningú no tindrà la més petita notícia de la formació de Govern.

El senyor Lerroux retornà a la Presidència a dos quarts de vuit i digué als periodistes. Aquí teniu la llista del nou Govern. I procedí a llegir la llista del nou Govern i en acabar féu el següent comentari:

—Ara, al Parlament; una altra vegada ho faré millor.

Els nous ministres

Madrid, 6. — El nou ministre de Justícia, senyor Càndid Casanueva, és vice-president de la Ceda i diputat a Corts per Salamanca.

El senyor Joaquim Chapaprieta, que dirigeix el grup republicà independent de la Cambra, és diputat per Alacant. Amic personal del senyor Alba, quan l'actual president de la Cambra dirigia en temps de la monarquia l'anomenat grup albista, exercí durant breu temps la cartera d'Hisenda. Es diu d'ell que és una persona molt entesa en finances i últimament va combatre amb extraordinària duresa el projecte de pressupostos que presentà el senyor Marraco.

A Guerra ha passat el cap de la Ceda senyor Gil Robles i el desig d'exercir aquesta cartera, és, segons s'ha dit repetides vegades, allò que motivà que fracassés en l'anterior crisi en el seu intent de formar Govern el senyor Martínez de Velasco.

El senyor Royo Villanova és prou conegut i encara que hom l'indicava per a la cartera d'Instrucció Pública li ha estat adjudicada la de Marina.

El senyor Salmón, que exercí la cartera de Treball és un altre destacat element de la Ceda. Es diputat per Múrcia.

El senyor Narcís Velayos que passa a exercir la cartera d'Agricultura és diputat per Avila. Forma part de la Comissió d'Agricultura de la Cambra i és un dels elements més destacadament republicà del grup agrari.

Quant al ministre de Comunicions, senyor Lluís Lucia, és el president de la Dreta Regional Valenciana. Es diputat per València capital i un dels puntals del partit popular agrari. El seu nom ja havia sonat quan es constituí el primer Govern Lerroux recolzat pel bloc, però no fou ministre per l'oposició dels republicans autonòmistes de València.

Els altres ministres que figuren a la llista pertanyien a l'anterior Govern, excepte els senyors Dualde i Aizpun, que exerciren les carteres d'Instrucció Pública i Justícia, respectivament, en el Govern que presidia el senyor Lerroux i que dimitiren per discrepàncies quant a l'aplicació de les penes de mort.

L'estranyesa del senyor Rocha

Madrid, 6. — A tres quarts de vuit de la nit arribà a la Presidència el ministre d'Estat, senyor Rocha, i preguntà als periodistes quines notícies hi havia.

Els informadors li donaren compte de la llista del nou Govern, i a mesura que els noms s'anaven llegint, el senyor Rocha anava accentuant el gest d'estranyesa que inicià en oir els primers noms.

—Aleshores ¿quants radicals figuren en aquest Govern? Perquè no som més que tres.

—Es que, conforme haureu llegit a la nota del senyor Chapaprieta, s'adhereix als radicals, i com que el senyor Portela Valladares és afecte amb la Presidència, sereu cinc.

—Bé —respongué—. Doncs vaig a donar les gràcies al senyor president, i sense fer més comentaris pujà al despatx oficial del senyor Lerroux.

El senyor Lerroux fa broma

Madrid, 6. — A tres quarts de nou de la nit abandonà la Presidència el senyor Lerroux, el qual acompanyava el ministre d'Estat. El President del Consell, dirigint-se als periodistes que el voltaven, digué:

—Però, ¿encara voleu més notícies? èmolt cies? Doncs, no n'hi ha. Vosaltres direu.

—Quan hi haurà Consell? —se li preguntà.

—Demà, a les dotze, ací a la Presidència.

—¿I Consell sota la Presidència del Cap d'Estat?

—D'això, no hem parlat, però suposo que serà dintre d'uns dies.

—La presentació al Parlament, quan la farà el nou Govern?

—Això crec que en el Consell de demà s'acordarà, perquè és natural que, abans de presentar-nos, s'acordi també la labor que ha de realitzar i altres petits punts pels quals ha de marxar el nou Gabinet.

El President del Consell, una vegada acabada la seva conversa, i qun abandonava ja la Presidència, es dirigí a un destacat periodista d'esquerra, i, donant-li la mà, li digué:

—Adeu, enemic dolent, i consti que la millor garantia per a molts, és la que jo continuï ací. (Es referia a la Presidència del Consell).

Avui el Consell estudiarà el programa del Govern

Madrid, 6. — En arribar al seu domicili el senyor Lerroux, manifestà a un periodista que en el Consell de demà es començarà a estudiar el programa del Govern, el qual programa som ja sabeu —afegí— ja és conegut per haver-se publicat a la precsa en les seves línies cés fonamentals.

da acabada la seva conversa amb els

Gil Robles prendrà possessió aquest matí, a les deu

Madrid, 6. — Els periodistes s'entrevistaren amb el senyor Gil Robles al domicili del qual hi havia molts correligionaris que felicitaven el seu cap.

El senyor Gil Robles manifestà als periodistes, que estava reunit amb els quatre ministres del seu partit, i selebrava un canvi d'impressions per a preparar tasca per al Consell de demà.

Digué que a les deu del matí prendria possessió de la cartera de Guerra, i que havia rebut una comunicació telefònica del cap del Govern citant-lo per al Consell. Suposo que demà — afegí — començarem a estudiar el programa de Govern.

Afegí que la seva impressió era la que el Govern es presentarà al Parlament el dimecres a la tarda.

Tmabé els periodistes s'entrevistaren amb el senyor Martínez de Velasco qui no féu cap manifestació.

El senyor Chapaprieta farà de radical

Madrid, 6. — A les set menys vint minuts arribà el senyor Chapaprieta a la Presidència, i facilità als periodistes la següent nota:

«El senyor Chapaprieta ha parlat extensament amb el senyor Lerroux de temes pressupostares i econòmics, i havent arribat a una completa coincidència, el senyor Lerroux ha requerit el senyor Chapaprieta perquè la presti el seu concurs en el Ministeri d'Hisenda, i oferint-li el seu més incondicional ajut per a la interpretació dels plans que a grans trets han dibuixats ambdós.

El senyor Chapaprieta manté en el Govern la seva pròpia significació i sense representació de grup, encara que es suma dintre d'aquell a la tendència radical d'aquest partit.»

Pròxima reunió de republicans

Madrid, 6. — Al Cotngrés hi havia força animació a darrerahora. Els diputats radicals i republicans de tots els matisos, singularment els valencians, no ocultaven el seu disgust.

Hem preguntat a una personalitat d'esquerra si era cert que tenien el propòsit de retirar-se del Parlament, i aquesta ha respost que no hi havia absolutament res d'això, però que possiblement hi haurà una reunió de tots els republicans demà o el dimecres al matí.

Com comenta la solució de la crisi la premsa madrilenya

Madrid, 6. — «La Nación» diu:

«Esta crisis ha terminado como se esperaba, pero haciendo un rodeo innecesario. De haberse ido en línea recta la solución de la crisis hubiera durado un par de horas, pero de esta manera se han perdido tres días. Ya sabemos que el tiempo no vale mucho entre nosotros, bien al contrario de los británicos, que dan al mismo la importancia que tiene, y que lo perdemos con magnífica arrogancia.»

«El Siglo Futuro»:

«Después de dar tantas vueltas a la situación política, se ha vuelto a donde se debía empezar. Han sido las vueltas del peón que gira sobre sí mismo y viene a caer al mismo sitio. Para que el Parlamento pueda funcionar en el régimen tiene que ser a base de la Ceda, y este partido ha de tener predominio en el Gabinete, o el Parlamento tiene que permanecer cerrado. Otra solución era la de disolver las Cortes. Quizàs hubiera sido la mejor, porque así los votos de los electores a quienes representa la Ceda hubiesen tenido ocasión de manifestar su verdadero alcance.»

«La Voz»:

«Hubo en marzo un vencido y unos vencedores. Transcurridas menos de cinco semanas los divorciados se matrimonian noevamente sin que las causas del divorcio hayan desaparecido absolutamente. No habría por lo tanto por qué producir tanto ruido. Vamos a ver una nueva fase, que quizàs se haya producido ya, en la que también habrà vencedores y vencidos.»

«La Epoca»:

«Apenas transcurrido seis meses de la revolución de octubre, el partido socialista, por medio de uno de sus miembros destacados, como Fernando de los Ríos, puede dogmatizar sobre quien tiene derecho a ejercer el Poder y sobre la necesidad de proceder perentóriamente a castigar a los que hayan cometido delitos en la represión. Se lamenta la indiferència con que muchos españoles presencian los actos incalificables de estos individuos.»

«Heraldo de Madrid»:

«Ahora lo màs interesante para la República es observar la reacción que produzca en el país la solución dada al problema político. Miguel Maura, Felipe Sànchez Román, Martínez Barrio y Azaña van a reunirse en breve para determinar su conducta en orden a la mejor conveniencia del régimen.»

Gil Robles serà vice-president del Consell

No s'aixecarà la censura fins que s'aprovi la llei de premsa

Madrid, 6. — Els informadors polítics han aconseguit esbrinar que el senyor Gil Robles serà designat com a vice-president del Govern.

El senyor Gil Robles es proposa portar a cap al front del seu ministeri una labor profunda i enèrgica.

Segons manifestacions d'íntims del senyor Gil Robles, la censura no serà aixecada fins que s'aprovi la Llei de Premsa.

La Ceda té el propòsit que el senyor Jiménez Fernàndez, ex-ministre d'Agricultura, sigui elegit vice-president de la Cambra en substitució del senyor Casanueva.

El ministre de Comunicacions senyor Lucia sotmetrà als seus companys de Govern un projecte en virtut del qual passaran a dependre del ministeri de Comunicacions els ferrocarrils i els transports per carretera.

Ahir es constituí la Comissió Gestora nomenada per Pic i Pon per administrar Barcelona

La sessió començà molt tard per dificultats en la distribució de llocs entre la Lliga i els radicals

Pic digué que tot és interí i que s'ha de fer molta "administració"

L'acte havia de començar a les sis però passen hores i la cosa no es soluciona. Els consellers estan reunits pels recons de la casa aquilatant els graus de simpatia pel moviment d'octubre de cada conseller del senyor Pic per tal de deixar a últim terme el que en doni més percentatge.

Segons es diu en el transcurs del temps que passa, el senyor Calderó ha donat la quantitat més mínima i serà elegit President de l'Assemblea.

Per al càrrec de primer tinent d'alcalde, ja que sembla que es restablirà la jerarquia, es disputen el lloc el senyor Coll i Rodés i el senyor Jesús Ulled. Considera aquest senyor que, després d'haver estat director general no pot passar per menys. Hi ha qui diu que de totes maneres és un descens en la categoria però algú objecta que si de passada pot ésser president d'Eixampla, tant li fa la categoria. ¡No tot s'ha de fiar als honors!

Les tribunes públiques, que a les sis eren plenes, s'han anat renovant. Els que vénen de nou troben els bancs calents, però estan satisfets de la seva sort. La tribuna de la Premsa també es buida dues vegades de vells regidors radicals que vénen a enyorar i de minyons de les famílies de conspicus «correligionarios» que vénen a prendre lliçons. La gent que hi ha pels passadissos diu que abans que el cartipàs municipal sabrem el del Govern de Madrid.

¿No veia que estan a la recerca dels consellers fantasmes de la Ceda? ¡Nosaltres no hem vist ningú amb cucurulla!

Es produeix una gran alarma i surten precipitadament del saló de sessions els funcionaris que ocupen el seu lloc des de les sis. Algú fa córrer que corren a separar els consellers que actuen les vares de les Tinències i se les volen prendre de les mans.

Per fi a dos quarts de vuit comencen a entrar els consellers gestors per cada banda de l'hemicicle.

S. A. don Joan Pic i Poc, segons frase d'un dels consellers gestors, ha patit més per lligar caps avui, que per a trobar la fórmula per tal de nomenar consellers. Ara la feina és per a distribuir els grups en els escons. La Lliga és la més tocatardana.

El senyor Pic, que no porta condecoracions, s'asseu a l'escó del cap del Govern municipal. La Lliga al lloc de sempre.

Aquell marc buit de la Presidència, quina angúnia fa! Els nous consellers s'han oblidat de fer que el senyor Ribé hi reposés aquella pintura a l'oli amb un minyó de nas borbònic acompanyat de la seva mare. Era tan familiar per a molts dels concurrents, que no s'explica que no hi sigui.

Això no marxa. El senyor Pic, en ple saló, parlamenta amb els consellers de la Lliga. Mentrestant, els consellers econòmics i el federal d'esquerra senyor Bastida seuen en els escons de dalt de tot, darrera del lloc del Govern.

Bon auguri, els fotògrafs tornen a entrar al saló.

Però, qui presideix? Ara el senyor Pic, que sembla un mestre de cerimònies, s'ha enfilat cap el regne dels econòmics. Els radicals s'han assegut als bancs de la dreta dels espectadors mirant i remirant que no hi hagi quedat algun conseller de les esquerres. Seria perillós el contagi de republicanisme.

A tres quarts de vuit, el senyor Pic s'enfila sol a la Presidència i el sol radiant de la seva clepsa presideix el silenci que s'ha fet al cop de campana.

El secretari llegeix l'acta anterior i el senyor Pic dóna la paraula al senyor Coll i Rodés, el qual diu que els presents no poden aprovar l'acta i que vagi al llibre d'actes amb la sola signatura del senyor secretari.

El senyor Blanc vol que consti el seu vot d'acord amb el dels seus companys de Lliga en la sessió del dia 6 d'octubre.

El senyor Ulled, en castellà, s'adhereix a les paraules del senyor Coll i Rodés.

I a proposta del senyor Pic es passa a l'elecció del Consell de Govern i de la Presidència. Tots els càrrecs són votats a la vegada i com que hi manquen els consellers fantasmes, surten elegits per 22 vots. Allò de les Tinències ha estat una falsa alarma, a l'hora de la votació podem conèixer el desconegudíssim reformista senyor Roviralta.

En llegir-se les paperetes en surten moltes en blanc i resulta que algú vota també els delegats de districte. Almenys aprofitem el temps! Tres votacions d'un plegat.

Mentre s'està fent la votació és repartit a la Premsa un full amb els càrrecs, que diu:

«Alcalde: Senyor Pic i Pon.

Primer Conseller-Regidor: En blanc.

Segon Conseller-Regidor: Senyor Ulled.

Tercer Conseller-Regidor: Senyor Coll i Rodés.

Quart Conseller-Regidor: Senyor Viza.

Cinquè Conseller-Regidor: Senyor Codolà.

Sisè Conseller-Regidor: Senyor Farrero.

Setè Conseller-Regidor: Senyor Bausili.

Vuitè Conseller-Regidor: En blanc.

* * *

President de l'Assemblea: Senyor Calderó.

Vice-President primer: Senyor Torras.

Vice-President segon: Senyor Frigola.

* * *

Consellers Delegats de Districte Municipal:

Tres noms en blanc i els senyors Matheu, Sagarra, Matutano, Vendrell, Saltor, Roldós i Lleó.

Els senyors Consellers Delegats de Districte determinaran per acord d'ells mateixos el districte que hagin de regir.»

Han sortit nou paperetes en blanc.

Pren possessió de la Presidència el senyor Calderó i passà a ocupar el lloc de cap del Govern on signa uns papers que li presenta el senyor Pic.

El senyor Calderó pronuncia un discurs, el qual, segons ell, és pronunciat amb molta emoció i promet presidir amb imparcialitat fins allà on li permeti la seva inexperiència.

El senyor Pic també parla i fa història. Diu que l'acte d'avui és el de més transcendència de la història municipal. Diu unes floretes a la Lliga i adverteix que els consellers vénen a sacrificar-se per a substituir interinament els que foren elegits pel sufragi del poble. Per a ell és un dia assenyalat, perquè ja no haurà d'ésser més alcalde tot sol, cosa aquesta que la ciutat tenia dret a exigir als partits polítics i no polítics (!). Fa un elogi del «caudillo» que ha salvat la República i prega, especialment als homes de la Lliga, que no facin política, ofereix alegria al poble i adverteix que si algú vol fer política, els radicals no s'hi avindran.

El senyor Roda i Ventura contesta al senyor Pic i recorda que els consellers de la Lliga són ací per dret propi i perquè, diu, s'han acomplert les aspiracions mínimes de la Lliga, ja que el Govern de la República respecta l'Estatut de Catalunya (?) i perquè s'ha acomplert la Llei Municipal Catalana (!!!). Recorda l'actitud de la Lliga en el moviment d'octubre i afirma que ells representen Catalunya. Acaba dient que defensaran la Llei Municipal Catalana.

El senyor Viza, agrari, diu que ve a defensar els drets dels propietaris naturals de la terra i adverteix que el seu partit és econòmic (ja són més!). Anuncia que faran labor per a refer la tradició confessional. Diu també que accepten l'Estatut tal com està però sense ampliacions que podrien ésser perilloses.

El senyor Viza ens resulta un periodista i ens dedica una salutació. (No l'aplaudeix ni el seu company.)

El senyor Soler Janer també recorda que ell és ací perquè els electors li varen portar. Anuncia que actuarà completament desligat de tot altre partit i que farà una minoria unipersonal. El conseller tradicionalista adverteix que en aquest Consistori es farà més política que en cap altre, tant, que el farà inoperant i fins diu que més s'estimaria seure a la tribuna de la Premsa que no als escons.

El desconegut senyor Roviralta, reformista, diu que ofereix la seva modesta minoria (tant, és ell sol!) al senyor alcalde.

El senyor Torras ex-diputat provincial de la Dictadura, parla en nom dels econòmics i del senyor Bastida, i diu que ells representen l'esperit més positiu de l'Ajuntament gestor, i promet que quan presidirà ho farà bé.

El senyor Pic contesta als anteriors oradors i felicita als consellers de la Lliga pel seu comportament el dia 6 d'octubre i diu que els radicals no acudiren a la sessió perquè tenien por, però que el senyor Lerroux ja ho va arranjar des de la Presidència del Consell de Ministres. Acaba proposant que es suspengui la sessió fins dijous vinent a les sis de la tarda.

El senyor Soler Janer demana que la sessió comenci a l'hora en punt, perquè es recorda que quan feia de periodista, els regidors, en plegar, anaven a casa tranquillament i ell havia d'anar a treballar amb la panxa buida.

S'aixecà la sessió a tres quarts de nou.

De la tribuna pública surt un crit de «Visca la República espanyola» que és replicat amb un «Visca Catalunya» des de l'hemicicle. Es senten alguns aplaudiments.

A l'acabar sabem que els llocs en blanc del Govern són per a la Ceda.

Els consellers pugen a l'estrada presidencial per tal que els facin un retrat.

Com a nota important de la sessió cal anotar la no assistència del senyor Esteve Sala. Segons els rumors que corrien per la casa i els recollits en altres llocs, entre persones molt afectes al senyor Sala, tot fa suposar que aquest no accepta el càrrec de gestor. Algú que pot estar molt assabentat assegurava que ahir mateix ja havia redactat la carta en la qual comunicava al senyor Pic i Pon la seva renuncia.

Després de la sessió es reuniren els consellers delegats al despatx del senyor alcalde i acordaren distribuir-se els llocs de la manera següent:

Districte I, senyor Matheu; Districte II, senyor Matutano; Dte. IV, senyor Lleó; Dte. VI, senyor Saltor; Dte. VII, senyor Vendrell; Dte. VIII, senyor Roldós, i Dte. IX, senyor Segarra.

Els Districtes III, V i X es reserven per als consellers delegats de districte que seran designats en la sessió del dijous.

LLEGIU CADA DIA

LA HUMANITAT

En el seu discurs, sense voler-ho, segurament, reprodueix una nota oficiosa del general Primo de Rivera contra els partits als Ajuntaments i a favor de la labor unipersonal i recorda els bons temps en què es va iniciar l'Exposició i diu que cal refer aquell esperit. Acaba fent un cant al romanticisme que, segons assegura, el caracteritza. Es aplaudit pels radicals, econòmics, agraris, reformista i federal d'esquerra.

Això és la plaga de la llagosta...

(Per Nello)

AJUNTAMENT

*

UN PROJECTE QUE PLAURA MOLT AL SENYOR PIC

La Cambra Oficial de la Indústria s'ha adreçat a l'Ajuntament i ha demanat que l'immoble situat al carrer Ample, número 11, i carrer de Còdols, número 31, afectat en el pla de reforma per les vies d'enllaç que uneixen la plaça del Teatre amb el carrer Ample, sigui exceptuat de l'expropiació per la seva monumentalitat i construcció que li valgué, el 1901, el premi de l'Ajuntament de Barcelona.

L'esmentada entitat demana també que es realitzi el projecte de convertir en una gran plaça, davant l'Església de la Mercè, l'illa formada pels carrers Ample, Còdols, Mercè i Plaça del mateix nom.

CENT MARCS QUE NO S'HAN PERDUT

Pel cap superior de policia ha estat tramès a l'Alcalde un bitllet de cent marcs, polac, que uns nens trobaren a la via pública i que està a la Majordomia Municipal a disposició de qui acrediti ésser-ne propietari.

CONTRA ELS QUE FABRIQUEN EMBOTITS AMB CARN DE CAVALL

La Prefectura Municipal d'Inspecció de Proveïments, seguint les normes que s'ha imposat per a la salut pública, fa avinent que per segona vegada ha estat sancionada la fàbrica d'embotits del carrer de Port-Bou, número 8, pel resultat de l'anàlisi de les mostres d'embotits en ella recollides i enviades al Laboratori, les quals acusen un resultat positiu davant el suerum anti-cavallar, ço que palesa que en l'esmentada fàbrica s'empra carn de cavall per a la fabricació dels esmentats embotits.

Així mateix, i per tercera vegada, ha estat sancionada l'expendeduria de carn de be del carrer de Carles Marx, 209, per haver-hi estat trobada per a la venda una important quantitat de carn de cabra, per a la qual no està autoritzada.

La Prefectura Municipal d'Inspecció de Proveïments fa constar que tots els casos que com els esmentats es fan públics estan completament avalats pel dictament previ dels Veterinaris i Inspectors i del Laboratori Municipal.

ELS ESCOMBRIAIRES ILLEGALS

Per l'Alcaldia han estat donades ordres a la Guàrdia Urbana per tal d'evitar l'entrada i circulació per la ciutat dels escombriaires denominats «Campbuscaires» fora de les hores de deu a dotze de la nit, únicament que serà tolerat, i que així mateix siguin portats al Dipòsit Municipal de Vehicles els carros infractors.

L'ENLLUMENAT DE LA TINENCIA DEL DISTRICTA DESE

Fins el dia 13 de l'actual, a les dotze, s'admetran al Negociat Municipal d'Obres Públiques de la Secció de Foment plecs de proposició per a optar al concurs privat de modificació i ampliació de l'enllumenat elèctric de les dependències de la Tinència d'Alcaldia del districte X, al tipus de 854'90 pessetes.

*

L'ALCALDE [illegible] DE LLEIDA, SENYOR ANTONI VIVES, VICTIMA D'UN ACCIDENT

Lleida, 6 (Per telèfon). — L'alcalde [illegible] de Lleida, senyor Antoni Vives, que arran de la seva condemna i degut a les seves simpaties havia fet amistat sincera amb els elements que acompleixen condemna en aquella presó, va estar-hi ahir per tal de fer una visita als que havien estat companys seus de captiveri i que ara eren els seus amics.

Després de visitar el director, per tal de demanar l'oportú permís per a fer a visita projectada, tingué la dissort de relliscar amb tan mala fortuna que es fracturà el fèmur. Seguidament fou traslladat al seu domicili i avisat el metge, el qual va practicar-li la primera cura.

Amb aquest motiu, el senyor Vives ha rebut moltes visites i ha pogut comprovar el gran nombre de simpaties amb què compta a Lleida. Li desitgem un ràpid restabliment.

LA JORNADA ESPORTIVA DEL DIUMENGE

Les competicions oficials

Resultats de la Copa d'Espanya

Espanyol, 3; Granollers, 0.
València, 9; Gimnàstic, 3.
Arenas, 4; Baracaldo, 2.
Hèrcules, 1; Múrcia, 0.
Sporting Gijón, 3; Avilès, 0.
Júpiter, 0; Saragossa, 3.
Donòstia, 2; Irun, 0.
Valladolid, 4; Ferroviària, 1.
Badalona, 6; Girona, 2.
Betis, 6; Ceuta, 0.
Atlètic de Madrid, 3; Nacional, 2.
Elx, 5; Malacità, 0.

Degut a aquests resultats queden classificats: Espanyol, València, Arenas, Hèrcules, Sporting, Saragossa, Valladolid, Badalona, Betis, Atlètic de Madrid, Elx, i precisa un desempat entre el Donòstia i l'Irun.

L'ordre dels partits de la propera eliminatòria serà el següent:

Espanyol - Badalona.
Sporting - Valladolid.
Atlètic de Madrid - Arenas.
Saragossa contra el vencedor del matx de desempat Donòstia - Irun.
València - Hèrcules.
València - Hèrcules.
Elx - Betis.

LA COPA CATALUNYA DE RUGBY

El Barcelona va vèncer la Santboiana

Resultats

Barcelona A, 6; Santboiana, 3.
Cornellà, 31; Barcelona B, 0.

Classificació

Barcelona A	3	3	49	15	9
Santboiana,	3	2	1 51	6	7
Cornellà	2	1	1 31	17	4
Joventut	2		2 0	51	2
Barcelona B	2		2 12	63	2

* * *

El Barcelona, en vèncer ahir el seu més perillós rival, la Santboiana, es posa al cap de la classificació, en la qual és possible que arribi fins el final.

Solament un resultat advers contra el Cornellà a l'última jornada podria fer-li perdre el trofeu en disputa.

El Barcelona B, per altra banda, perdé ahir per un resultat molt elevat, la qual cosa indica que és l'equip més fluix dels que prenen part en la competició, ja que el lloc que ocupa en la classificació li serà difícil de millorar.

L'ARRIBADA DE MISS BATTEN A CALCUTA

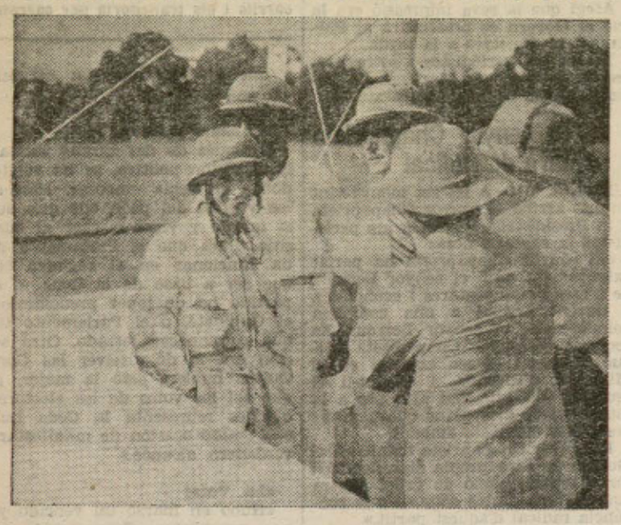

Miss Jean Batten, la jove aviadora anglesa que ha intentat batre el rècord femení de distància entre Austràlia i Anglaterra, al costat del seu avió a la seva arribada a Calcutta

(Express - Foto.)

HELEN WILLS TORNA A JUGAR A TENIS

Miss Helen Wills Moody, recent campiona de tenis americana a Wimbledon, reapareix a les pistes per primera vegada des de la seva derrota a Forest Hills, per Helena Jacobs fa un any i mig — Miss Helen Wills s'entrena a San Francisco (Califòrnia)

(Express - Foto.)

CAMPIONA DE VOL INVERTIT

Miss Bernardine Lewis King, jove aviadora americana de Los Angeles, és propietària d'un estrany rècord d'aviació; el de la més llarga estada enlaire a vol invertit. En efecte és capaç de fer molt boniques acrobacies volant de cap per avall — Miss Bernardine Lewis King en el seu aparell

(Express - Foto.)

EL CAMPIONAT D'EUROPA DE BASQUETBOL

Després del Campionat — Avui arriba l'equip d'Espanya

L'actuació de l'equip d'Espanya al Campionat d'Europa de Basquetbol, celebrat suara a Ginebra, és un dels fets més remarcables en la vida basquetbolista de casa nostra. I és de creure que en els moments actuals i després dels resultats obtinguts, en els medis basquetbolistes estrangers es cotitza ben diferentment que abans del Torneig, la vàlua d'Espanya en aquesta branca de l'esport.

Dèiem en el nostre darrer comentari que aquesta era l'ocasió que necessitàvem, ara sols manca saber canalitzar degudament els fets que es deriv in dels èxits aconseguits a Ginebra i fer tots els esforços necessaris per tal que el basquetbol faci quelcom més que la viu-viu. Això pel que es refereix a l'ordre d'organització. Quant a l'aspecte tècnic, creiem que les lliçons que s'han pogut aprendre en aquesta competició, seran aprofitades i reportaran en conseqüència un millorament tècnic en el nostre basquetbol.

Aquesta primera sortida a l'estranger ha estat, així ho creiem, molt profitosa i per bé que la premsa estrangera especialitzada, «L'Auto», no ha estat explícita en els comentaris que es refereixen als representants d'Espanya, s'ha pogut entreveure en les curtes paraules que li han dedicat, que no sabien revenir-se de la sorpresa que els causava aquesta actuació. Per les notícies que ens arribat, es desprèn que no cal destacar individualment a ningú, i que en el cas d'haver de fer una excepció, aquest seria Martín.

Els resultats obtinguts, davant de Bèlgica i Txecoslovàquia, i que els classificaren per a la final, ens han demostrat que no eren dites perquè si les paraules dels jugadors, quan anàrem a acomiadar-los i que veritablement marxaren amb ganes de demostrar les seves condicions i amb una forta moral. Han perdut la final amb Letònia, per 24 a 18, però també aquest resultat no ens sembla que calgui tenir-lo com a una gran desfeta, més si tenim en compte els comentaris unànimes que s'han publicat dels que presenciaren el partit i que diuen que els letons, s'imposaren per les seves condicions físiques, ja que tot i tenint, diuen, un gran coneixement de joc, no haurien aconseguit, segurament, la victòria de no haver imposat la seva complexió corporal, davant d'aquest fet els jugadors espanyols hagueren de sucumbir i encara en els darrers moments del partit. I no volem justificar amb aquestes paraules una desfeta, ni tractem d'aminorar la victòria aconseguida per Letònia, que mèrits suficients havia fet per disputar una final. Suïssa vencé un dels equips favorits del Torneig i és generalment reconegut que desenrotllen un joc científic que ja el féu destarse a la primera reunió.

L'equip de França que fou eliminat per Txecoslovàquia, diu que no pogué arrenglerar un dels seus millors elements i destaquen, a més, el desencert dels tres seleccionadors, que canviaren jugadors i els feren jugar fora del seu lloc habitual, cosa que perjudicà el rendiment de l'equip i li valgué l'eliminació. Però creiem que encara que sols sigui per dos punts, que Txecoslovàquia els eliminà. L'equip txecoslovac és un adversari digne de tenir-se en compte i suposem que també deuen saber-ne un xic de jugar i que no es refiaven de la vàlua del contrincant, cosa que els valgué la victòria.

Pel que es refereix als representants d'Espanya, han estat la revelació del Campionat d'Europa, i nosaltres els felicitem per l'èxit aconseguit i perquè han fet més del que esperàvem. Avui, dimarts, a primeres hores de la tarda (les dues), arriben, per l'Estació de França, i esperem que tots els esportius basquetbolistes aniran a ferlos la rebuda que es mereixen.

J. P.

L'homenatge de l'equip d'Espanya de basquetbol

En comunica la Federació Espanyola de Basquetbol, que per a avui, dimarts, ha organitzat, a homenatge dels jugadors que tan brillantment han actuat en el recent Torneig de Ginebra, un sopar que tindrà lloc al Restaurant Esport. Els tiquets, al preu de 12'50 pessetes, poden adquirir-se al Gimnàs Bricall (Via Laietana, 32), Federació Catalana (Portaferrissa, 11, entresol), i al mateix Restaurant Esport.

Diumenge, a l'Estadi

ELS CAMPIONATS DE BARCELONA D'ATLETISME PER A JUNIORS

A l'Estadi de Montjuïc es celebraren diumenge al matí i a la tarda els Campionats d'Atletisme de Barcelona-ciutat, de la categoria juniors.

Entre les marques obtingudes mereixen destacar la de Camps, en els 300 metres llisos; la de Nogués, en els 1,500, i la de Ramonatxo, en els 5,000 metres; Rodríguez, en la javalina.

AL MATI

5,000 metres marxa

F. Tobeña, C. O. Aragonès, 26 m. 32 s. 2/5; J. Gonzàlez, V. Jobani, J. Colín i B. Pérez.

Llançament de la javalina

V. Rodríguez, FAEET, 40'43 metres; A. Ferrer, M. Parés, J. Anell, M. Manzano, R. Rius, C. Cortés, R. Casellas i J. Solé.

Salt d'alçada

J. Figuld, C. A. M., 1'50 m.; C. Parellada, J. Ortega i A. Esteve.

1,500 metres llisos final

J. Nogué, C. A. M., 4 m. 17 s. 2/5; F. Miquel, C. Bartomeu, R. Murtori, M. Sanmiguel, F. Calpo, J. Felipe, V. Carrión i P. Jimeno.

400 metres llisos (final)

A. Almeric, C. A. M., 56 s. 5/10; M. Castaño, M. Sunyol, J. Campmany, J. Anoll i J. Pina.

400 metres tanques (final)

A. Ferrer, F. C. Barcelona; S. Blai, A. Esteve, R. Rius i R. Bolla.

Llançament del pes (final)

J. Solé, Natura, 10'87 metres; V. Rodríguez, A. Solà J. Figuls, M. Parés, M. Manzano, L. Giol, A. Ferrer i P. Negre.

100 metres llisos (final)

J. Pàez F. C. Barcelona, 12 s. 3/10; S. Gordi, A. Almeric, J. Villanueva, J. Pujol i J. Nogué.

TARDA

Triple salt

J. Solé, Natura, 11'52 metres; J. Campmany, J. Anell i S. Blai.

100 metres tanques

R. Rius, C. A. M., 22 s. 3/5, i J. Campmany.

Salt amb perxa

S. Gordi, Natura, 3 metres, i Pinyol.

800 metres llisos

R. Camps, F. C. Barcelona, 2 m. 8 s. 3/5; J. Nogué, J. M. Angel, R. Murtori, P. Bell, V. Jobani, E. Almeric, C. Ayllón F. Moreno i J. Pina.

Salt de llargada

S. Gordi, Natura, 5'73 metres; R. Camps, S. Blai. J. Nogué i L. Giol.

5,000 metres

P. Ramonatxo, A. Escoltista, 16 m. 2 s. 2/5; M. Pérez, P. Pequet, J. Bayen, M. Sanmiquel, M. Bisbal, F. Tarragó E. Pinet, V. Jobani, V. Carrión i E. Moreno.

200 metres llisos (final)

R. Camps, F. C. Barcelona, 24 s. 9/10; J. Boixó, S. Gordi, J. Villanueva, P. Sender i S. Blai.

Llançament del disc

R. Rius, C. A. M., 28'70 metres; M. Castaño, J. Solé, J. Figuls, E. Almeric, J. Campman, J. Anoll i P. Sender.

Classificació final

Club Atlètic Martinenc...	84	punts
Centre Excursió Natura...	54	»
F. C. Barcelona	50	»
Base Aero Naval	32	»
Agrupació Escoltista	14	»
F. A. E. E. T.	12	»
Unió Atlètica Nurmi	12	»

El gran partit de diumenge, a l'Estadi

El Sunderland contra la Selecció Catalana, a profit de la Mutual Esportiva

Quan la Federació espanyola cregué necessari, l'any passat, cercar un equip per a entrenar la selecció de jugadors triats per a representar Espanya en la Copa del Món, féu les gestions prop d'un equip anglès de tan alta categoria com el Sunderland, que, juntament amb l'Aston Villa, són els dos únics equips que no han deixat de pertànyer mai a la primera lliga anglesa.

El Sunderland vingué a Espanya i jugà tres partits, amb l'equip nacional, a Bilbao, Madrid i València, els quals són recordats per tots els que els presenciaren amb veritable plaer. En tots tres va vèncer l'equip anglès.

Des del 1890, que ingressà a la primera divisió de lliga, el Sunderland s'ha classificat sempre de manera molt honrosa en el campionat. Ha estat campió cinc vegades, quatre vegades classificat en segon lloc i set en tercer. En la present temporada quedarà també classificat sots-campió, tota vegada que la puntuació actual —dues dates abans de l'acabament de la competició— no pot ésse assolida per al club que el segueix a tercer lloc. També ha fet sempre brillants papers en la Copa anglesa, puix que encara que mai no s'hagi classificat en primer lloc, en cinc temporades ha estat semifinalista.

L'equip està integrat per elements molt joves, fins a l'extrem d'ésser considerat com el que compta amb un total de jugadors més joves de la primera lliga anglesa. L'integren alguns equipiers de gran categoria, entre ells el defensa esquerra, que és el que fou adquirit fa quatre temporades per la prima de traspàs més crescuda que fins a la data ha pagat el referit cercle. El porter, i especialment el mig Hastings (joveníssim), són altres dos jugadors excellentíssims. Especialment aquest darrer, escocès, és reconegut per la crítica anglesa com un dels millors mitjos de la Gran Bretanya.

Vénen amb moltes ganes de fer un paper brillant, com ho prova el fet que arribin el divendres anterior al partit; que l'expedició estigui integrada per divuit persones—entre elles el cuiner—, i que reclamin la direcció del partit a càrrec d'un àrbitre internacional.

El partit és a benefici de la Mutual Esportiva de Catalunya, i l'equip contrincant serà confeccionat amb els millors elements que estiguin disponibles. El seleccionador català esnyor Josep Torrents i el seu collaborador, àrbitre senyor Llovera, des de les tres darreres dates s'orienten sobre la forma dels jugadors catalans.

El partit es celebrarà a l'Estadi, digne marc per a aquest partit.

A Sant Adrià

Badalona, 6 Girona, 2

EQUIPS

BADALONA: Navés, Borràs, Martín, Camacho, Mena. Schilt, Betancourt, Forgues, Torres, Serra i Garriga.

GIRONA: Iborra, Farró, Saiz, Tries, Prieto, Balmanya, Ferrer, Bestit, Clarà, Babot i Xifré.

Arbitre: Cruella.

* * *

El partit d'ahir va ésser fàcil per al Badalona. Per altra part, el Girona veié fracassar completament la seva davantera.

Al començament del primer temps els gironins aconseguiren de dominar els blavencs i pogueren efectuar un gol mitjançant Clarà. Seguidament el Badalona va imposar-se i obtingué dos gols, ben bonics, que entraren gràcies a Betancourt i Torres. i així s'acabà la primera part.

A la segona el local jugà al seu grat, car només trobà resistència en la línia mitjana i en Saiz, que es defensaven admirablement. En continuat domini davant el marc d'Iborra, el qual ahir va estar força insegur. Serra, als vint minuts, marcà el tercer gol, que resolgué per complet l'encontre. Forgues i Torres (2), completaren l'escore, i Babot, pocs minuts abans d'acabar l'encontre, assolí el segon gol gironí.

Al Poble Nou

Júpiter, 0 Saragossa, 3

EQUIPS

JUPITER: Solà, Claudio, Daniel, Bayo, Rosalench, Badrina, Diego, Perpinyà. Font, Jegaz i Morales.

SARAGOSSA: Lerín, Gómez, Alonso, Pelayo, Municha, Rioja, Ruiz, Escuer, Sarmanton, Tomàs i Tomàs.

Arbitre: Loliva.

* * *

El partit que jugaren diumenge a la tarda aquests dos equips, i que acabà amb l'eliminació definitiva del Júpiter, de la Copa Espanya, no demostra altra cosa que el fracàs absolut de la davantera de l'onze local que jugà un partit dolent perquè sí.

Aquest partit, que venia amb una aureola de passió, tingué com a conseqüència immediata un primer temps de joc violent i plagat de jugadors lesionats, sense que l'àrbitre fes res per a tallar-lo amb energia. Afortunadament, vingué la segona part del partit, i el bon sentit acabà per imposar-se canviant absolutament la fase anterior de la lluita i acabant sense el més petit incident.

El Júpiter pogué decidir el partit en els moments inicials. si no hagués fallat Font i Lagaz en dues ocasions propícies per a marcar. Però ahir la davantera local fallà sempre, i solament a aquesta irregularitat es deu la desfeta. Com hem dit, durant el primer temps el joc no tingué altra característica que una extremada violència.

Es reprengué el joc amb marcat domini del Júpiter, però a mesura que transcorria el joc, el Saragossa assolí afermar-se, fins arribar a imposar-se en els darrers moments. Als vint-i-nou minuts, Ruiz marcà el primer gol del Saragossa. Es lesionà Bayo, passant a davanter, i Font al mig. Al cap de poca estona es retirà definitivament Bayo, i el Júpiter restà amb deu jugadors. Quan mancaven dos minuts per a acabar, Sarmanton xutà, aclarí fluix Solà i Ruiz rematà el segon gol. A continuació Escuer aconseguí el tercer, i tot seguit acabà el partit.

VII EXPOSICIO INTERNACIONAL del AUTOMOVIL
DEL 3 AL 13 MAIG
PALAUS PARC MONTJUIC
BARCELONA
VISITEU-LA

A Can Ràbia

Espanyol, 3 Granollers, 0

EQUIPS

ESPANYOL: Martorell, Arater, Pérez, Edelmiro I, Solé. Cifuentes, Prat, Quesada, Espada, Edelmiro II i Bosch.

GRANOLLERS: Casanovas, Sanfeliu, Valls, Vila, Sala, Rovira, Lluch, Torras, Garreta, Rubies i Manuel.

Arbitre: Comorera.

* * *

Al camp de la carretera de Sarrià, es disputà el passat diumenge, l'encontre de tornada corresponent a les eliminatòries del Campionat Copa d'Espanya.

Tot i l'avantatge del Granollers. que era de dos gols, l'Espanyol, sense fer res d'extraordinari aconseguir sortir airós d'aquesta primera eliminatòria, si bé per un marge d'un sol gol.

I és que aquest encontre els del Granollers no el jugaren amb el suficient entusiasme per tal de mantenir o almenys nivellar l'avantatge aconseguit en el partit de dimecres.

Durant el primer temps, fou l'Espanyol qui dominà lleugerament aconseguint dos gols; el primer als 20 minuts quan un centre de Prat, en fallar-lo Quesada, donà lloc a una mala intel·ligència de la defensa blanca, ço que aprofità Espada per a marcar el primer gol. El segon el marcà Quesada en forma brillant als quaranta-dos minuts de joc, en rebre una passada d'Edelmiro II des de mig camp.

El segon temps començà amb una lleugera presió dels espanyolistes, els quals obtingueren el tercer gol, que havia de decidir-los el partit; als 20 minuts escapà Espada, que passà a Prat i aquest, després d'internar-se llançà un xut ras que valgué el tercer i darrer gol per a l'Espanyol.

D'aquests, el tercet defensiu jugà amb molta seguretat, i la línia de mitjos. millor en el primer temps. A la davantera, Prat fou el millor; Bosch, sempre encertat abans de lesionar-se. seguint-lo en mèrits Espada; Quesada, regular, si bé obtingué un gol magnífic.

Del Granollers sobresortí Valls en el tercet defensiu; la línia mitja, poc resistent en el primer temps, principalment per manca de mig centre, però al segon, fou la millor. A la davantera, els millors foren Garreta, Rubies i Lluch.

Representant amb cotxe propi i bones relacions fàbriques teixits s'associaria persona mateixes condicions o acceptaria representació important, de preferència filats seda o llana. Telèfon 81528 o escriure a LA HUMANITAT, núm. 209.

NATACIO

Els festivals amb el Hellas i Magdeburger Damen S. C. de Magdeburg, assoliren un èxit molt remarcable

CARME I ENRIQUETA SORIANO, F. SABATER I A. LEPAGE, FIGURES MAXIMES

Poques vegades hem tingut ocasió de gaudir d'uns partits internacionals tan interessants com els que tingueren lloc els dies 2 i 4 a la piscina del C. N. Barcelona. El gran nombre d'aficionats que acudí a presenciar i aplaudir les gestes dels nedadors no en sortí pas defraudat, de cap manera, ja que els nostres nedadors es mostraren dignes de la distinció amb que contaven.

En el primer festival fou tan nombrós el públic que acudí que en molts moments es feia dificultosa l'adquisició d'entrades, tant per part del públic com per la dels socis. Els aficionats a la natació que avui en dia són molt nombrosos a Barcelona, volgueren donar proves de la simpatia que sentien envers els campionissims nedadors Brull i Sabata en ocasió del merescut homenatge que se'ls tributava en prova de llur entusiasme i amor al Club pel qual tantes i tantes victòries tenen guanyades.

Amb els esmentats festivals ha començat la temporada internacional de natació. El resultat d'aquests són força satisfactoris —especialment en water-polo— perquè poguem mirar amb optimisme els vinents interessants partits internacionals que la Federació té preparats. La vàlua de l'equip visitant tant per la part d'homes com per la femenina, a quedat ben palesa, no tan sols en les curses sinó també en el water-polo.

El primer dia fou una victòria nostra en curses i water-polo; el segon, tot i no estar tant afortunats si bé lluitàrem amb tot coratge per tal de repetir el resultat de la primera jornada, no ho aconseguírem quant a les curses, perquè l'equip visitant té esprinters meravellosos que lluitaren desesperadament per a triomfar, i anivellar una mica el resultat del primer festival. En canvi en el water-polo també volgueren reivindicar-se i esdevingué el partit, tant per una banda com per l'altra, una mica dur, ja que els d'ací volgueren fer prevaldre la seva vàlua la qual cosa lograren. Cal remarcar que el nostre equip de water-polo va jugar molt bé i amb tota serenitat. A la primera part, després d'aconseguir dos gols seguits, veieren com els del «Hellas» empataven, però sense perdre l'entusiasme seguiren lluitant fins arribar a un total de gols molt honorable. Cruells a la porta fou el porter de sempre, incansable, atent a tota jugada, la qual cosa unida a les seves extraordinàries facultats, fou el gran puntal de l'equip barceloní, ja que realitzà parades formidables i xuts forts i perillosos que el davanter centre del «Hellas» prodigava fantàsticament amb la mà esquerra. A més a més, també deturà un penalty que li valgué molts aplaudiments.

Bé per la defensa, acostumada a partits internacionals. Brull fou el jugador infadigable i perillós, ja que la facilitat en el desplaçament en la modalitat de dors que domina l'afavoreix constantment. Giménez féu jugades i un gran nombre de gols. Cabrejas i Sabata destacaren en moltes ocasions malgrat estar el primer un xic de desgràcia en el xut, ja que molts d'ells tocaren el pal. En resum, un equip d'un conjunt excellent que realitzà jugades vistoses, de veterania i internacionalisme.

Wöhel que guanyà en els 100 metres dors.

Francesc Sabater fou la figura màxima en ambdues jornades. El primer dia guanyà els 50 i 100 metres llisos amb unes marques que sense ésser les millors per ell realitzades, són excellents. El segon fou vençut per Jabusch, però en canvi guanyà Sabata, el qual malgrat trobar-se desentrenat, emprà un bon temps.

En els 4 x 100 l'equip visitant demostrà la seva rapidesa al guanyar el nostre equip format per Carulla, Lepage, Sabater i Brull.

Rückevoldt i Heins foren l'admiració del públic en les curses de braça, en les quals aconseguiren ambdós uns temps que no estan encara a la mesura de les nostres possibilitats.

Andreu Lepage triomfà netament en els 200 metres lliures i baté el rècord de Catalunya i d'Espanya que detentava V. Ruiz Vilar amb el temps de 2' 24" 8-10 i el deixà establer en 2' 24" 3-10. Glantz no pogué contenir la impetuositat del nostre campió, el qual en els darrers metres s'imposà netament. L'ovació que el públic li tributà fou prou convincent per a expressar l'entusiasme que allí existia.

Leo Esser, el campió de salts d'Europa en els campionats celebrats a Magdeburg l'any passat, féu gaudir amb el seu impecable estil a tots els concurrents, els quals dempeus aplaudiren calurosament la formidable exhibició que realitzà.

En la prova dels 400 metres social, Martí emprà un temps molt notable (5' 48" 8-10), amb la qual cosa demostrà seguir el seu camí progressiu que a no tardar gaire l'ha de conduir a resultats més positius encara.

Bonacreu en els 100 metres dors, també féu una bona cursa, seguit de Hombravella.

No voldríem acabar aquest petit comentari sobre aquestes jornades que tant han satisfet als nostres aficionats i a nosaltres, especialment, sense expressar el nostre descontent envers una part de públic, el qual xiulà fortament la salutació nacional dels alemanys. Encara que l'altra part de públic reaccionà vivament contrarestant amb aplaudiments per tal de treure el mal efecte que produí a l'equip visitant els esmentats xiulets, la qual cosa no deixà d'ésser una falta de correcció que ens sap greu haver de recriminar, però que creiem imperdonable, ja que en els altres països hom respecta l'opinió i salutació de tot equip foraster encara que no comparteixi l'ideal.

JOAN BRAU

Els nedadors que prengueren part en el gran festival internacional (Foto Sagarra)

CICLISME

Le Grèves fou el guanyador de la París-Tours

París, 6. — La cursa ciclista París-Tours, disputada ahir, donà la victòria a Le Greves, el qual cobrí els 246 quilòmetres del recorregut en 6 hores, 37 minuts i 30 segons. El segon lloc, amb igual temps que el vencedor, es classificà Lapèbie, seguit de Di Pacco, De Caluwe, Speicher, Schepers, Merviel i Vietto, tots amb igual temps que el vencedor.

CALÇAT de primera qualitat, a preus baratissims
Hotel de Ventas - Pelai, 8
MOBLES antics i moderns - Sempre ocasions
Hotel de Ventas - Pelai, 8
RADIOS immillorables, al comptat i a terminis - Aparells, des de 100 pessetes
Hotel de Ventas - Pelai, 8
SUBHASTA diària, tot al millor dient, cada tarda
Hotel de Ventas
PELAI, 8 TELEFON 14370

LA I VOLTA CICLISTA A ESPANYA

L'etapa Saragossa-Barcelona, fou guanyada a l'esprint pel belga Adam

AVUI, LA SETENA ETAPA BARCELONA-TORTOSA

Si haguéssim de jutjar l'interès que la Volta a Espanya pot haver despertat arreu de la Península, per l'entusiasme que ha desvtllat a Catalunya, hauríem de dir forçosament, que se celebra al marge de l'entusiasme popular.

A Catalunya almenys, aquesta organització del diari reaccionari i anti-català que es diu «Informaciones», no ha arribat pas a interessar poc ni gens els esportius, en primer lloc, per una qüestió patriòtica fàcil de comprendre; en segon, perquè la col·laboració estrangera és molt més migrada del que una veritable Volta a Espanya mereix, i en tercer lloc, perquè la lluita entre els nacionals no ha existit en cap moment. Canyardo

ADAM
guanyador de l'etapa Saragossa-Barcelona
(Foto. Puig Farran)

és l'únic que respon a l'interès dels aficionats, però els aficionats ja s'han convençut que entre Deloor, Dignefi i Canyardo, difícilment pot arribar a passar res sorprenent.

A Catalunya, que és on existeix el més nombrós contingent esportiu d'Espanya, aquesta Volta no ha desvetllat expectació. Ningú no en parla, no es comenta enlloc. ¡Quina diferència de com rep cada any l'aficionat català les noves de la Volta a Catalunya!

I la nostra Volta a Catalunya, és l'obra d'una entitat esportiva modesta, que porta cada any a terme la seva obra gràcies a la col·laboració financera que li presten tots els esportius. La Volta a Espanya, en canvi, ha pogut organitzar-la el diari de March, arrencant, de la eufòrica esplendidesa del Govern una subvenció de prop de 70.000 pessetes i de la del senyor Pic i Pon una altra de 20.000.

Ara començarà la nostra Volta a Catalunya, ara és quan es palesarà el veritable entusiasme dels nostres esportius pel ciclisme. Per comprendre tot el que hem dit, n'hi ha prou amb recordar l'entrada apoteòsica que fan cada any a Barcelona els guanyadors de la Volta a Catalunya, i comparar-la amb la migrada i freda manifestació de diumenge, amb tot i que no se celebrà cap altre acte important.

DETALL DE L'ETAPA

A conseqüència de la pluja, la sortida a Saragossa, es retardà un xic. Es presentaren, a les ordres del jutge de sortida, els trenta-tres corredors classificats en l'etapa anterior.

Moments abans de dos quarts de vuit del matí, els corredors sortiren de la plaça de la Constitució. Donà la sortida l'alcalde de Saragossa.

Encara els corredors no havien sortit de Saragossa, quan ja es produí una baixa en l'escamot: la del mallorquí Pou, que sofrí una rebentada; però com que el tren que portaven els corredors no era molt fort, al cap de poca estona pogué prendre-hi contacte.

Als pocs quilòmetres de marxa hi hagué una escapada a càrrec del corredor suís Leo Amberg, i prengué algun avantatge, la qual cosa féu que de moment s'estirés l'escamot, però al cap de quatre o cinc quilòmetres de lluita, i una vegada fou atrapat el suís, es tornà a refer l'escamot i es relentí la marxa.

Continuà la cursa a bon tren, però tots els corredors formaven un grup compacte, ja que no hi hagué intents d'escapar-se. Es registraren per Aljafarín, en un tros de carretera en mal estat per la pluja, diverses baixes a conseqüències de rebentades, entre les quals anotem les de Molina, Bianchi, Ruiz Trillo i Bachero, tots els quals tornaren a incorporar-se a l'esmentat davanter, en el qual anaven la totalitat dels que havien sortit de Saragossa, en passar per Bujaraloz.

La cursa, tot i mantenir-se a un tren acceptable, que oscillava entre 25 i 30 quilòmetres, es féu monòtona. No s'hagué de registrar cap incident ni intent de fugida fins a Lleida, on estava situat el control d'avituallament, on arribaren junts tots els participants a la cursa amb força retard. Per a facilitar les operacions d'avituallament foren donats als corredors tres minuts de neutralització, passats els quals es reprengué la marxa, la qual, aleshores, es féu encara més lenta.

El belga Adam trencà el pedal, però pogué aparlar-lo i reincorporar-se a l'escamot davanter, en el qual anaven tots els corredors en passar per Igualada, on eren esperats per nombrós públic.

En iniciar-se l'ascensió als Brucs marxaven en grup gairebé la totalitat dels participants. S'inicià la pujada a fort tren, amb vistes a una prima «Firestone Hispània, S. A.», que provocà la batalla entre belgues i italians, i se l'adjudicà Dignef, seguit de Molinar i Barral. Els corredors disgregats passaren, però, a escassa distància.

En iniciar-se la davallada, Canyardo rebentà i els belgues, en adonar-se'n, donaren la batalla i desenrotllaren una marxa formidable, que a la baixada arribà a més de seixanta per hora, i continuà a ben bé quaranta en terreny pla; Canyardo, però, aparià ràpidament, i junt amb Cardona, que l'havia esperat, s'emprengueren la cacera del grup. Canyardo realitzà una marxa formidable, i deixà aviat a Cardona, i abans d'arribar a Esparreguera, ja havia aconseguit l'escamot davanter.

Com és natural, aquesta gran batalla que es lliurà a partir dels Brucs, donà lloc al fet que es desfés el grup, i restaren únicament al cap, quan Canyardo aconseguí els primers, Digneff, els germans Delbor, Adam, Max Mulla, Manuel Ruiz Trilla, Montes, Sancho i Moliner; però després d'Esparraguera, minvaren la marxa i anaren prenent contacte amb els primers altres corredors que s'havien quedat enrera, entre ells Cardona, Tallinger, Fayolle, Gimeno, etc.

Per Collbató va perdre contacte Bachero, en rompre la cadena, i a Pallejà fou baixa de l'escamot, per rebentar el neumàtic, l'andalús Montes, que fins aquells moments feia una magnífica cursa.

Prop de Molins de Rei es produí una darrera escapada a càrrec de Max Bulla, en persecució del qual sortí Adam. Tots dos obtinguren algun avantatge, però immediatament Canyardo organitzà la cacera, que fou forta de debò. Marxà a uns 45 quilòmetres per hora, la qual cosa donà lloc al fet que es tornés a desfer l'escamot, i a Esplugues. Canyardo, al davant d'un grup de vuit o deu homes, arribà a aconseguir els dos escàpols, i entraren junts a Barcelona, però en saltar-li la cadena, a Canyardo, fou despegat pels altres, que li prengueren uns segons d'avantatge, i sortiren de l'escamot en pujar per l'avinguda de l'Estadi, Adam i Molinar, seguits de Gustau Delbor.

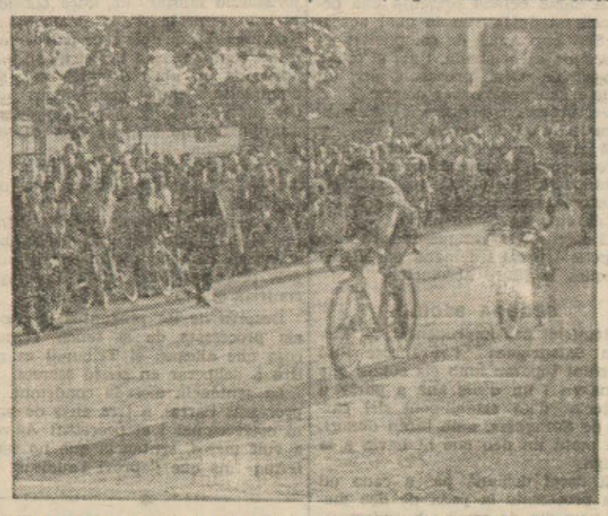

Arribada dels corredors, de la primera Volta Ciclista a Espanya à la Meta. Resultà guanyador d'aquesta etapa el belga Adam i segon l'espanyol Canyardo, el qual es veu en el primer terme
(Express - Foto)

A l'sprint, Adam vencé Molinar, i s'adjudicà l'etapa.

CLASSIFICACIO DE LA SISENA ETAPA

1. Adam (belga), en 9 h. 59 m. 22 s.
2. Barral (italià), igual temps.
3. G. Deloor (belga), igual temps.
4. Digneff (belga), igual temps.
5. Max Bulla (austríac), 9 h. 59 m. 29 s.
6. M. Canyardo (espanyol), 9 h. 59 m. 31 s.
7. Molinar (italià), igual temps.
8. Bianchi (italiá), 9 h. 59 m. 38 s.
9. Cepeda (espanyol), 9 h. 59 m. 39 s.
10. Gimeno (espanyol), 9 h. 9 m. 58 s.
11. Thallinger (holandès), 10 h. 5 s.
12. Vander Ruith (holandès), 10 h. 40 s.
13. Fayolle (italià), igual temps.
14. Cardona (espanyol), igual temps.
15. Sancho (espanyol), ídem.
16. M. Trillo (espanyol), ídem.
17. Leo Amberg (holandès), 10 h. 2 m. 50 s.
18. Montes (espanyol), 10 h. 3 m. 33 s.
19. Gonzàlez (espanyol), 10 h. 4 m. 22 s.
20. Alf. Deloor (belga), 10 h. 7 m. 18 s.
21. Blattman (suís), igual temps.
22. Bianchi (italià), ídem.
23. Valentyn (holandès), ídem.
24. Figueras (espanyol), 10 h. 9 m. 41 s.
25. Ruiz Trillo (espanyol), igual temps.
26. Molina (espanyol), 10 h. 10 m. 5 s.
27. Bachero (espanyol), 10 h. 10 m. 14 s.
28. Mula (espanyol), 10 h. 10 m. 20 s.
29. Esteve (espanyol), 10 h. 10 m. 26 s.
30. Ginés (espanyol), 10 h. 10 m. 54 s.
31. Tuero (espanyol), 10 h. 13 m. 9 s.
32. Pou (espanyol), 10 h. 21 m. 5 segons.
33. Louyet (belga), 10 h. 25 m. 4 s.

CLASSIFICACIO GENERAL

Deloor, 48 h. 00 m. 11 s.
Dignef, 48 h. 8 m. 41 s.
Canyardo, 48 h. 8 m. 50 s.
Molinar, 48 h. 12 m. 55 s.
Barral, 48 h. 21 m. 24 s.
Max Bulla, 48 h. 29 m. 0h s.
Blatman, 48 h. 36 m. 02 s.
A. Deloor, 48 h. 36 m. 02 s.
Bianchi, 48 h. 38 m. 24 s.
Fayolle, 48 h. 40 m. 30 s.
Van Der Ruith, 48 h. 51 m. 15 3.
Ambert, 48 h. 52 m. 52 s.
Valentyn, 48 h. 57 m. 30 s.
Cardona, 49 h. 02 m. 12 s.
Gimeno, 49 h. 06 m. 50 s.
Adam, 49 h. 10 m. 38 s.
Bachero, 49 h. 20 m. 20 s.
Cepeda, 49 h. 22 m. 15 s.
Ruiz Trillo, 49 h. 30 m. 20 s.
Sancho, 49 h. 41 m. 05 s.
Molina, 50 h. 02 m. 08 s.
Gonzàlez, 50 h. 13 m. 27 s.
Tuero, 50 h. 17 m. 53 s.
Figueras, 50 h. 25 m. 24 s.
Louyet, 50 h. 39 m. 25 s.
Montes, 50 h. 55 m. 40 s.
Ballon, 51 h. 06 m. 33 s.
Ginés, 51 h. 09 m. 10 s.
R. Ruiz, 51 h. 21 m. 22 s.
Tallinger, 51 h. 36 m. 14 s.
Pou, 51 h. 43 m. 07 s.
Esteve, 51 h. 52 m. 55 s.
Mula, 52 h. 17 m. 29 s.

El recorregut i el que manca a recórrer

ETAPES CORREGUDES

1.ª Madrid - Valladolid (185 km.). Guanyador, Digneff.
2.ª Valladolid - Santander (251 km.). Guanyador, Escuriet.
3.ª Santander - Bilbao (199 km.). Guanyador, Deloor.
4.ª Bilbao - San Sebastian (235 km.). Guanyador, Digneff.
5.ª San Sebastian - Saragossa (264 km.). Guanyador, Canyardo.
6.ª Saragossa - Barcelona (310 km.). Guanyador, Adam.

ETAPES QUE FALTEN RECORRER

Dimarts: 7.ª Barcelona - Tortosa (188 quilòmetres).
Dimecres: 8.ª Tortosa - València (188 quilòmetres).
Dijous: 9.ª València - Múrcia (265 quilòmetres).
Divendres: 10.ª Múrcia - Granada (285 quilòmetres).
Dissabte: 1.ª Granada - Sevilla (260 quilòmetres).
Diumenge: Descans.
Dilluns: 12.ª Sevilla - Càceres (270 quilòmetres).
Dimarts: 13.ª Càceres - Zamora (275 quilòmetres).
Dimecres: 14.ª Zamora-Madrid (250 quilòmetres).

LLUITA A LA CORDA

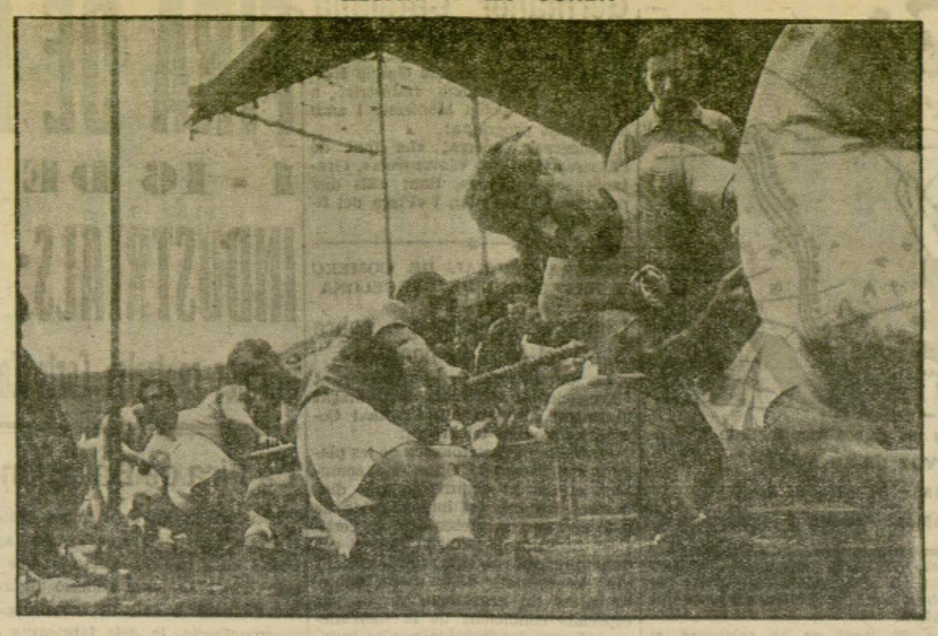

Un moment dels Campionats de Catalunya de lluita a la corda, entre el Martineno i el Badalona
(Foto. Centelles)

El matx Portugal - Espanya, a Lisboa

L'equip espanyol, mancat de línia mitja, amb dificultat va poder sostenir un empat a 3 gols

Vantolrà fou el millor jugador de l'equip d'Espanya

DETALLS DEL PARTIT

Lisboa, 6. — Amb motiu del dotzè partit de futbol Espanya - Portugal, vingué a aquesta capital un gran contingent d'aficionats, tant de les provincies lusitanes com d'Espanya. Els especuladors aprofitaren l'ocasió per a demanar per les localitats deu vegades el seu valor. Algunes entrades es cotitzaren a 200 pessetes. Malgrat això, a l'hora de començar el partit sobrava quelcom de paper, que fou donat al seu preu.

L'estadi de Lumiar, que malgrat la pluja estava polsós, reuní unes 25.000 persones. Els jugadors, en sortir al camp, abans de dos quarts de cinc de la tarda, foren acollits amb aplaudiments, sobretot els portuguesos. Una banda de música interpretà els himnes nacionals dels dos països.

En aparèixer a la llotja presidencial el general Carmona, fou llargament aplaudit. En una altra llotja hi havia el ministre d'Espanya, senyor Ramírez Montesinos. Els jugadors, davant la llotja del President portugués, donaren els «hurras» de costum en aquests casos i formaren per a començar el partit.

Els equips formaren així:

Espanya.—Eizaguirre, Areso, Quincoces, Cilaurren, Soladrero, Lecue, Vantolrà, Lluís Regueiro, Làngara, Iraragorri, Gorostiza.

Portugal.—Soares, Jurado, Gustavo, Albino, Ruit, Pereira, Mourau, Víctor Silva, Soeiro, Pinga i Nunes.

L'àrbitre fou el francès Mr. Conrie, ajudat per un «linesman» de cada país. L'espanyol fou el senyor Antoni Càrcel.

Amb lleuger retard amb relació a l'hora anunciada, començà el joc. Des del principi hom constatà que els espanyols estranyaven el bot del cuir en el terreny dur malgrat l'herba i tardaren a entrar en joc. S'aprofitaren d'això els portuguesos per a dominar en els primers moments. Actuaven a favor del vent. Malgrat els esforços dels migs espanyols, els portuguesos avançaren fàcilment, però sense gran perill. Hi hagué una topada entre Soladrero i Pinga, i a la poca estona la porta d'Eizaguirre encaixava el primer corner. El primer perill real per a la porta d'Espanya fou un gran xut de Víctor Silva, que fou anullat pel porter sevillà.

Durant un quart d'hora dominà Portugal; es destacaren Lecue i Cilaurren, sobretot el primer, en l'obra defensiva, i passat aquell temps començaren a desenvolupar-se amb llibertat els davanters espanyols.

Quan els lusitans atacaven hom pogué observar que Areso, de l'equip hispànic, el qual substituí a darrera hora Zabalo per tenir aquest unes dècimes de febre, no actuava amb completa soltura.

Per fi, Espanya obtingué un corner, que fou l'inici del seu avantatge. L'extrem portuguès Nunes hagué de retirar-se i fou substituït per Valada. Els davanters espanyols intensificaren el seu atac fins aconseguir un segon corner.

Obligat Soares a cedir el segon corner contra la seva porta, llançà la pilota Gorostiza; Vantolrà, situat a força distància de la porta portuguesa, recollí la bala amb el cap i el posà, amb la seva rematada, fora de l'abast de Soares.

Entre el públic i l'equip portuguès la decepció causada pel gol espanyol fou enorme. El seleccionador, senyor Oliveira, disposà que el porter Soares, el qual no havia tingut cap culpa pel gol magnífic aconseguit per Vantolrà, fos substituït per Dyson.

En canvi, per als espanyols, el gol fou una injecció d'optimisme. Perderen aleshores la feixuguesa amb què es movien. Vantolrà féu emotiu el joc amb les seves intervencions. El domini fou d'Espanya. Cilaurren i Pinga topen i l'àrbitre els obliga a reconciliar-se.

Els perills per a la porta dels lusitans es repeteixen. Els jugadors hispànics juguen amb regularitat, però el partit no té gran mèrit. L'equip potuguès és castigat amb un cop franc per una traveta a Lluís Regueiro. En un centre de Vantolrà, Regueiro perd una ocasió i moments després és Làngara, el qui no n'aprofita una altra.

La lluita es desenvolupa sense gran emoció. La superioritat espanyola és franca, però la célebre «fúria» té poques manifestacions. Malgrat això, ve el segon gol per als espanyols. És obra de Làngara, el qual xuta des de lluny, un tret creuat.

Els darrers moments del primer temps passen sense la més petita inquietud per als espanyols, els quals actuen segurs però sense esforçar-se.

El primer temps acaba, doncs, amb un 2 a 0 a favor dels espanyols.

En sortir l'equip hispànic per al segon temps hom observa una modificació: no surt Soladrero, i ocupa el centre de la línia mitgera espanyola Cilaurren; el seu lloc el cobreix el català Pedrol. Després hom pogué veure que aquestes substituc ions no foren encertades. En l'equip portuguès torna a reaparèixer Nunes.

Espanya ataca en els primers moments. Anotem una traveta a Làngara i en un centre de Vantolrà la pilota es passeja davant Dyson sense trobar rematador.

Després d'aquesta fase, que dura uns deu minuts, l'equip portuguès té una reacció inesperada. Quincoces sofreix la primera topada. Els perills foren diversos, però Eizaguirre aconseguí salvar-los tots amb fortuna. El joc resulta més distret que en la primera part.

Els espanyols es mouen amb facilitat. Hi ha un «off-side» de Vantolrà. Després, un ràpid canvi de joc de Làngara permet a Gorostiza recollir la bala i trametre-la a la xarxa portuguesa. Es el tercer i darrer gol per a Espanya.

Gairebé valia més que aquest gol no fos marcat. Els portuguesos tornen a treure el coratge dels primers moments del partit i es bolquen sobre la porta espanyola. Víctor Silva dispara i salva Eizaguirre. Hi ha una sèrie de «melées» complicadíssimes per a la porta espanyola. Hi ha un corner. Llançat per Mourau, Soero espera la caíguda del cuir i remata de cap a la xarxa i aconsegueix el primer gol per als portuguesos. Eizaguirre, en aquesta jugada, estava obstaculitzat. Dinou minuts de la segona part. Enorme entusiasme.

El temps que passà entre el primer i el segon —tres minuts— fou un desbordament de tot el coratge que eren capaços de desplegar els lusitans, tant els jugadors com el públic.

Areso repelleix fluix el cuir i recull Pinga i xuta. L'estirada d'Eizaguirre és inútil.

La fúria portuguesa és difícil de contenir. Els espanyols, per a defensar-se, tornaren a prendre l'ofensiva. Era la millor mesura. Aconsegueren novament situacions de perill. Gairebé sempre per Vantolrà, però la cosa durà poc. Migs i davanters portuguesos portaren el joc al terreny espanyol. Areso va cometre la imprudència de carregar descaradament Pinga dintre l'àrea. Els espanyols protestaren, però Mr. Conrie s'imposà i Pinga llança el penal i aconsegueix el gol de l'empat als 32 minuts de joc de la segona part.

En els darrers minuts el partit transcorregué enmig d'una cridòria fenomenal. El públic torna a concebir l'esperança de guanyar. Les jugades no foren molt vistoses, sinó, en canvi, molt violentes. La técnica tornà a estar al costat dels espanyols.

En acabar el matx, jugadors dels dos equips foren trets a pes de braços.

COMENTARI BREU

Lisboa, 6. — L'equip espanyol, que començà jugant malament, va refer-se als 20 minuts i en la resta de la primera part realitzà un magnífic partit, superior i técnica i ràpidesa als seus contraris. En realitat, la superioritat tècnica dels espanyols fou neta en tot moment, si bé aquesta superioritat tècnica, en la segona part, fou desbordada per la fúria de l'equip portuguès, que jugà amb gran ardor i amb una ràpidesa insuperable.

Amb 2 a 0 acabà el primer temps a favor dels espanyols, i a poc de començar el segon temps marcà el tercer gol l'equip espanyol. Semblava que amb aquest avantatge estava assegurada la victòria espanyola, però els portuguesos reaccionaren i es llençaren a un furiós atac. Hem de dir, però, que si no hàguessin estat ajudats per l'àrbitre, el qual mostrà una gran incapacitat, i deixà jugar brut per part dels portuguesos, el partit hauria acabat amb 3 a 1 a favor dels espanyols, perquè el primer gol dels lusitans, aconseguit en un corner, no havia d'ésser vàlid. Soero, el qual rematà el corner, estava en franc off-side, ja que estava darrera del porter espanyol, i en aquesta posició rematà mentre un altre jugador portuguès subjectava Eizaguirre.

El segon gol fou magnífic i a ell no ha d'oposar-se res. El tercer, de penal, fou una cosa absurda. No existí la falta més que en la imaginació de l'àrbitre. A més, si s'havia de considerar la càrrega d'Areso com a mereixedora de càstic, els portuguesos haurien d'haver estat castigats amb 3 o 4 penals.

Aquest fet originà una llarga discussió i estigué a punt que el partit acabés malament, ja que com a conseqüència que l'àrbitre mantenia la seva decisió que es tirés el penal hi hagueren intents d'agressió entre els jugadors d'ambdós bàndols.

L'equip espanyol, en conjunt, féu un dels seus pitjors partits i a aquestes hores el senyor García Salazar ja deu meditar sobre l'equip que presentarà contra Alemanya, ja que, de presentar-se el mateix equip d'ahir i jugar en les condicions que ho feren alguns dels seus elements la derrota de l'equip espanyol és segura i per ampli marge.

En la porteria, Eizaguirre estigué magnífic i no tingué la culpa de cap dels tres gols.

En la línia mitgera, el millor Lecue. Soladrero, en el mig-centre, demostrà que no està en condicions per a ocupar aquest lloc a l'equip espanyol. Quan Cilaurren no ocupà el centre de la línia mitgera hi hagué més eficàcia en ella. Pedrol, nerviós, féu també un mal partit.

De la davantera, els millors els extrems, i d'aquests el millor de tots Vantolrà. Làngara ha perdut aquelles magnífiques qualitats i demostrà estar en baixa forma. Li manca empenta i està massa acostumat al fet que es jugui per a ell, per la qual cosa amb un bon marcatge és fàcil anullar-lo. Els interiors, malament, tant Regueiro com Iraragorri.

La defensa, en general fluixa; el pitjor, Areso. De poder-se arrenglerar el pròxim diumenge Zabalo, el qual ahir no ho pogué fer per indisposició, aquesta línia, amb Quincoces - Zabalo estaria millor coberta.

Els portuguesos, durs i bruts. No demostraren grans qualitats en el joc.

El públic, apassionat en extrem.

OPINIONS DESPRES DEL PARTIT

Lisboa, 6. — El President de la Federació Portuguesa ha manifestat que l'empat és just.

El senyor Lluís Alvarez Zamanillo, secretari general de la Federació Castellana de Futbol, ha dit que el partit ha estat un dels pitjors jugats per Espanya. El primer gol portuguès no havia d'ésser concedit, i quant a la concessió del penal fou una cosa absurda.

Cilaurren ha manifestat que l'equip portuguès no juga a futbol, ja que els seus jugadors no fan més que pegar patades i empentes. El penal amb què fou castigat l'equip espanyol no existí, perquè si els hispànics havien d'haver estat castigats amb el penal, els lusitans haurien d'haver estat castigats moltes més vegades.

Per què es fa servir l'Estadi de Montjuïc

DE QUALSEVOL COSA EN DIUEN ESPORT

Barcelona, la ciutat, l'esforç dels ciutadans, va pagar res més que prop de deu milions per a la construcció d'un Estadi. L'Estadi de Montjuïc, construït com es varen construir tantes altres coses en època de disbauxa dictatorial, té moltes falles que ara no és moment de posar al descobert, però el cas és que la ciutat va invertir deu milions en la seva construcció.

Un estadi, nosaltres creiem que tothom, ciutadans i la gent que els governa, sabien perquè havia d'ésser emprat. Ja en època dels grecs, l'estadi era el lloc on es practicaven els anomenats Jocs d'Estadi, o sigui les grans competicions esportives, d'entre les quals destacaven els Jocs Olímpics. Arreu del món encara es continua la tradició dels grecs i els estadis són els temples aixecats per al cultiu de l'esport.

A Barcelona, ja en època de la Dictadura, tot just acabat de construir, els seus padrins, en comptes de preocupar-se d'organitzar-hi actes esportius d'importància, ja tingueren la lluminosa idea de portar a cap aquella «gatada», de l'inoblidable «Torneo a la antigua usanza», les curses de «dirt-track» i aquella no menys inoblidable missa monumental. El «Torneo a la antigua usanza», a més de fer malbé tot el camp de futbol, deixà degudament dipositat el microbi del «tètanos», el «dirt-track» va desfer materialment la pista de cendra que havia costat més de cent-mil pessetes, i la missa, va deixar l'herba tan feta malbé com si l'hagués envaït una plaga de llagosta.

De cop i volta, les coses han canviat. ¡Han canviat tantes coses a Catalunya d'un temps ençà! L'esport no podia escapar d'aquesta fatal desgràcia, i de cop sorgeix l'escàndol.

Una casa comercial, la «S. E. I. D. A.», per als fins de propaganda d'un dels cotxes que representa, tingué la lluminosa idea d'efectuar a l'estadi unes proves amb les quals intentà endebades embadalir el públic. I fet i dit; l'Ajuntament del senyor Pic concedeix l'autorització per tal que la moixiganga es porti a cap. I ja teniu un automòbil corrent per la pista de cendra a tota velocitat, i després, al mig del camp de futbol, travessà un arc de fusta al qual s'havia calat foc prèviament. Resultat, que la pista de cendra fou víctima de grans desperfectes i el camp de futbol, el camp damunt el qual d'aquí a ange han de jugar el «Sunderland» contra la Selecció Catalana, quedà ple de sots, i l'herba aixafada i socarrimada.

A part d'això, quan la Federació de Futbol, posem per cas, demana l'Estadi per tal de celebrar-hi un gran partit de futbol, ha de pagar un percentatge important per lloguer de l'Estadi i s'ha de fer càrrec de les despeses que ocasionin els desperfectes que hi hagin pogut haver. Ens agradaria saber si l'Ajuntament del senyor Pic ha tingut per a la «S. E. I. D. A.» el mateix tracte.

S'havia anunciat que un cotxe «Chrysler» conduït per un nord-americà, donaria la volta de campana per al de fer una demostració de la solidesa de la seva carrosseria. No hi hagué tal demostració, ja que el cotxe no féu altra cosa que rodolar de costat. Fou això sí, aquesta és la veritat, una pobra demostració, ja que diàriament hi ha cotxes que bolquen a més velocitat i sofreixen menys desperfectes que aquest «Chrysler» de la «S. E. I. D. A.».

Resumint, el públic ben aviat comprengué que tot plegat era aigua calenta. Per això es guardà molt bé d'exterioritzar el seu entusiasme, el contrari del que els organitzadors esperaven que faria.

TAXISTES VEGEU ELS NOUS DESCAPOTABLES RENAULT
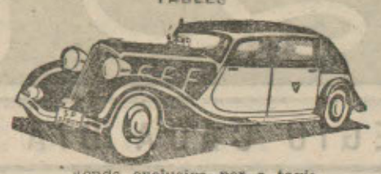
Venda exclusiva per a taxis
GARATGE CUBANO - Corts, 157

FUTBOL

L'Olímpique de Marsella s'adjudica la Copa de França en vèncer, per 3 a 0, el Stade Rennais

París, 6. — El matx final de la Copa de França de futbol, disputat ahir, a l'estadium de Colombes, entre l'Olympique de Marsella i el Stade Rennais, donà la victòria al primer per tres gols a zero.

En aquest campionat han pres part 561 equips.

MOTORISME

Varzi, damunt «Auto-Unión», guanya en el Gran Premi de Túnis

Tunis, 6. — Ahir es disputà el Gran Premi Automobilista de Tunis, el qual fou guanyat per l'italià Varzi, sobre cotxe Auto-Unió. Ha cobert el recorregut en tres hores, 5 minuts, 40 segons i un quint, a la mitjana de 163,869 quilòmetres per hora.

En segon lloc es classificà Vimille, en 3 h. 9 m. i 4-5; tercer, Etancelin; quart, Comotti, a tres voltes.

ACUMULADORS Prest-O-Lite POTENTS I SEGURS
ACUMULADORES ELÉCTRICOS, S. A. CORNELLÁ (BARCELONA)

UN GRAN CAMPIO ASSASSINAT PER LA SEVA COMPANYA

Henri Pélissier, el famós campionissim ciclista francès, en el seu llit de mort. El contemplen, a l'esquerra, el seu germà Francis, i a la dreta, la seva filla Jeanne i l'altre germà, Charles
(Foto Keystone)

IV Concurs de Fotografies dels «Amics de les Roses»

El Concurs organitzat per l'Associació «Amics de les Roses» amb el propòsit de fomentar l'interès per a les roses i d'estendre l'art fotogràfic cap a la reproducció d'aquestes flors, se celebrarà el juny vinent, segons les següents

BASES

1.ª Cada concursant podrà presentar tantes fotografies com desitgi, però no podrà obtenir més d'un premi.

2.ª Les fotografies podran ésser directes o ampliades i pels procediments i mides que prefereixi el concursant.

3.ª Els premis seran:

Premi dels «Amics de les Roses», consistent en una medalla d'honor. Al lot més nombrós de bones fotografies de roses consignant el nom de les varietats.

Premi «Concurs Internacional de Pedralbes». 100 pessetes, al millor lot de fotografies de roses d'aquest Concurs obtingudes a l'aire lliure.

Premi «Construcciones y Servicios S. A.». (Contractista dels jardins de Barcelona.) Medalla d'or dels *Amics de les Roses* i 100 pessetes. A la millor fotografia autocroma de roses.

Premi Josep A. Gomis. (President dels *Amics de les Roses.)* 100 pessetes. Al millor grup de tres roses, podent ésser de més d'una varietat, però cal indicar els seus noms.

Premi Jordi Mata. 100 pessetes. A la millor composició fotogràfica de roses.

Hom gestiona la concessió d'altres premis.

El Jurat podrà, segons mèrit, dividir els premis.

4.ª Les fotografies hauran d'enviar-se amb lema junt amb un envelop que portarà escrit el mateix lema i contindrà al seu interior el nom i senyes del concursant.

5.ª El Jurat es reserva el dret de no admetre les fotografies que no s'ajustin a les bases del Concurs.

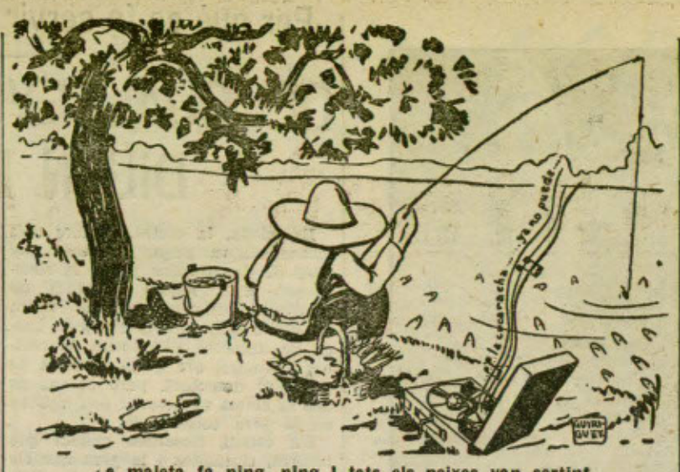

La maleta fa ning, ning i tots els peixos van sortint

MALETA PORTATIL «LA VOZ DE SU AMO»

COMPANYIA DEL GRAMOFON - ODEON, S. A. E.

Servei tècnic en reparacions de gramòfons. — Pelai, 1 — Barcelona

6.ª En presentar les fotografies hom haurà de consignar quin premi aspira.

7.ª Les fotografies premiades quedaran de propietat dels *Amics de les Roses*, amb el dret conseqüent de reproducció.

8.ª La Direcció de Parcs Públics facilitarà els permisos necessaris per a obtenir fotografies de les roses en el Concurs Internacional de Pedralbes.

Els socis collaboradors Pere Dot, Camprubí, Cortès, Munner i la Direcció de Parcs ofereixen galantment als aficionats llurs jardins per a obtenir les fotografies de roses que desitgin.

9.ª El local on se celebrarà el Concurs, així com el lloc i temps on hauran d'enviar-se les fotografies, s'anunciarà per la Premsa en els primers dies del mes de juny.

10.ª El Jurat estarà compost per tècnics fotogràfics i roseristes a fi de reunir les màximes garanties d'en cert tant en l'aspecte de fotografia com en la vàlua roseristica de les proves presentades a concurs.

Llegiu LA HUMANITAT

Germanor Catalana

El proper diumenge, dia 12, a les cinc de la tarda, tindrà lloc una audició de sardanes al saló Garcia Hernàndez, encreuament Indústria, a càrrec de la Cobla Montseny i amb el següent programa:

«Ronera», Saderra; «La font de l'Albera», Morera; «Jovenívola», Gratacós; «Blancaneu», Bou; «Els dos promesos», Mercader, i «Plaça del firal», Vicenç.

CAMBRA OFICIAL DE COMERÇ I NAVEGACIO DE BARCELONA

L'impost fitopatològic sobre el cotó en floca

La Cambra Oficial de Comerç i Navegació de Barcelona ha adreçat al senyor ministre d'Indústria i Comerç el següent telegrama:

«L'Oficina Fitopatològica de les plagues del camp de Barcelona comunicà el dia 29 d'abril que dos dies després exigiria en importacions de cotó en floca la presentació de certificat fitosanitari d'origen i en el cas de no presentar-se aquest el pagament de determinats drets. Sens dubte és injust tal gravàmen, perquè per especials condicions de la mercaderia i forma d'embalatge resulta innecessària i ineficaç la seva inspecció. La Cambra de Comerç i Navegació de Barcelona prega a V. E. que intervingui per a evitar els grans danys que causa aquesta disposició fent que resti de moment en suspens per a mercaderies en port i en camí, cosa que seria d'innegable equitat encara que no fos com és injust l'impost. Li avancem gràcies per la seva gestió, que no dubtem serà eficacíssima i el saluden afectuosament. Amadeu Maristany, president accidental; Bartomeu Amengual, secretari general.»

FIRA DE BARCELONA

1 - 16 DE JUNY 1935

INDUSTRIALS: No espereu a darrera hora a demanar el vostre stand

Oficines centrals: Corts Catalanes, 592. - Telèfon 11930

La Fira de Barcelona

Són moltes les aportacions collectives d'industrials que aquest any figuraran a la Fira. Entre les que ja han donat la seva adhesió figuren les de curtits, calçats, metallúrgia, marroquineria, la dels fabricants de joguines i articles de basar. Altres també importants com les de perfumeria i determinats productes químics, etc., estudien el mitjà de fer una exhibició de conjunt, que cridarà poderosament l'atenció. La Secció d'Alimentació i altres seran també nombroses i contribuiran a donar relleu i interès a la Fira el considerable nombre d'exhibicions isolades que competiran amb riquesa i bon gust.

La Justícia

*

AUDIENCIA

PRIMERA SECCIO

Els anuncis de casament donen molt resultat. — Una dama respectable, per l'edat, posà un anunci a «La Vanguardia», exposant els seus desigs matrimonials. El llegí Santiago Amat Molfulleda i es presentà al lloc indicat per l'anunci.

Una vegada allà, la dama respectable li exposà els seus plans de casori, però l'avui processat en veurela tan superior a ell, per l'edat, no es mostrà partidari de compartir amb ella el tàlem matrimonial. I així quedaren.

Santiago, en arribar, després de dinar, al café, explicà als seus amics l'ocorregut, i un d'ells digué que ell es veia capaç de casar-s'hi i de molt més, si veritablement la dama de referència comptava amb cabals suficients per a fer «la felicitat d'un home», tal com deia l'alludit anunci. Es posaren d'acord, i Amat presentà el seu amic a la inquieta senyora.

L'amic, que era un subjecte poc recomanable pel que es veurà després, acceptà les proposicions matrimonials, i fins i tot donà i acceptà ofrenes de nuviatge de la «dulcinea» sexagenària.

Un bon dia — segons declarà Amat en el moment de la prova testifical — els dos promesos i ell anaren a fer un berenar als afores de Barcelona, i ell — home púdic — hagué de presenciar com els dos «enamorats» es besaven i es prometien el més profund i etern amor.

Fins ací no hauria passat res, però, ¿quina no seria la sorpresa de Santiago Amat quan s'assabentà que el seu company de café havia desaparegut de Barcelona, junt amb 4.750 pessetes que la mestressa dels seus amors li havia facilitat per a l'adquisició de mobles per tal d'amoblar el pis que havia d'ésser el seu niu.

La dama befada presentà una denúncia al Jutjat, en la qual acusava Santiago Amat de complicitat en l'estafada mencionada, i ací el teniu, l'àngel de Déu, processat per un delicte que negà haver comès.

Del promès i de les 4.750 pessetes no se n'ha saput res més.

El fiscal en les seves conclusions aprecià que el processat estava en combinació amb el que fugí amb els diners, i demanà per a l'Amat la pena de cinc mesos de presó.

El defensor no estigué d'acord amb la petició fiscal i demanà per al del banquet la lliure absolució.

SEGONA SECCIO

Homicidi per imprudència. — Marian Saladrigues i Francesc Fitó Llardini toparen amb els cotxes que menaven i un d'ells anà a parar a l'interior d'un establiment del carrer de Saragossa, amb tanta dissort, que matà un nen que hi havia a la botiga.

El fiscal demanà per a cada un dels processats la pena de deu mesos i un dia de presó i la indemnització corresponent a la família del mort i als perjudicats pels danys causats pel vehicle.

TERCERA SECCIO

Suspensions. — Per motius diversos foren suspesos els actes anunciats.

QUARTA SECCIO

Robatori amb abús de confiança. — Constantina Rojas comparegué davant el Tribunal, pel suposat delicte de robatori d'una certa quantitat en una casa d'Arenys de Mar, on servia.

El fiscal aprecià l'abús de confiança, i, per tant, demanà per a la processada la pena de quatre mesos i un dia de presó.

NOTICIARI

Explosió d'una bomba. — S'ha donat compte al Jutjat de l'explosió d'una bomba ocorreguda a la porta d'una editorial del carrer del Bou de Sant Pere, núm 9, que causà destroces a la façana i trencadissa de vidres a les cases veïnes.

Enterrament. — Diumenge tingué lloc l'enterrament de la senyora Concepció Parera, germana del jutge del mateix nom. Presidiren el dol el President del Tribunal de Cassació, senyor Gubern; el President de l'Audiència, i el senyor Parera, jutge del Jutjat núm. 2, germà de la finada.

En pau reposi.

La importació de carbó vegetal

Precisar aclarir que el telegrama dirigit al ministre d'Indústria i Comerç, signat pel president de l'Institut Agrícola de Sant Isidre, interessant es prohibeixi el desembarc de carbó vegetal, es tracta segurament d'un error, pel fet que la Federació d'Exportadors de Carbó Vegetal d'Extremadura donaren conformitat a la Comissió Gremial per a la concessió de llicències, i pel que es refereix a l'Associació de Magatzemistes de Carbó Vegetal i Unió de Detallistes, les respectives directives han ja desautoritzat públicament el referit telegrama.

El Consell de guerra d'ahir

CONTRA DOS PAISANS PELS FETS REVOLUCIONARIS DE GENER DEL 1933

Ahir, a les deu del matí, al Saló d'Actes de l'edifici de Dependències Militars, va tenir lloc el Consell de guerra per a veure i fallar la causa instruïda pel tinent coronel jutge senyor Martínez Peñalver, contra els paisans Didac Parral Pelegrí i Baptista Agustí, acusats del suposat delicte d'agressió a la força armada. Presidí el Tribunal el coronel senyor Fermí Espallargues, i actuà de ponent el capità senyor Alfred Aguilera, de fiscal el tinent senyor Mestas i de defensor el lletrat senyor Joan Russinyol Soulero.

Aquesta causa s'havia d'haver vist el passat mes de novembre, però és va ajornar la vista a causa dels fets d'octubre. També figura processat en aquesta causa un individu anomenat Joan Marco Mozo, el qual està en rebel·lia.

De la lectura de l'apuntament es desprèn que el dia 8 de gener del 1933 en ocasió del moviment anarco-sindicalista— els processats, parapetats darrera els arbres al carrer de Pujades, cantonada al de Roger de Flor, varen fer foc contra una parella de la guàrdia civil que anava en un tramvia en direcció a l'Estació del Nord, per tal de prestar servei en aquell indret. La parella de la guàrdia civil va baixar del tramvia per tal de repellir l'agressió i contestà a ella fent foc. Al soroll dels trets acudí una altra parella de la guàrdia civil, mentre els agressors es feien escàpols. Ambdues parelles, en dos cotxes, sortiren en persecució dels agressors, i, finalment, aconseguiren detenir-los. Es desprèn de les conclusions prestades al sumari per la guàrdia civil, que un dels processats, i s'assenyalà concretament, Didac Parral, va llançar a la guàrdia civil una bomba de mà, que va fer explosió si bé no causà cap lesió. Es llegeixen diverses declaracions de la guàrdia civil i totes coincideixen a confirmar els fets en la forma que figuren ressenyats en l'atestat.

Acabada la lectura de l'apuntament, el defensor i el fiscal renuncien a l'interrogatori dels processats i als testimonis.

Seguidament, el fiscal llegeix el seu informe d'acusació. Relata els fets en la forma ja coneguda i els qualifica com un delicte d'agressió a força armada, si bé, per no haver resultat cap ferit, el qualifica com a actes amb tendència a ofendre d'obra la força armada i sollicita que s'imposi a cada un dels processats la pena de tres anys de presó correccional.

A continuació, el lletrat senyor Rossinyol llegeix el seu informe de defensa. Diu que no comprèn com aquesta causa ha pogut arribar a la vista en Consell de guerra, tota vegada que negà la competència a la jurisdicció militar. Fa unes consideracions respecte de la competència i després diu que els seus patrocinats estan compresos en la llei d'amnistia aprovada en abril d'aquell any, llei d'amnistiu —diu— que empara des del general Sanjurjo, fins el darrer anarquista que disparà pels carrers de Barcelona.

Acabà demanant que siguin inclosos en l'esmentada llei els seus patrocinats.

Acabada la lectura del seu informe, el President pregunta al defensor si no té res que afegir en defensa dels processats. El senyor Rossinyol contestà que no.

Després de les preguntes de rigor als processats, de si tenen alguna cosa que allegar, el Tribunal es retirà a deliberar en sessió secreta.

La sentència dictada condemna el processat Parral, a tres anys de presó correccional i el processat Agustí a vuit mesos, sentència que no serà ferma fins que l'aprovi l'auditor.

Mobles López Carme 44

LLEGIU CADA DIA «LA HUMANITAT»

AVIS

la humanitat

es complau a fer avinent als seus lectors i simpatitzants, que té a la seva disposició el darrer retrat (la millor producció fotogràfica realitzada, obra de l'artista Màrius de Bucovich) de l'Honorable senyor FRANCESC MACIA i LLUSA, Primer President de la Generalitat de Catalunya.

Edició Popular, al preu de 3'50 ptes., sense marc, i 10 ptes. amb marc (Descompte als majoristes).

Per encàrrecs adreceu-vos a les oficines de LA HUMANITAT (Ronda Universitat, 25) - Telèfon 22122

Bar Petit Miramar

Casa recomanable pel seu peix fresc i menjars d'encàrrec

Exquisits plats de popets com enlloc més de Barcelona

Gran terrassa per a banquets i festes

— PASSEIG NACIONAL, 62 —

Barcelona. — Telèfon 19235

Morenes, Fístules, Llagues

Furòncols, Eczemes, Clivelles i altres malalties de la pell. Es guareixen usant

Rumany

Tub, 5'80 ptes. Escudellers, 8; Casa Alsina, Passatge del Crèdit, 4, i altres Farmàcies i Centres d'Específics

SAC GUARDA-ROBA "SIEMPREFINO"

el millor i el de major garantia per a protegir els seus vestits o pells contra els estrolls de les *Arnes*, de la llum i de la pols. Exigiu sempre el Sac Guarda-roba *"Siemprefino"* únic de *paper impregnat* (patentat).

Cada Sac "Siemprefino" va provist d'un segell numerat de legitimitat, que el distingeix d'ALTRES SACS INEFICACOS PER ÉSSER DE PAPER CORRENT. Ptes. 1.50 cada un. Tamany 160 × 70 cms. Pes 110 grams. De venda en "La Villa de Parà", Fivaller (abans Ferran), 32; C. A. Vicenç Ferrer, Pl. Catalunya; J. Uriach & C.º, S. A., Bruc, 49 i en altres establiments. Venda a l'engròs: C. E. P. A., Sant Baudili (Barcelona).

VIES URINARIES

DEFECTES SEXUALS

FARRE PIJUAN

Metge especialista

RAMBLA CANALETES, 11, 1er.

VENDA I CLINICA

D'ENCENEDORS

CASA SUBIROS

Hospital, 42 - Tel. 13651

CAMISERIA

Ferrer Batlles

36, Boqueria, 38

Especialitats — Camises a mida — Adam i model RAGLAN (patentada)

MITGES «FERRO» (de garantia)

PREUS BARATISSIMS

MERCAT D'OCASIONS

COMPRA / VENDA / CANVI

DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRIURE I DE COSIR, MALETES, DISCOS, etc

TOT D'OCASIO

CORTS CATALANES, 414

Telèfon 30422 BARCELONA

ANUNCIS PER PARAULES

Les dues primeres ratlles 1'00 pesseta

Cada ratlla de més ..... 0'30 »

HOSTES I PENSIONS

30 PESSETES setmanals tot estar. Dr. Dou, 12, 1er. 2.a.

2 AMICS tot estar, falten Alt de St. Pere, 17 2on. dreta (costat, Orfeó Català).

EMPRESA MARES, facilita gratis pensions i habitacions. Rambla de les Flors, 30, 1er. 2.a

HABITACIO amb mobiliari, llogo a senyor amb b. referències. Urgell, 118, 3er. 1.a.

PENSIO, 6 a 9 pessetes diàries, fixos des de 150 ptes. mes, tot confort. - Pl. Macià, 18, pral.

HABITACIONS dormir, tot estar. Passatge Bernardino, 6 3er. 1ra., Entrada carrer Hospital.

CEDEIXO habitació i sala b. carrer Aribau, 46, pral. 2na.

ARC ST. RAMON DEL CALL, 5, 3er. 2na, desitjo jove sols dormir.

FALTEN 1 o 2 joves tot estar. Sta. Rosa, 31, pral. 2na. Gràcia.

JOVE, sols dormir. Riera Alta, 61, 3er. 2na.

DESITJO hostes a tot estar. Diputació, 139, pral primera.

TAMARIT, 70, 1er. 2.a. habitació per a senyoreta.

CEDEIXO habitació sols dormir. Francesc Layret, 188, entresol, 2na.

PENSIO tot estar o sols dormir. Hospital, 101 entresol, 2na.

5 DUROS dormir espléndida sala. Tallers, 29, 3er. 2na.

DESITJO 1 o 2 amics sols dormir, únics. Viladomat, 59, 5è. 1ra.

SENYORA cedeix habitació dret cuina. Rocafort, 15, pral. 2na.

CASA PARTICULAR, 1 o 2 amics t. estar 4 pessetes diàries, tot comprés. Pl. Llibertat, 13 2on. (G.)

HABITACIO ventilada, 30 ptes. Pl. Letamendi, 26, 4rt.

CASA PARTICULAR lloga habitació, amb pensió o sense. Escriure amb referències a LA HUMANITAT núm. 208.

PENSIO MARTA. Agradables habitacions, conf.-tel. b. Primer Maig, 11, pral.

DIVERSOS

VIATJANT s'ofereix per a Catalunya, ram de teixits i gèneres de punt. Amb bones relacions clientela. Escriure a LA HUMANITAT núm 150.

MODES, confecció acurada de vestits i abrics per a senyora i nena. - Preus moderats. Rocafort, 154, pral., 1a.

VENC BOTIGA comestibles amb habitació, bones condicions, per no poder atendre negoci. Escriure LA HUMANITAT núm. 203.

ANGEL MARTI. Taller d'enquadernació (Martínez de la Rosa, 17. Telèfon 75352 - Barcelona).

ACADEMIA Font Sabaté. Solfeig, teoria, piano, harmonia, contrapunt, fuga, composició. Tapineria, 1, pral.

VENC AUTO d'ocasió 10 HP. bon estat i condicions immillorables. Escriure a LA HUMANITAT núm 161

XALET modern, espaiós jardí i horta, a 26 minuts Plaça Catalunya. Venc o llogo immillorables condicions. Dirigir-se a LA HUMANITAT núm. 153.

OFERTES I DEMANDES

MOSSO O COBRADOR desitja cococació 45 anys i bones referències. Escriure a LA HUMANITAT núm 534.

MODISTA s'ofereix a casa i a domicili. Preus econòmics Rocafort, 154 pral. 1.a

SENYORETA taquimecanògrafa amb coneixements d'oficina dominant català i castellà, s'ofereix. Escriure a LA HUMANITAT núm. 162.

JOVE, sabent català i castellà s'ofereix per a despatx, magatzem o cobrador. Esc. LA HUMANITAT núm. 205.

VESTITS, comptat terminis. Comtessa Sobradiel, 1, pral.

CERCO criada. Hospital, 67, 1er.

FALTEN maquinistes sabateres. R: Santa Eugènia, 15.

PRECISA cuinera sense pretensions. Salmeron, 75.

COMPANYIA TRASMEDITERRANEA

MADRID: Passeig de la Castellana 14. BARCELONA: Via Laietana 2

LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA CADIZ - CANARIES

Sortides setmanals els dissabtes, a les 12 Efectuaran el servei les motonaus «CIUDAD DE SEVILLA» i «VILLA DE MADRID»

LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA PALMA DE MALLORCA

Sortides cada dia (llevat els diumenges) de Barcelona Palma a les 19 hores, per les motonaus «CIUDAD DE BARCELONA» i «CIUDAD DE PALMA»

SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA VALENCIA, ALACANT I PALMA DE MALLORCA, BARCELONA MAO i BARCELONA EIVISSA

LINIA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANIA, NORD D'AFRICA I CANARIES. — Sortides quinzenals de Barcelona els dijous. LINIA COMERCIAL BILBAO - CADIZ - CANARIES, AMB ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESPANYA — Sortides quinzenals de Bilbao els dijous. LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO POO). — Sortides el dia 17 de cada mes, amb escales a València, Càdiz, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife o Freetown, Santa Isabel de Fernando Poo, Bata, Kogo i Rio Benito pels vapors «PLUS ULTRA» i «LEGAZPI»

LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA

Sortides de Barcelona els dilluns i dijous, a les 20 hores «CIUDAD DE VALENCIA»

Preu a coberta: 9'00 pessetes. Bitllets d'anada i tornada a preus reduits

LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA ALACANT - ORAN MELILLA VILLA ALHUCEMAS CEUTA I VICE-VERSA

Sortides de Barcelona cada diumenge, a les 8 hores; d'Alacant els dimarts, d'Oran els dimecres, d'Oran cap a Alacant els dimarts, i d'Alacant cap a Barcelona, els dimecres

APARELLS FOTOGRAFICS

PRISMATICS - BINOCLES - CINEMES

PEL-LICULES PATHE BABY MAQUINES

FONOGRAFS DE TOTES MENES DISCOS, etc.

RELLOTGES - OBJECTES DE PLATA

JOIES - BRILLANTS

TOT de VERITABLE OCASIO

COMPRA, VENDA i CANVI

CASA BAGUES Carrer de Sant Pau, 6 (prop Rambles) Tel. 14237 BARCELONA

Ybarra y C.ª, S. en C.

Línies regulars de grans vapors per a s destins que es detallen

SERVEI RAPID ENTRE BARCELONA I BILBAO

Sortides tots els DIMECRES a la nit cap a València, Alacant, Málaga, Sevilla, Vigo, Villagarcia Corunya, Musel, Santander i Bilbao. Alternant-se les escales de: Tarragona, Ceuta i Huelva cada dues setmanes Sant Carles i Ferrol cada dues setmanes

SERVEI CORRENT ENTRE BARCELONA I BILBAO cada dues setmanes.

Sortides els DIVENDRES a la nit cap a Tarragona, Sant Carles i Vinaroç, València, Cullera, Alacant, Cartagena, Agulles, Almeria, Melilla, Motril, Málaga, Ceuta, Càdiz, Sevilla, Huelva, Vigo, Marin, Villagarcia, Ferrol, Corunya, Avilés, Musel, Santander, Bilbao i Pasajes

SERVEI ENTRE BARCELONA SETE I MARSELLA

Sortides quinzenals els dijous cap a Sète i Marsella

Servei quinzenal cap a GENOVA

La càrrega es rep al Tinglado de la Companyia Moll del Rebaix. Telèfon 13585

SERVEI RAPID CAP AL BRASIL - PLATA per moto-transatlàntics correus espanyols

Sortides fixes cada 21 dies

Cap a SANTOS, MONTEVIDEO i BUENOS AIRES sortirà el dia 21 de maig del 1935, la magnífica motonau

«CABO SANTO TOMÉ»

que admetrà passatgers i mercaderies

La càrrega es rep fins la vetlla del dia de sortida, al tinglado núm. 1 del Moll de Balears, Telèfon 18274

VIA LAIETANA, 7 TELÈFON 22057

Consignataris:

Fill de Ròmul Bosch, S. en C.

VIA LAIETANA, 7 TELEFON 22057

UN LLIBRE QUE HA D'ADQUIRIR TOT CATALA

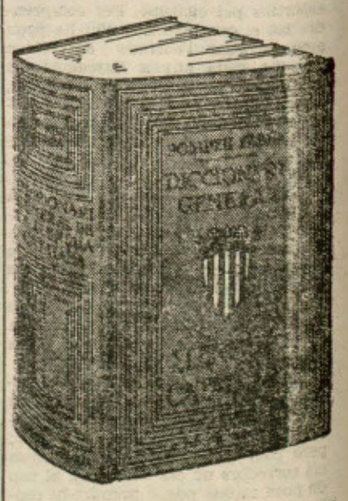

Es l'obra cabdal i definitiva del gran filòleg català, el Mestre Pompeu Fabra, en la qual ha treballat més de vint anys

Un volum de 1750 pàgs. magníficament religat Pessetes 65 al comptat; a terminis de Pessetes 10 al mes, Pessetes 75.

Si desitja adquirir aquesta obra, talli i remeti'ns el següent cupó

En _____

Carrer _____

Localitat _____

desitja rebre el Diccionari General de la Llengua Catalana i pagar-lo { a terminis / al comptat

LLIBRERIA CATALONIA

Ronda de Sant Pere, 3

BARCELONA

El curs de la crisi durant la jornada del diumenge

Dues notes de gran interès polític

La vista de la causa pels afusellaments de Jaca

La sessió de constitució del Tribunal

Madrid, 6. — Aquest matí quedà constituït el Tribunal que ha d'actuar en la vista del procés pels afusellaments dels capitans Galan i Garcia Hernàndez.

Hi ha en ple el Tribunal Suprem, presidit pel senyor Dídac Medina.

Tota la sessió del matí es dedicà a la constitució del Tribunal i únicament prestà declaració el general Berenguer i després el general Fernàndez Heredia.

Seguidament es suspengué la sessió, a les dues de la tarda, per a reprendre-la dues hores més tard.

Actua de defensor el senyor Melquiades Alvarez i d'acusador, en nom dels familiars de Galan i Garcia Hernàndez, l'ex-governador de València senyor Francesc Rubio Fernàndez.

LES CONCLUSIONS DE L'ACUSADOR PRIVAT

En les conclusions provisionals l'acusador privat, senyor Francesc Rubio Fernàndez, considera que no hi ha motius d'acusació contra el general Berenguer. Aquest lletrat s'aparta de les conclusions de les Corts Constituents, per les quals consideren els fets constitutius d'un delicte d'assassinat; però, en representació de la vídua de Garcia Hernàndez i de la seva filla menor, Esperança Garcia Hernàndez, acusa els altres processats del delicte de prevaricació i sollicita la pena de presó major en el seu grau màxim i indemnització de 500.000 pessetes

El lletrat senyor Manuel Hilario Ayuso s'adhereix a les manifestacions de l'anterior, però troba indicis de culpabilitat suficient per a mantenir l'acusació contra el general Berenguer.

Estan citats a declarar en aquest procés 150 persones, entre elles tots els ministres del Gabinet Berenguer i alguns generals.

Llegides les conclusions, el defensor senyor Rubio demana que consti en acta el fet d'haver-se vulnerat la disposició transitòria segona de la Constitució relativa a la dissolta Comissió de Responsabilitats.

Amb aquest motiu el fiscal fa algunes consideracions i l'incident queda resolt.

DECLARA EL GENERAL BERENGUER

A continuació es cita a declara el general senyor Damas Berenguer, el qual comença dient que en el moment d'iniciar-se els successos ell exercia la Presidència del Consell de ministres i la cartera de Guerra. Així que tingué notícies que el moviment s'iniciava donà ordres al capità general d'Aragó, senyor Fernàndez Heredia, que combatís ràpidament el moviment, així com que es tramitessin el més ràpidament possible els judicis sumaríssims. Declara també que el Consell de ministres es reuní aquest dia i que en la reunió s'acordà inhibir-se per complet en tot el que fes referència a l'aplicació de les penes i a llur execució. A les dotze del matí del dia que se celebrà el Consell de guerra contra els capitans Galan i Garcia Hernàndez, s'assabentà que els processats havien estat condemnats a mort i a les dues de la tarda havien estat executats. Tot això ho sabé per conducte particular, puix que el Govern no intervingué en res, car no tenia per què intervenir. Declara també que no amagà res als ministres del seu Govern. El dia 13 cridà a l'assessor general del Ministeri, al qual informà de la sentència de penes de mort i de l'execució, i no es disposà anteriorment el Govern a intervenir perquè no hi havia lloc a tal cosa i perquè hauria estat intervenir en les atribucions del capità general.

Per a restablir la disciplina trencada per la rebellió no hi hagué més remei que intervenir tan aviat com es sabé que aquesta havia esclatat.

Nega, o almenys diu no saber-ho, que el general Las Heras disparés les seves pistoles i diu que no és cert que el general Goded li parlés dels indults.

Es nega a contestar a una pregunta relativa al que ocorregué a Palau aquell dia, ja que, com a ministre constitucional que diu que ell era, li corresponia la responsabilitat de totes les actuacions.

DECLARA EL QUI FOU CAPITÀ GENERAL D'ARAGÓ

Declara a continuació el que fou capità general d'Aragó, senyor Josep Fernàndez Heredia.

Manifesta que el Govern donà més importància de la que en realitat tenia el moviment revolucionari. Rebé del Govern ordres de procedir amb rapidesa i conforme el Codi de Justícia militar. Relata com ocorregueren els fets i manifesta que els revolucionaris repartiren fulls excitant el poble a la rebellió i a repartir-se les dones i la propietat. Nega absolutament que ell intervingués prop de ningú perquè s'imposessin penes de mort. El que succeí és que un cop dictades aquestes no cregué oportú dissentir de les sentències dictades.

Fa referència als fulls repartits que prometien benvolença als rebels que es rendissin i diu que aquests fulls es referien únicament a les classes i soldats, però mai als caps de la rebellió.

Per la defensa se li pregunta si és cert que el capità Garcia Hernàndez es presentà amb bandera blanca a parlamentar amb les tropes la rendició i contesta que únicament tragué un mocador que li servi per a poder apropar-se a les tropes i intentar sublevar els soldats, la qual cosa hauria motivat, de considerar-lo parlamentari, l'aplicació de dues penes de mort. Diu que no se'l podia considerar parlamentari, perquè els parlamentaris no existeixen més que entre exèrcits de nacions diferents i belligerants.

Assegura que si no es dictaren més penes de mort fou degut a la benignitat dels Consells de guerra. Fa constar que es condemnà a la pena de mort als capitans Galan i Garcia Hernàndez perquè eren els caps de la rebellió. Afegeix que el capità Galan agraí la proclama invitant-lo a rendir-se perquè així no moriren més soldats.

Se li pregunta si Galan es pogué haver escapat. Després de fracassada la revolta fugí en un automòbil acompanyat de diversos oficials, però en les proximitats d'Ayerbe es donà compte que hi havia un destacament de la Guàrdia Civil i que no podia prosseguir, per la qual cosa tornà a retrocedir. Afegeix que en ésser detingut, Galan expressà que tenia el propòsit de lliurar-se i que sabia que l'anaven afusellar. Aconsellà als capitans que l'acompanyaven que fugissin, però aquells també es rendiren. Acaba dient que si es pogué escapar o no això solament Déu pot saber-ho.

El president suspèn la vista a les dues fins a les quatre de la tarda.

LA SESSIO DE LA TARDA

Madrid, 6. — A les 4.30 de la tarda és represa la sessió de la vista de la causa pels successos de Jaca.

Declara el general Joaquim Bay Borràs, governador militar de Huesca.

Comença dient que el consell de guerra fou benèvol i que no pogué evitar la imposició de les gravíssimes penes contra els capitans Galàn i García Hernàndez. Si no hagués estat per aquesta benignitat del Tribunal, les penes haurien excedit de dos. Es discutí el cas del capità García Hernàndez sobre si anava o no al front de la seva companyia, però s'ha de considerar que els capitans de companyia, com els coronels dels regiments, estan sempre al front de les forces que comanden encara que no es trobin amb elles. Hi ha una excepció quan els coronels i capitans exerceixen altres funcions encomanades per superiors competents. No es trobà cap excepció per a poder deixar d'aplicar la condemna. Cert és que cap oficial declarà en el judici sumaríssim que el capità García Hernàndez disposés del comandament de la seva companyia i tots manifestaren que el cap de la columna sublevada era el capità Galàn.

L'esmentat processat, contestant a preguntes del defensor, diu que fou nomenat governador militar d'Osca, després d'haver esclatat la rebellió, a les tres de la tarda. Trobà a les forces completament d'acord amb el Govern i aquest no coaccionà en cap moment al Consell. A poder del capità Garcia Hernàndez es trobaren les llistes de la companyia i la clau de la caixa i el diner.

No hi hagué apressament en el tràmit del judici sumaríssim.

El defensor senyor Vegué tingué una hora per a estudiar els autes i abans d'acabar, ell mateix el tornà estudiats, perquè en va tenir prau amb 50 minuts.

Se li formula una pregunta concreta sobre si és de rigorosa obediència l'acceptació dels càrrecs de vocalia als Consells de guerra, a la qual cosa respongué que l'acceptar-lo és cas d'obediència cega.

A continuació declara el processat senyor Josep Cabezas Piquer, auditor, el qual es defensa a si mateix i declara assegut.

A una pregunta que hom li fa contesta que era auditor general de la Capitania general d'Aragó, i entengué en els tràmits del judici sumaríssim que no podien ésser altres que els que es seguiren. Examina la sentència i diu que aquest es recolzà en els preceptes legals pertinents.

Declara que no va saber com fou detingut el capità Galan i ha negat rotundament que el Consell de guerra sofrís coaccions de cap gènere, que, per altra banda, no hauria tolerat.

L'altre auditor processat, que també es defensa ell mateix, senyor Josep Casado, diu que després d'un detingut examen de les diligències sumarials ha de declarar que en elles es respectaren en el fonamental, els preceptes legals. No creu que el judici sumaríssim fos expeditiu, i creu que, pel contrari, fins i tot hi hagué lentitud en la seva tramitació. Els vocals discutiren molt, especialment, el cas de Garcia Hernàndez, que resultava un cas jurídic interessantíssim. Declara que no val voler tolerar la coacción davant de ningú.

El processat, una vegada acabada la seva declaració, diu si es pot formular preguntes ell mateix i respondre-les.

El President del Suprem, senyor Medina, li diu que durant la seva informació pot fer les manifestacions que cregui convenients.

El fiscal de la República, senyor Gallardo, defensa els desigs del processat a pronunciar les manifestacions que cregui convenients per a l'aclariment dels fets.

S'accedeix al desig que formula el processat, però en el sentit que faci les declaracions que cregui pertinents; però el senyor Casado no diu res d'interès, i a les sis de la tarda acaba la declaració del processat.

ES REEMPREN LA SESSIO

Madrid, 6. — Després d'un breu descans es reprengué la sessió del Consell de guerra pels successos de Jaca.

Declara el capità senyor Iaya el qual relata els successos ocorreguts en el matí del 12 de desembre del 1930 a Jaca. Manifesta que el capità García Hernàndez no tenia comandament de columna i que fou designat per tal de parlamentar. L'acompanyà el testimoni i posaren mocadors blancs a l'automòbil i sense que els parlamentaris poguessin complir la seva missió les tropes del Govern feren foc contra elles.

Manifesta també que el capità Galan ordenà que no es disparés mentre els avions llançaven proclames. Acaba manifestant que el capità Galan declarà en tot moment ésser cap del moviment, fent-se responsable de l'esmentat moviment i ordenà als seus companys que passessin la frontera.

El tinent Martínez que també formava part de la columna sublevada, declara que el capità García Hernàndez no tingué comandament de cap mena.

Declara a continuació el senyor Rodríguez de Viguri que formava part del Govern del general Berenguer. Es limita a manifestar que els tràmits del Consell de guerra seguiren les normes del Codi de Justicia militar i els procediments legals del cas i per això el Govern que tenia confiança en els homes que formaven el Consell de guerra s'inhibí com era el seu deure.

El capità Sediles diu que el moviment estava relacionat amb el del Comitè revolucionari de Madrid, segons telegrama en el qual es feia avinent que marxaven cap a Jaca amb ordre del Comitè de Madrid els senyors Casares Quiroga i Marsà. Relata la seva intervenció en els successos i la topada amb les tropes del Govern i com fou feta la designació de parlamentaris, recaiguda en alguns oficials que no tenien comandament.

Afegeix que el capità Galàn no volia vessament de sang i que en sortir de Jaca donà ordres que no fos molestada la població civil i no es causés dany ni a la propietat ni a les persones. Posà guàrdia al palau del bisbe i a un convent amb objecte que no fos molestat ningú. Quan veié fracassat el moment declarà als seus companys que anava a lliurar-se. El general Gay va voler parlar amb Galàn. Diu que aquesta entrevista es celebrà en un casino de Saragossa i que el capità Galàn s'afectà molt en saber que hi hagué víctimes.

El defensor del capità García Hernàndez pregunta al testimoni si el capità García Hernàndez tingué comandament i el testimoni contesta negativament.

Resta suspesa la sessió per tal de reprendre-la demà, a les 10 del matí, en la qual continuarà l'interrogatori de testimonis.

Els quatre tornen a reunir-se

Madrid, 6. — A les onze del matí arribà al Palau Nacional S. E. el President de la República.

Poca estona després sortia acompanyat del senyor Emili Herrero, i es dirigí al Camp del Moro, on passejà fins a tres quarts de dotze. A les 12'20 retornà a Palau.

El senyor Lerroux romangué al seu domicili particular, sense rebre cap visita, fins a les 10'25 del matí.

A dita hora sortí, i es dirigí a la Presidència del Consell, on entrava a dos quarts d'onze, aproximadament.

A tres quarts de dotze arribà a l'esmentat centre oficial el senyor Gil Robles. Com de costum, el cap de la Ceda entrà per la porta del carrer d'Alcalà Galiano.

En aparèixer el senyor Gil Robles fou voltat pels periodistes.

Aquell els saludà somrient, i després, en referir-se a l'auguri que els féu la tarda anterior, en dir-los que fins ahir diumenge no hi hauria res, exclamà:

—Ja haureu vist que no us he enganyat.

Un periodista li féu la pregunta:

—I la meditació?

Replicà el senyor Gil Robles:

—Plàcida. He dormit molt bé.

I tot seguit el cap de la Ceda entrà al despatx del senyor Alexandre Lerroux.

Poca estona després arribava a la Presidència el senyor Melquíades Alvarez, que passà amb pas ràpid davant els periodistes. Un d'aquests li preguntà si la meditació havia donat resultats, i el senyor Alvarez contestà:

—Ara ho veurem.

Minuts més tard arribava el senyor Martínez de Velasco, el qual contestà les salutacions dels periodistes sense fer cap manifestació.

A les onze del matí quedaven reunits al despatx de la Presidència els senyors Alexandre Lerroux, Josep Maria Gil Robles, Melquíades Alvarez i Josep Martínez de Velasco.

El Sr. Lerroux anuncia una nota

A la una menys deu minuts abandonà el Palau Nacional el senyor Lerroux.

—Un vaig a lliurar —digué— la nota que comprèn la posició i el pensament dels quatre caps del grup que formen l'anomenat bloc governamental, i de la qual he fet lliurament a S. E. després de la reunió que hem celebrat a la Presidència.

S. E. m'ha dit que va a fer una ampliació de consultes a algunes persones i que aquesta tarda em donaria la contestació.

—Aleshores —preguntà un periodista— seguiu encarregat de formar Govern?

—Ni encarregat ni no encarregat. Sóc president del Govern dimissionari.

Des de Palau, el senyor Lerroux es dirigí al seu domicili, acompanyat del sots-secretari de la Presidència i del seu secretari particular, senyor Sànchez Fuster.

Minuts després d'un quart de dues, hora en què arribà a la seva llar, acudien allà, separadament, els senyors Guerra del Río, Rocha i el sots-secretari de Marina civil.

Durant tot el matí, als passadissos i saló de conferències del Congrés es notà certa animació.

Entre els diputats concurrents a la Cambra es feien comentaris sobre el desenrotllament de la crisi.

I no mancaven, com ocorre sempre en casos d'esdeveniments polítics, els vaticinis, les càbales, els auguris.

El curs de la crisi es seguia amb expectació, que aumentà cap a les últimes hores del matí, en arribar a la Cambra la notícia que anaven a ésser ampliades algunes consultes.

La referència de la reunió dels quatre, facilitada pel senyor Lerroux

Madrid, 6. — La nota que el senyor Lerroux facilità als periodistes, diu:

«Els caps dels quatre partits integrants del bloc governamental han examinat amb el major deteniment la important qüestió prèvia plantejada per S. E. el President de la República en ordre a la formació del futur Govern.

Sense la més petita vacillació afirmaven els quatre partits el seu criteri resoltament favorable a la revisió constitucional, l'acord inicial del qual hauria de pendre's per les actuals Corts.

Precisament per tal d'arribar millor a aquest resultat esperat coincideixen els quatre partits a apreciar la conveniència que es formi un Govern integrat per aquestes quatre fraccions les especials característiques doctrinals dels quals no impideixen homogeneïtat de criteri prop dels greus problemes d'interès nacional que estan avui plantejats.

Seria en extrem convenient que l'acord de revisió constitucional obtingués a la Cambra el major nombre possible de vots favorables, però aquest objectiu, que, en cap moment no s'ha de perdre de vista, no exigeix necessàriament la formació en aquest instant d'un Govern de molta àmplia base per les raons següents:

Primera. Per molt desitjable que es consideri la reforma de la nostra llei fonamental, és evident que a l'acord de revisió ha de precedir un període de labor legislativa ordinària i d'eficaç acció governativa per tal de resoldre problemes gravíssims que té el país plantejats: atur obrer, crisi econòmica, llei Electoral, anivellació pressupostària, normalització de la vida local, etc., etc. Precipitar l'acord de reforma —amb la seva obligada conseqüència d'un període electoral— implicaria ajornar la resolució d'aquests problemes, cada minut més urgents i aclaparadors. Per tal d'acometre'ls amb la necessària rapidesa i decisió fa falta un Govern que, amb base parlamentària suficient, tingui un grau de cohesió i unitat internes, tant més difícils d'obtenir quant més nombroses siguin les fraccions polítiques que l'integren.

Segona. Tot Govern sofreix un desgast en actuar que aconsegueix en major o menor proporció a tots els partits que en ell estiguin representats. Aquesta realitat aconsella que en aquesta primera etapa, preparatòria de la revisió constitucional, es posi en trànsit de desgast el més petit nombre de partits. El crebantament i el possible fracàs de tots els grups que actuen dintre de l'òrbita legal, faria inevitable la dissolució de les actuals Corts, amb la qual cosa la revisió quedaria malmesa.

Tercera. Convé no perdre de vista que la tasca de revisió de la nostra llei bàsica la comparteix amb aquestes Corts el futur Parlament, al qual correspon la part més delicada i essencial. Si gran és la conveniència d'obtenir nombroses assistències en adoptar l'acord de revisió, major ha d'ésser-ho encara el d'aconseguir-les quan es tracti de votar en definitiva la reforma. Per a això no hi ha res millor que cercar la cooperació governamental d'altres sectors en el moment en què, pròxima la discussió i votació en aquestes Corts de l'acord revisionista, vagi a obrir-se un període electoral en el qual és indispensable donar als partits les majors garanties de neutralitat per part del Govern.

Per tot això, entenen els quatre partits del bloc governamental, sense exclusivismes ni egoismes il·lícits, que en el moment present, i per al període legislatiu i de govern preparatori de l'afanyosa reforma constitucional, no és precís estendre la base parlamentària del Ministeri que es formi, sense perjudici de procedir més endavant a les necessàries ampliacions entre partits que no s'hagin sortit de l'àmbit legal quan el projecte de revisió s'apropi als instants decisius.

En opinar així, els quatre caps del bloc no tenen altre fi que el d'oferir respectuosament al cap de l'Estat un instrument de govern amb majoria parlamentària suficient, amb la major unitat interna que és possible obtenir en aquestes Corts en un Ministeri de coalició amb un programa de sentit nacional, pacificador i constructiu; amb l'ànim disposat a les ampliacions que més endavant siguin precises amb objecte d'aconseguir una revisió constitucional que satisfaci la majoria dels espanyols.»

S. E. amplia les consultes

El senyor Miquel Maura

Madrid, 6. — Tal com havia anunciat el senyor Lerroux a la seva sortida del Palau Nacional, poc després de la una de la tarda començà l'ampliació de les consultes.

El primer en arribar a la residència oficial de S. E. fou el senyor Miquel Maura.

—Segons es veu —digué als periodistes que el saludaren— hi ha ampliació de consultes.

Després els preguntà per la nota facilitada pel senyor Lerroux i immediatament passà a entrevistar-se amb S. E. el President.

L'entrevista fou breu, només uns minuts.

Els senyors Martínez de Velasco, Besteiro i Gil Robles

A continuació del senyor Maura, arribà el senyor Martínez de Velasco. El cap del partit agrari preguntà als periodistes a qui havia cridat S. E.

Seguidament arribà el senyor Besteiro i a continuació el senyor Gil Robles.

Cap dels dos no feren manifestacions als periodistes. Unicament el primer digué que anava a fer una breu ampliació a la consulta.

A les dotze i deu minuts sortí l'ex-president de les Corts Constituents senyor Besteiro, el qual manifestà als periodistes:

—S. E. m'ha cridat per tal d'assabentar-se d'alguns extrems que en la meva nota d'ahir no quedaren suficientment especificats, especialment de problemes econòmics.

A les dues, sortí el senyor Gil Robles, el qual, a preguntes dels periodistes, contestà:

—El senyor President de la República m'ha cridat perquè aclareixi alguns extrems de la meva consulta anterior, i com és natural, jo m'he ratificat en les opinins que vaig exposar.

El senyor Martínez Barrio

A un quart de cinc tornà a Palau el President de la República. Poca estona després arribava el senyor Martínez Barrio, el qual, seguidament i sense far cap manifestació, passà a la Cambra presidencial.

En sortir digué que havia estat cridat per S. E. per tal de puntualitzar alguns extrems de la seva anterior consulta.

El senyor Alvarez (don Melquíades)

A les quatre i vinc-i-cinc minuts de la tarda féu acte de presència a Palau el cap dels liberals demòcrates.

Sortí a les cinc menys deu minuts i manifestà als periodistes:

—He ratificat essencialment tot quant vaig exposar en la meva consulta d'ahir.

Interrogat referent de la possibilitat si hi haurà Govern dintre d'un curt espai d'hores, respongué:

—Suposo que sí.

I sense afegir res més, ocupà l'automòbil i sortí de Palau.

El senyor Lerroux torna al Palau Nacional

Madrid, 6. — El senyor Lerroux romangué al seu domicili fins a dos quarts de quatre de la tarda del diumenge, hora en què hagué d'abandonar-lo, per tal de donar el seu acostumat passeig per la Sierra.

Retornà a dos quarts de sis i després va rebre el senyor Guerra del Río.

El senyor Lerroux arribà a Palau, cridat pel President de la República, a les vuit menys cinc minuts. No digué res als periodistes en entrar al despatx oficial de S. E.

A les 8'25 sortia del despatx del President de la República el senyor Lerroux.

A continuació ha dit als periodistes que el voltaven:

—Aquí hi ha la nota que condensa el que m'ha manifestat el President de la República, el qual s'ha dignat ratificar-me l'honor i la confiança que formi Govern, honor i confiança als quals jo correspondré amb tota la meva voluntat.

La nota que el senyor Lerroux ha lliurat als periodistes diu així:

LA NOVA NOTA DE LA PRESIDENCIA DE LA REPUBLICA

«L'encàrrec d'aclariment previ donat pel senyor President de la República al senyor Lerroux, mostra que si bé l'intent de reforma constitucional perdura en el ideari dels partits que sobre ella funden el seu programa, i encara que podria transmetre's en iniciativa, no ho és pràcticament el problema a les exigències d'assentiment del qual es subordinen les actitudes que hagi de respondre la solució de la crisi actual.

Innecessari l'excepcional quòrum constituent, basta perquè els altres assumptes d'interès nacional, (la importància dels quals, així com la seva compatibilitat amb la preparació d'aquell altre no ofereix dubtes) és molt més reduït que per a la legislació normal fixa el reglament de les Corts, i que el depassa la majoria actualment organitzada, la qual no expressa necessitat i desig d'ésser ampliada.

En tals condicions, limitades estrictament les solucions a la mínima obció, i apareixent més danyós dissoldre ara les Corts, s'ha de confiar de nou al senyor Alexandre Lerroux la cura de constituir Govern amb l'expressada majoria i la llibertat necessària perquè el seu patriotisme republicà pugui procurar aquella convivència que ja tan necessària és al país, crebantat tradicionalment per la discòrdia, i s'imposa a la prudència davant els problemes plantejats en la vida interna que l'ambient, que no cal oblidar, de l'exterior.

Com a supòsit i base constitucional apareix la necessitat de donar compliment immediat, que ja està molt retardat, a l'article 107 de la llei fonamental, mitjançant el vot del pressupost, exigència ineludible i base de normal relació en la vida de l'Estat.»

Per últim s'ha format el nou Govern

(Crònica del nostre redactor a Madrid, Alard Prats)

Madrid, 6 (per telèfon). — Des de la nit del dissabte fins que el senyor Lerroux ha donat la llista del nou govern s'han viscut moments de gran intensitat i àdhuc d'inquietud en els medis polítics. Poca gent ha seguit les incidències de la crisi. La jornada dominical transcorregué amb conferències i noves consultes. La primera nota del President de la República, en la qual plantejà als efectes que es determinaven, la necessitat d'ampliació, sembla que amb respecte a la revisió constitucional, tingué els seus més amplis comentaris i les seves més arborades interpretacions, en les reunions celebrades pels quatre homes del «bloc». Sorgí la llarga nota d'aquests elements en contestació a la del cap de l'Estat, en la qual s'anteposaven altres problemes a la revisió constitucional i clarament es refusà tot intent d'ampliació de la base del govern que es pretenia constituir.

En circumstàncies de crisi i en gestions de la seva solució ja és sabut que es produeixen divergències que acostumen a donar lloc a topades de criteris. No és estrany, donat l'emplaçament dels gestors de la solució que les divergències abastessin límits poc freqüents. També en el desenvolupament dels negocis polítics, en moments com el que comentem, no acostumen estar reflexats els perfils de la realitat en notes més o menys oficials exclusivament. Tant interessants com aquests són els marges i les concessions de tipus determinat. En el cas present ha jugat un paper important, perquè els del «bloque» arribessin a l'assoliment de gairebé la plenitud de totes les seves exigències, l'apreciació respecte la conveniència o la inconveniència que un gran sector es separés de l'àrea del règim, creant així un problema la sola probabilitat d'anunciació a determinats elements, sempre pressiona d'una manera considerable. El senyor Lerroux, si que ha apurat fins a l'extrem el salze del sacrifici. En cap ocasió, sens dubte, de la seva actuació en la tasca que ha desenrotllat aquests quatre dies, s'haurà sentit aplanat pel pesombre. No solament s'ha vist obligat a doblegar-se una vegada més a les exigències dels seus aliats, sinó que ha hagut d'informar prop d'ells en interminables anades i vingudes. Quan a la fi, a la porta del teatre Espanyol —fins a això s'ha arribat, de sorpresa en estupor— ha facilitat la llista del nou govern, es podia comprovar a simple vista quant de cansanci de tota mena pesava damunt d'ell. Declinat el problema plantejat en principi per la nota presidencial gràcies a les suggestions a què hem fet referència abans, les altres dificultats per a la formació del govern, eren menors, si bé importants. Com es veurà per la llista, el senyor Gil Robles va a donar dies de glòria a la direcció del ministeri de la Guerra i comandament suprem de l'exèrcit, i Portela Valladares resta a Governació, sempre vigilant i atent sobre l'ordre públic i en funció de sagaç policia.

En cartera de tanta responsabilitat és evident l'intent de mantenir l'equilibri per al millor manteniment del gabinet. En aras d'això s'han assajat altres previsions que la Ceda ha sabut vorejar i el senyor Lerroux, acceptar, i que no mereixen ni esment una vegada consignat el fet de la formació de Govern. Els senyors agraris també han defensat els seus punts de vista — ja és sabut que en un govern de coalició s'han de trempar moltes gaites — per exemple, estimen — amb acord visiblement lògic — que la cartera d'Agricultura l'ocupés un agrari i així és en efecte.

S'assenyalava, per part dels radicals i també per la gent simplement imparcial, la gesta del senyor Lerroux de sacrificar el seu partit en la mesura en què ho ha fet. Alguns parcials del cap radical no amagaven llur contrarietat per aquest sacrifici que, pràcticament, situa el nou President i les seves forces en situació de minoria en el Govern, de tal manera que no capeixen com podrà dirigir la política del gabinet, encàrrec de tan alta responsabilitat donada la situació que s'ha creat.

En els medis republicans, la lectura de la llista del nou govern, segons sembla, ha activat els seus ímpetus per a emprendre una intensa campanya de propaganda si és que això és ja possible.

Es coincideix a considerar el nou gabinet com el darrer que sostingui les actuals Corts. Les càbales d'ara es circumscriuen a ço que aquelles puguin durar. Sobre l'establiment de la plenitud legal i les normes constitucionals durant tant temps suspeses, res no s'ha dit. Segurament, no figurarà aquest punt en el programa del nou govern que avui, en reunions que celebraran els seus ministres, serà ultimat i que, si no es modifica la decisió, serà llegit al Parlament per a la major admiració de tot el país.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

TEATRE ESPANYOL
LAS MIL Y DOS NOCHES
MERAVELLOSA I ATREVIDA FANTASIA ORIENTAL

FABRICA DE RADIADORS
per a
AUTOMOBILS I AVIACIO
Ricard Corominas
SUCCESSOR R. ROCA
BARCELONA: Av. 14 d'Abril, núm. 458 --- Telèfon 74594
MADRID: Monteleón, número 28 --- Telèfon 31018

VESTITS PER A BANY - BARNUSSOS
Models exclusius :: Classes superiors :: Preus baratíssims
F. VEHILS VIDAL
32, Avinguda Portal de l'Angel, 34 - 7, Plaça Universitat, 7

Fantasio
RAIMU en LA OBRA CUMBRE DE MARCEL PAGNOL
FANNY

Dimarts, 7 de maig del 1935

la humanitat

Barcelona — Any IV — Número 1.001

LES ELECCIONS MUNICIPALS FRANCESES

En la primera volta, els resultats no modifiquen extraordinàriament la situació política

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

	Ptes.
Suma anterior	80.468'85
Uns funcionaris	500'—
J. Pujol Mascaró, de Vilassar de Mar	10'—
Sobrant d'un compte	1'15
Per Catalunya	2'50
Pepet Carandell, d'Anglès .	5'—
Un grup de treballadores admiradores de Companys	3'50
M. C., organitzador del Comité Pro Presos, any 1920.	2'—
M. C., Acció Radical Catalana	1'—
Carles Diego	2'—
Vicenta Roca...	1'—
Carme Solanes	1'—
Una catòlica	1'—
Joan Serra	2'—
Comité Pro Presos de Cornellà	50'—
Dos d'esquerra	2'—
Un d'esquerra	1'50
Joan Llagostera	1'—
Familia Gibert	10'—
«Avinyó» (quota setmanal) .	2'—
X. D. S.	5'—
Una admiradora de Macià (segona vegada)	5'—
Baptista Solé	1'—
Concepció Rovira (quarta vegada)	5'—
Angela Azais	5'—
Joaquim Rauli (16 vegada).	1'—
Adelina Serinyà (id. id.) ...	1'—
C. A. B.	4'—
Antoni Torres	2'—
F. P., d'Esquerra	2'—
Un lloretenc	2'—
J. D. G.	1'—
Pere Gabriel, una vegada més	2'—
Una nena simpàtica	0'50
Un noi català (8 setmana).	0'50
U. i P., d'Igualada (segona vegada)	6'—
F. Rogé	1'—
A. S. A. E. (novena vegada)	10'—
Maria Campà, a la memòria de Macià	1'—
Apolònia Tomàs	1'—
A. S. C.	2'—
Els de la Poca Roba (setmana 9)	3'—
Familia Aloy S. (4 vegada)	5'—
J. B.	2'—
V. C.	3'—
A. C.	2'—
J. P.	1'—
R. M.	2'—
J. C.	1'—
P. A.	1'—
P. S.	1'—
Grup de treballadors i treballadores del carrer Martí Molins (Sagrera) sisena vegada:	
Beatriu Farigola	1'—
Rosa Juncosa	0'25
Maria Subirana	1'25
Victòria Gonzàlez	0'25
Teresa Huguet	0'25
Vicenta Garcia	0'25
Rosa Bassa	0'25
Divina Soler	0'25
Maria Caro	0'25
Teresa Aznar	0'25
Joaquima Oliveras	0'50
Maria Navarro	0'25
Caterina de Miguel	0'25
Maria Vilaginés	0'70
Maria Marro	0'25
Clotilde Rubio	0'25
Ifigènia Martín	0'25
Mercè Duran	0'25
Rosa Huguet	0'25
Júlia Benedí	0'25
Angela Casillas	1'—
Clara Casillas	1'—
Josep Gilabert	0'30
Jacint Padró	0'50
Miquel Tarrats	0'50
Enric Turné	0'25
Angel Pérez	0'25
Ramon Cullares	0'50
Ismael Mora	0'25
X. X.	0'25
J. A.	1'—
Ramon Marcet	0'50
Sisquet	0'50
Maria	0'30
UN GRUP DE CATALANS:	
Garcia	5'—
Contijoc	5'—
Colomines	1'—
Martí	2'—
Vallés	1'—
Vendrell	1'—
Barbarà	1'—
Monllort	2'—
Monclús	1'—
Serres	2'—
Guau...	1'—
Planas	5'—
Perla	1'—
Lluis	1'—
Cuscó	0'50
Magem	1'—
Palmer	1'—
J. C. Ll.	2'50
Argemí	1'—
Sales	1'—
Kiku	1'—
Net	1'—
Cascante	1'—
El nen Antoni Cantijoc ...	1'—
UN TALLER D'ESQUERRANS:	
D. F.	2'—
J. Cases	2'—
J. Carbonell	1'—
A. Carbonell	1'—
J. Mayoral	1'—
ARENYS DE MUNT:	
Penya «El Globo» (segona vegada)	8'—
Obrers de la Fàbrica Antoni Soteras, d'Arenys de Munt:	
Antoni March	1'—
Josep Fontbona	1'—
Rafael Cucurull	1'—
Josep Casals	1'—
Doménec Majó	1'—
Dolors Colomer	1'—
Joan Parés	1'—
Joan Miquel	1'—
Lluïsa Majó	1'—
Dolors Alsina	1'—
Francisca Martori	0'50
Dolors Ribas	0'50
Gertrudis Humbert	0'50
Francesc Vila	0'50
Joan Fornaguera...	0'25
Gertrudis Navarra	1'—
Maria Vila	0'50
Teresa Maresma	0'50
Rosa Majó	0'25
Coloma Fortuny	0'50
Anneta Josep	0'25
Joaquima Vila	0'25
Joaquima Jaurés	0'50
Ramon Cusachs	0'50
Lluis Muns	2'—
Aurora Martori	0'50
Josep Soteras	1'—
Maria Torres	0'50
Maria Casals	0'50
Gertrudis Jaurés	0'50
Antoni Majó	0'50
Mercè Brecha	0'50
Maria Alsina	0'50
Rosa Vilà	0'25
Teresa Torres	0'50
Francisca Jaurés	0'50
Maria Mora	1'—
Eulàlia Vives	0'50
Angela Boada	0'50
Antònia Colomer	0'50
Josefa Auladell	0'50
Germanes Alsina	0'50
Francesc Pera	0'50
Carme Orregli	0'50
Maria Boada	0'50
Francisca Umbert	0'50
Angela Boada	1'—
Joaquima Martori...	0'50
Francisca Travesa	0'25
Josefa Torrent	0'50
Josefa Brecha	0'50
Maria Cusachs	0'50
Maria Roca	0'25
Francisca Torres	0'50
Teresa Josep	0'25
Francisca Boix	0'30
X. X.	0'25
X. X.	0'25

Liquidació fins el dia 5 de maig del 1935

Existència en caixa el dia 28 d'abril	5.779'05	
Ingressat durant el dies 29/4 al 4/5	3.961'—	9.470'05
SORTIDES DE CAIXA:		
Subsidis a diversos	431'70	
» per mitjà Comitè Pro-Presos	2.525'—	
» » » Comissió Sant Vicenç dels Horts	75'—	
» » » » Sant Martí de Sesgaioles ...	115'35	
» » » » Horta St. Joan	125'85	
» » » » Vilanova i la Geltrú	300''—	
» » » » St. Pere de Ribes	50'—	
» a empresonats Presó Model	330'—	
» » » Tarragona	151'15	
» » » Lleida	326'85	
» » » Girona	201'20	
» » » Càdiz	50'45	
» » » Pamplona	25'—	4.707'55
Existència en caixa el dia 5 de maig		4.762'50

Resum general d'Ingressos i Sortides fins el 5 de maig 1935

Ingressos fins el 4/5	80.468'85	
» per subsidis retornats	1.185'—	81.653'85
SORTIDES DE CAIXA:		
Subsidis a diversos i exiliats	11.090'50	
» per mitjà Comitè Pro-Presos	38.325'—	
» a exiliats per mitjà Comitè Pro-Presos	1.000'—	
» per mitjà Comissió Esparraguera ...	1.920'—	
» » » » Horta Sant Joan	1.026'90	
» » » » Hospitalet	1.260'—	
» » » » Perafita	360'—	
» » » » Sabadell	5.600'—	
» » » » Sallent	800'—	
» » » » St. Martí de Sesgaioles	935'70	
» » » » St. Pere de Ribes	250'—	
» » » » St. Vicenç dels Horts	875'—	
» » » » Solsona	650'—	
» » » » Ulldemolins ...	180'—	
» » » » Vallfogona de Riucorb	150'95	
» » » » Vilanova i la Geltrú	3.960'—	
» a empresonats Presó Model	2.430'	
» » » Tarragona	1.078'70	
» » » Lleida	2.258'15	
» » » Girona	832'05	
» » » Cádiz	1.628'40	
» » » Pamplona	280'—	76.891'35
Existència en caixa el dia 5 de maig		4.762'50

El triomf del senyor Pic

Podrà dir-se el que es vulgui del senyor Joan Pic i Pon. Però ningú no podrà desmentir que en la qüestió de les comissions gestores ha aconseguit un triomf. I un triomf sobre el senyor Cambó. Els qui han fet possible aquest resultat sensacional resten a l'ombra. I mentrestant apareix a plena llum, triomfador, l'alcalde transitori de Barcelona, en funcions de Governador general interí de Catalunya.

Es el cas que, a principis d'any, el senyor Cambó i el senyor Pic van tenir unes converses, en les quals va ésser tractada la qüestió dels Ajuntaments catalans. En aquelles converses, tingudes a iniciativa del senyor Pic i descabdellades en el domicili del senyor Cambó, el capdavanter de la Lliga va fixar les condicions que el seu partit posava a la col·laboració municipal.

Fixades les condicions al·ludides, el senyor Cambó va dir: — Si aquestes condicions no són acceptades, nosaltres no col·laborarem.

* * *

Abans i després de les converses Cambó-Pic hi ha hagut, a Madrid i a Barcelona, llargues negociacions relatives a la vida municipal catalana. La tesi de la Lliga era la del compliment estricte de la llei municipal catalana, en l'elaboració de la qual intervingueren els seus representants al Parlament català.

Quedava, però, una escletxa: la de les vacants que els fets del 6 d'octubre deixaven en els Ajuntaments, àdhuc donant-hi entrada als suplents prèviament designats. Aquesta era la qüestió cabdal. Si després de reintegrar tots els consellers d'elecció popular no afectats per aquells fets, es recorria, per a omplir les vacants, a l'arbitre governatiu, la composició i la tendència del Consistori, en la gran majoria dels casos, eren posades a la mà de qui fes els nomenaments. I per l'escletxa entrarien tota una colla de senyors més o menys corporatius o tècnics i els designats per uns partits espanyols que en les eleccions catalanes del 14 de gener del 1934 no van obtenir representació de cap mena.

Això no ho volia el senyor Cambó. Ell havia dit al senyor Pic: —Es precís que es trobi una fórmula perquè, automàticament, siguin cobertes aquelles vacants.

El senyor Cambó, parlant en nom de la Lliga, acceptava qualsevol fórmula, amb la condició que fos automàtica. Ell mateix va esmentar les possibles fórmules següents: els ex-regidors, els elegits el 12 d'abril del 1931, els primers o els darrers contribuents, els representants dels sindicats... — Ho acceptem tot — *declarava* — mentre signi una fórmula automàtica que tregui les actes de regidors de la baralla miserable d'un joc de partits entorn d'una taula.

Poc després, el senyor Cambó mateix explicava les condicions fixades en les seves converses amb el senyor Pic, i afegia: — Si aquesta opinió no és acceptada, nosaltres no col·laborarem, perquè nosaltres no volem portar a la nostra història honesta la comissió d'un acte deshonest, perquè nosaltres no volem portar a la tradició dels homes que respecten la llei, un acte que significa infracció de la llei, perquè nosaltres que havem defensat els principis de l'autonomia no volem recolzar un acte que significa la derogació d'una llei en l'elaboració de la qual havien col·laborat tots els partits catalans, i que és avui vigent, encara, a Catalunya...

Això dèia el senyor Cambó, fa uns tres mesos. Però al capdavall ha triomfat el senyor Pic. Ja veurem si el triomf dura.

A. ROVIRA I VIRGILI

«Centre Republicà Federal, de Montmanué (Sant Guim), segona llista:	
Jaume Corbella, fill	3'—
Josep Gené	1'—
Jaume Corbella	1'—
Fere Morera	5'—
Agustí Morera	1'—
Ramon Turull...	1'—
Ramon Castellví	1'—
Ramon Borges	0'50
Miquel Casanoves	2'—
Jaume Borges	1'—
Salvador Riba	1'—
Joan Lleberolla	1'—
Tonet Jové	1'—
Ramon Albareda	0'50
Francesc Castellví	2'—
Ramon Castellví	1'—
Pere Subirana	2'—
Jaume Morros	1'—
Francesc Casulla	0'50
Ramon Morros	0'50
Joan Morera	0'50
Jaume Llaberola	1'—
Ramon Carulla	2'—
Ramon Urgell	1'—
Josep Turull	1'—
Josep Matí	1'—
Marcelli Solà	2'—
Alfons Marimon	0'50
Magí Enric	2'—
Felip Enric	5'—
J. Feré	0'25
Josep Queralt	2'—
Josep Ollé	1'—
Joan Corbella	1'—
Magí Castellví	1'—
Jaume Jaume	1'—
Josep Marsé	1'—
Suma i segueix	81.301'10

Sabem que són molts els comerciants que constaten a diari com els compradors, en afavorir llurs establiments, fan referència a l'anunci que d'aquests han llegit a LA HUMANITAT.

Agraïm als nostres lectors aquesta actitud, que recomanem que sigui imitada.

GOVERN GENERAL

CAP NOTICIA I SI MOLTA PREOCUPACIO - UN TELEGRAMA

Al Govern General no es produïren ahir notícies de cap mena. El senyor Pic i Pon va passar el matí a l'Ajuntament, i solament a primera hora de la tarda va anar a veure com marxaven les coses de la Generalitat. En un i altre centre, el senyor Pic va parar poca atenció als assumptes de tràmit, ja que tenia l'atenció concentrada en l'actuació del «caudillo», a Madrid, tota vegada que un pas en fals podria haver reportat serioses complicacions en la vida del governador general interí. Per aquestes raons no podem retreure-li que es passés les hores intensificant les xarxes telefòniques. A mesura que es produïen conferències, renaixia la calma i s'asserenaven els rostres.

Va produir una gran il·lusió a la Generalitat, un telegrama que rebé el governador general interí del ministre de la Governació. No n'hi ha per menys. Aquest telegrama diu així:

«Felicitole càlidamente por haber constituido con tanto acierto Consejo Generalidad, que rendirà, seguramente, altos servicios. Mis pensamientos estàn siempre con ustedes y mi devoción también. Reciba un saludo cordial y expréselo también a consejeros y al personal todo del organismo autónomo.»

El «Butlletí Oficial»

En la seva edició d'ahir publica, entre altres, les següents disposicions:

Ordre donant publicitat al decret de la Presidència del Consell de Ministres, del 27 d'abril proppassat relatiu a les normes de caràcter permanent que en el successiu hagin de regular la producció, venda i consum de les diferents classes d'alcohols.

Delegació Especial dels Serveis Socials a Catalunya. — Edicte anunciant la constitució del Jurat Mitx de Ports, de Tarragona.

L'edició del diumenge, publicà:

Decret designant interinament els consellers senyors Joan Vallès i Pujals i Alfred Sedó i Peris-Mencheta perquè exerceixin les Conselleries d'Obres Públiques i Economia i Agricultura, respectivament, restant a càrrec de la Presidència, també interinament, les de Justícia i Dret, de Governació i de Treball.

Ordre acceptant la dimissió que del càrrec de president del Patronat de l'Escola Superior de Paisatge d'Olot ha presentat el senyor Antoni Dot, i nomenant el senyor Lluís Plandiura i Pou per a substituir-lo.

Ordre aprovant el reglament pel qual ha de regir-se l'Escola Superior de Paisatge d'Olot.

Departament d'Obres Públiques. — Anunci, als efectes de reclamació, del retorn de la fiança constituïda pel contractista de les obres de proveïment de pedra menudalla per a la reparació del ferm del camí veïnal de Torelló a la carretera de Barcelona a Ribes per Masies de Voltregà i pel pont sobre el riu Ter.

Anunci de subhasta de les obres de proveïment i esmerç de matrials per a la reparació del ferm del camí veïnal de la carretera d'Artesa de Segre a Montblanc a Montornès, per Verdú.

la humanitat

Es ven a Madrid

Quiosc, Glorieta 14 Abril (davant núm. 4)
» Glorieta Bilbao, cantonada Sagasta
» Puerta del Sol (davant «Bar Flor»)
» Carrer Alcalà, número 22 (davant Teatre Alcàzar)

Els comunistes guanyen llocs a compte dels socialistes ... Chiappe ha estat elegit a París --- Herriot ha de tornar a la segona volta

COM S'EFECTUEN LES ELECCIONS A PARIS I ALS DEPARTAMENTS : FRONT CONTRA CHIAPPE

París, 6. — Ahir, diumenge, es procedí a la renovació completa dels municipis francesos i hom votà als 38,014 consells de França d'acord a la llei del 1884, que és el veritable estatut de la vida municipal del país. D'acord amb el text vigent, els departaments francesos, excepctuan Lió, verifiquen l'elecció per mitjà del sistema anomenat de llistes. A París, com a Lió, regeix el sistema uninominal per barris i en tot el territori el candidat que no obté la majoria absoluta dels sufragis emesos ha de comparèixer novament el pròxim diumenge, dia 12, davant el Cos Electoral.

Són electorals i elegibles tots els barons que han fet els 21 anys, sempre que no pertanyin a l'exèrcit actiu i no estiguin privats dels seus drets ciutadans.

Unànimement hom considera que les eleccions municipals d'aquest any són més polítiques que les anteriors, la qual cosa no vol dir, però, que no siguin administratives. En la consulta municipal es tenen en compte els punts substanciosos d'un programa ideològic, però al mateix temps es concedeix la màxima atenció a les eleccions localitzades que, en realitat, són les que representen utilitat immediata. D'aquesta forma s'explica que els bons administradors es perpetuïn, en certa manera, en la direcció dels municipis importants. Així és freqüent a França el cas de l'Alcalde que no abandona el seu càrrec en 20 o 30 anys i els electors li renoven la confiança a través de successives eleccions. Bordeus, Lió, Marsella, L'Havre, Orleans i altres grans ciutats franceses s'enorgulleixen amb llurs mercats, habitacles econòmics, obres socials, etc., etc.

A França són nombrosos els ministres i ex-ministres que al mateix temps són alcaldes de ciutats populoses o insignificants. Per exemple, el senyor Herriot, és alcalde de Lió; el ministre del Treball, senyor Marquet, de Bordeus; el ministre d'Afers Estrangers, senyor Laval, d'Aubervilliers, etc., etc.

El pronòstic per a aquestes eleccions deixava entreveure que, en el conjunt del país, no es registraria una gran alteració en la fesomia política dels Municipis, i segons les primeres dades rebudes sembla que ha estat així.

París tindrà aquest any deu consellers més com a conseqüència de les reformes votades el passat mes d'abril a la Cambra. L'atenció a la capital es concentrava especialment al barri de Notre Dame, del districte 6è. (Luxemburg), per on presentava candidatura l'exprefecte de policia de París senyor Chiappe. Enfront a aquest es presentaven un socialista, un catòlic, el senyor Davaze, professor d'un liceu i molt volgut a la part esquerra del Sena, i l'ex-combatent Dreux.

Hom pot dir que s'ha fet front únic contra el senyor Chiappe, al qual, principalment el professor catòlic Davaze, acusen d'haver-se fet una plataforma electoral amb les víctimes de la plaça de la Concòrdia el 6 de febrer del 1934.

En la lluita electoral participaren 173 senadors i 320 diputats; és a dir més de la meitat dels que composen

(Passa a la pàgina 6)

EXPOSICIO DE ROSES. — Aspecte de l'exposició celebrada pel Gar den Club al Palau de Pedralbes (Foto. Centelles)

La Festa dels Jocs Florals

Amb la solemnitat de ritual i davant d'un públic nodridíssim i selecte va celebrar-se la bella festa

La Flor natural fou dipositada, pel poeta premiat, damunt la tomba de Macià

Al Palau de la Música Catalana, i a l'hora de costum, va tenir efecte la tradicional i patriòtica festa literària.

Amb satisfactòria puntualitat féu la seva entrada el governador general de Catalunya. Acompanyaven el senyor Pic i Pon els senyors Duran i Ventosa, Sedó, Vallès i Pujals, Escales i doctor Huguet; el president del Tribunal de Cassació, Sr. Jaume Gubern; el rector de la Universitat, doctor Mur, el secretari particular del governador general, senyor Pic i Salaric; el de l'Ajuntament, senyor Pi i Sunyer; el cap de Cerimonial de la Generalitat, senyor Rubí; el cap de la Guàrdia Urbana, senyor Ribé; l'oficial senyor Oller, amb representants de diverses entitats econòmiques i culturals de la nostra ciutat, i altres distingides personalitats.

Obert l'acte, el president del Consistori dels Jocs Florals, senyor Puig i Cadafalc, passà a ocupar la tribuna i pronuncià un llarg discurs que fou molt aplaudit.

A continuació la senyoreta Maria Luz Morales, secretària del Jurat, llegí la Memòria corresponent, escrita amb molta destresa, i ressenyà la tasca de selecció realitzada entre el nombre de composicions presentades, i, finalment, donà compte del veredicte emès.

En acabar, la senyoreta Morales fou ovacionada.

El guanyador de la Flor natural, el poeta Salvador Perarnau, precedit pels massers de la Generalitat, de gran gala, i guàrdies urbans, també de gran gala, anà a cercar la seva distingida esposa, proclamada Reina de la Festa. En entrar al saló l'orgue tocà una marxa triomfal i la senyora Coll de Perarnau passà a asseure's al tron, enmig de grans aplaudiments.

Fet el silenci, el poeta premiat donà lectura a la poesia guanyadora de la Flor natural, que va entusiasmar força l'auditori.

A continuació foren lliurats els altres premis; l'Englantina d'or a la composició número 8 bis, «Altars vora el camí», guanyadora, així com un accessit a la Flor natural, pel nostre amic Fèlix Grangés; la Viola d'or i d'argent a la poesia «El meu Divendres Sant», de mossèn Pere Verdaguer, i després els premis especials. Tots els autors foren ovacionats.

El discurs de gràcies fou confiat, amb molt d'encert, al prestigiós catalonòfil catedràtic de la Facultat de Montpeller senyor Joan Amade, el qual, en el seu parlament, evocà la unitat racial del Rosselló i Catalunya dient que el Rosselló s'honorava de la seva nissaga. El genial autor de l'«Anthologie Catalane» va tenir moments verament sublims i acabà llegint una inspirada poesia que porta per títol «Bonica és la rosa, més bonic n'és el ram». Els aplaudiments que li tributaren foren sorollosíssims.

L'acte va acabar a l'hora prevista sense que cap incident desagradable vingués a pertorbar-ne la celebració

* * *

El poeta premiat, amb la reina de la festa, la seva esposa, i altres acompanyats, estigué després de la Festa al Cementiri, on diposità la Flor natural aconseguida damunt la tomba del President Macià. La cerimònia, per la seva simplicitat, resultà molt emocionant.

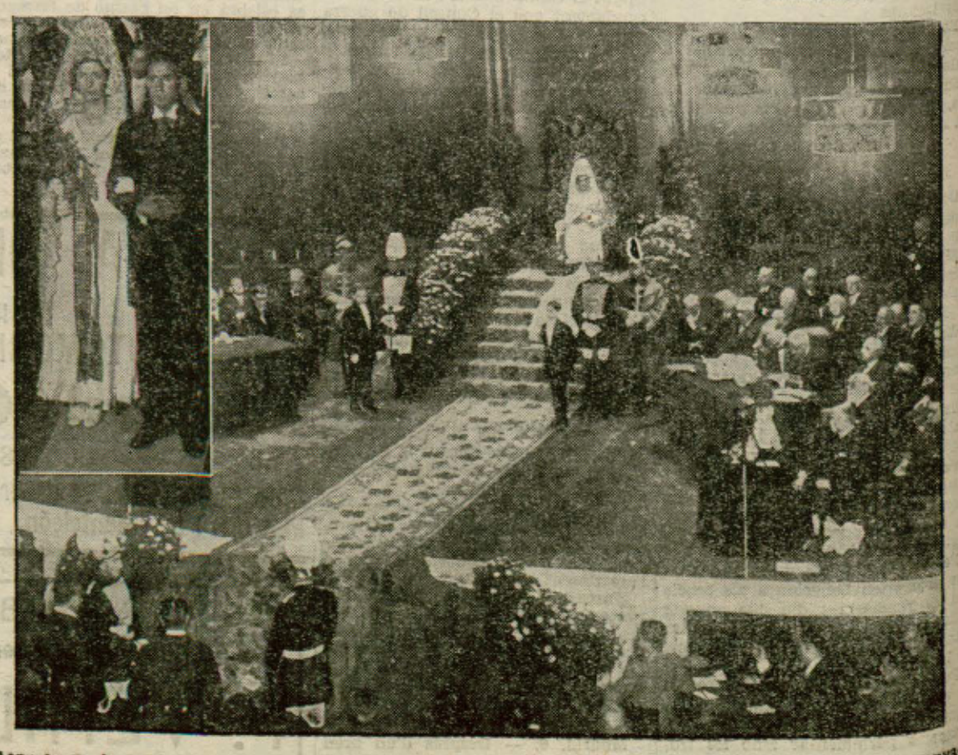

Aspecte de la sala del Palau de la Música Catalana durant la festa — A l'angle superior, el poeta guanyador de la Flor Natural, Salvador Perarnau, acompanyat de la seva esposa, proclamada Reina de la Festa (Fotos. Segarra)